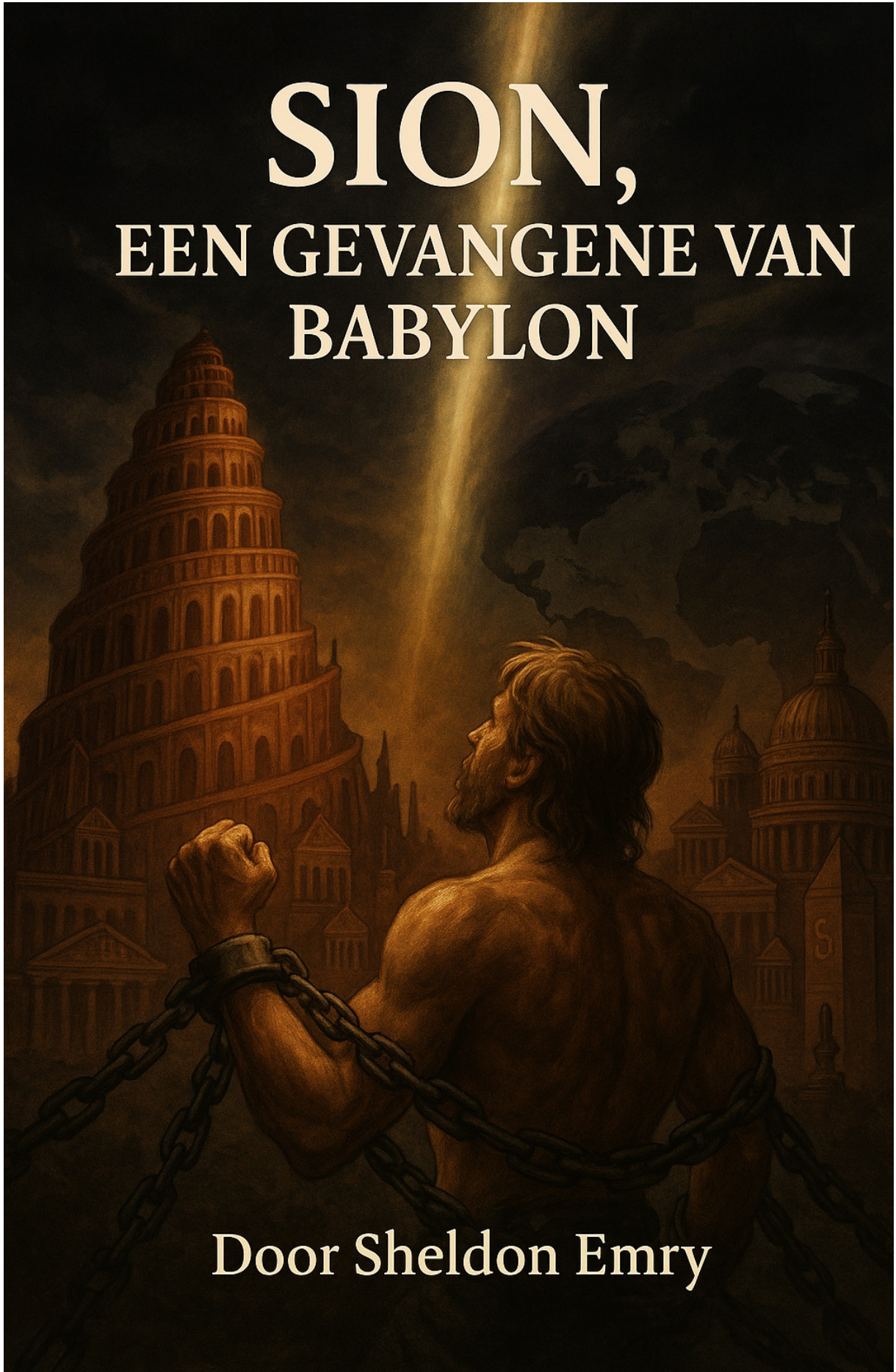

SION, EEN GEVANGENE VAN BABYLON

Door Sheldon Emry

Sion, een gevangene van Babylon

Door Sheldon Emry

Vertaald door:

Israelwaarheid.com

Uitgegeven door Israelwaarheid.com & Christian Identity Ministries

Inleiding

De Bijbel spreekt vaak over Sion — een naam die door velen wordt verbonden met hemelse heerlijkheid, een stad van volmaakte vrede, het eeuwige thuis van de gelovigen. Maar wat als die geliefde voorstelling niet klopt? Wat als de profetieën over Sion geen beschrijving zijn van een verre hemel, maar van een concrete, aardse werkelijkheid? En wat als die werkelijkheid vandaag in gevangenschap leeft, geketend door een macht die zo diep in onze wereld is verankerd dat we haar nauwelijks meer herkennen?

Dit boek legt de waarheid bloot die haaks staat op het traditionele kerkelijke beeld. Sion, zo wordt hier betoogd, is niet een wolkenstad voor hen die gestorven zijn, maar het aardse thuis van het ware Israël — samengebracht door God in de landen van Noord-Amerika, grootgemaakt boven de volken, maar uiteindelijk in slavernij gebracht door een vijand die de Schrift aanduidt als Babylon. Die vijand is geen vergeten ruïne in de woestijn, maar een levend systeem dat politiek, economie, religie, cultuur en zelfs onderwijs in zijn greep houdt.

Vanuit een nauwgezette lezing van profetieën uit Jesaja, Micha, Daniël, Openbaring en de brieven van Paulus wordt de lezer meegenomen in een ontmaskering van Babylon als de verborgen wereldmacht die naties bestuurt, oorlogen regisseert en Gods volk geestelijk verdooft. De schrijver laat zien hoe deze macht zowel via zichtbare structuren — zoals internationale organisaties, overheden en economische allianties — als via geestelijke misleiding werkt, waarbij religie zelf een van haar krachtigste wapens is.

Maar dit is niet slechts een analyse van onheil. Het is ook een oproep. Een roep aan Sion om te ontwaken, de ketenen af te werpen, haar ware identiteit te hervinden en zich los te maken van alles wat Babylon haar heeft aangeleerd. Niet door politieke strijd of militair verzet, maar door bekering, scheiding van het kwaad, en een terugkeer naar gehoorzaamheid aan Gods Woord. Want de profetieën spreken niet alleen over oordeel over de naties, maar ook over herstel van Sion — een herstel dat begint vóór de val van Babylon.

Dit boek is geschreven voor hen die bereid zijn om verder te kijken dan de geruststellende woorden van religieuze traditie; voor hen die de waarheid liefhebben, ook wanneer die confronterend is. Het is een waarschuwing én een bemoediging: Babylon zal vallen, maar Sion zal schitteren — als zij nu ontwaakt.

Hoofdstuk 1

Sion in ketenen: een ongeziene waarheid

De profeet Jesaja sprak vaak over Sion en Jeruzalem. Zijn woorden over Sion zijn meestal vol hoop, glorie en belofte. Velen hebben deze passages aangehaald om liederen over Sion — zelfs over de hemel — te schrijven. Jesaja 52 is zo'n passage, rechtstreeks gericht aan deze entiteit Sion.

Diezelfde Jesaja 52 wordt vaak vergeleken met Openbaring 21, waar het gaat over het nieuwe Jeruzalem dat uit de hemel neerdaalt. En vers 27 van Openbaring 21 stelt:

“En in haar zal niet binnengaan iets dat ontreinigt, of gruwel doet en leugen spreekt, maar alleen zij die geschreven zijn in het boek des levens van het Lam.”

Deze schijnbaar absolute beperking van wie het nieuwe Jeruzalem mag binnengaan, heeft velen — zelfs geestelijken — ervan overtuigd dat het nieuwe Jeruzalem niets minder is dan de hemel zelf, en dat alleen gestorven gelovigen toegang hebben.

Jesaja 52 lijkt dat idee te bevestigen. Alleen wie besneden en rein is, mag binnenkomen. In de context van het Nieuwe Testament zou dat betekenen dat alleen wedergeboren christelijke gelovigen, of zij nu leven of dood zijn, toegang hebben. Zij moeten schriftuurlijk besneden en rein zijn.

Maar dan spreekt God verder tot Sion:

“Schud het stof van je af, sta op en zet je neer, o Jeruzalem! Ontdoe je van de banden om je hals, gij gevangene dochter van Sion.”— Jesaja 52:2

Wat een contrast! Eerst noemt Hij Sion een heilige stad, bekleed met prachtige gewaden, waar geen onreinen mogen binnengaan — en vervolgens blijkt Sion in slavernij te zijn, met banden om haar hals. Vers 3 maakt het nog sterker:

“Want zo zegt de HEERE: Gij zijt om niet verkocht, en zonder geld zult gij verlost worden.”

Sion, die eerder werd bezongen als hemels en onaantastbaar, blijkt een gevangene te zijn. Verkocht. Gebonden.

De meeste mensen hebben nooit gehoord dat Sion bevrijding nodig zou hebben. Nooit dat Sion — dit profetische beeld van een heilige stad — gevangen genomen zou worden. En toch, als je echt de Schrift leest, in plaats van alleen te luisteren naar predikers, komt er een heel ander beeld naar voren.

De Sion van de profetieën is niet het kerkelijke beeld van de hemel. Het is een geografische plaats op aarde, waar het Israëlitische volk opnieuw bijeen zou worden gebracht. En geen enkele plek op aarde past zo naadloos in die beschrijving als de Verenigde Staten van Amerika — en Canada.

Amerika is de Sion van de profetieën. Onze Angelsaksische voorouders — het ware Israël — zijn hierheen gebracht vanuit verre landen. God verzamelde hen: één uit een stad, twee uit een familie. En Hij bracht hen naar Sion. Hier, in Amerika, heeft God precies gedaan wat Hij had beloofd te doen: Zijn volk opnieuw samenbrengen in hun land, hen groot maken boven alle volken.

Maar Hij waarschuwde ook: er zou een dag komen dat Israël, in Sion, Zijn Woord de rug toe zou keren. Dan zou zij in de macht komen van haar vijanden, en uit die macht zou zij opnieuw bevrijd moeten worden.

Amerika is onder dat juk gekomen. We zijn overgenomen door een vreemde macht, die ons volk berooft en vernietigt. Iedereen ziet de symptomen van gevangenschap — maar weinigen durven de realiteit te erkennen.

God zegt: Sta op. Bevrijd jezelf. Schud de ketenen af. Maar wie luistert?

Sion's verlossing komt niet zonder strijd

De woorden van Jesaja zijn geen poëzie — ze zijn een direct bevel van God. Hij spreekt tot een Sion die slaapt, die het stof van onderwerping en verwarring van zich af moet schudden. Niet omdat ze op een dag naar de hemel gaat, maar omdat ze op aarde gevangen is. En daar, op deze aarde, in haar vernedering, moet de bevrijding beginnen.

Mensen voelen het. Er klopt iets niet. Ze zijn boos, onrustig, ontevreden. De wetten zijn corrupt. Het recht wordt verdraaid. Rechters beschermen criminelen. Politici beschermen zichzelf. De rijken worden rijker — niet door eerlijk werk, maar door manipulatie. Het systeem werkt niet voor het volk. Het is ontworpen tegen hen.

Maar niemand zegt wat het echt is: slavernij.

Sion is niet vrij. En het volk weet dat diep vanbinnen, maar is te bang, te verdoofd of te afhankelijk om het hardop te zeggen. Dus ze blijven hopen dat het beter wordt. Verkiezing na verkiezing. Politicus na politicus. Maar alles blijft hetzelfde. Of wordt erger.

En dan komt de profeet Micha met een schokkende boodschap:

“Weeën hebben u aangegrepen, zoals een barendende vrouw. Wees in pijn, en arbeid om te baren, o dochter van Sion, gelijk een vrouw in barensnood; want nu zult gij uit de stad gaan, en op het veld wonen, en tot Babel komen.” — Micha 4:9–10

Let op de volgorde:

Eerst is er pijn, dan volgt de uittocht — en dan... Babel. Sion zal niet direct worden bevrijd. Eerst moet zij naar Babylon. En daar, in Babylon, zal de HEERE haar verlossen. Niet vóór de gevangenschap. Niet via een ontsnapping. Maar in het midden van het systeem dat haar gevangen houdt, zal Hij haar bevrijden.

“Dáár zult gij verlost worden, dáár zal u de HEERE verlossen uit de hand van uw vijanden.” — Micha 4:10

Dat is geen verleden tijd. Dit is geen profetie over het oude Babylon van 500 v.Chr. Dit is een eindtijdprofetie — over een volk dat eerst wordt hersteld, dan het koninkrijk ontvangt, en dan opnieuw gevangen wordt. Dat is nooit gebeurd met het oude Jeruzalem, maar het past precies op wat er vandaag gebeurt met Amerika, de hedendaagse Sion.

De profetie zegt niet dat Sion bevrijd wordt voordat ze Babylon binnenkomt. Integendeel: Sion zal in Babylon zitten. Gevangen. Verzwakt. Maar niet vergeten.

En dan staat er:

“Nu zijn vele volken tegen u verzameld, die zeggen: Laat haar ontheilgd worden, en laat onze oog zich verlustigen aan Sion.” — Micha 4:11

Zij willen Sion ontheiligen. Zij willen haar vernietigen. Haar wetten, haar identiteit, haar cultuur, haar kinderen, haar geloof — alles moet kapot. Maar waarom? Omdat Babylon weet wie Sion is. Omdat haar bestaan een bedreiging vormt voor het systeem van duisternis.

Maar ze vergissen zich.

“Maar zij kennen de gedachten van de HEERE niet, en zij begrijpen Zijn raad niet; want Hij zal hen verzamelen als schoven op de dorsvloer.” — Micha 4:12

De vijanden denken dat ze overwinnen, maar God gebruikt hen juist. Hij brengt hen bijeen, niet om Sion te verpletteren, maar om zelf geoordeeld te worden.

De dorsvloer komt. De oogst nadert. En Sion zal de dorser zijn, niet het dorre kaf.

Sion op de dorsvloer

De wereld denkt dat ze de macht heeft. Ze kijkt naar Sion als iets dat kwetsbaar is, verzwakt, oud, irrelevant. De naties verzamelen zich — met hun invloed, hun plannen, hun propaganda — en zij richten hun ogen op Sion, vol haat en minachting. Ze zeggen: “Laat haar ontheilgd worden.”

Maar zij begrijpen niets van wat er werkelijk gebeurt. Ze kennen de plannen van de HEERE niet. Ze zien niet dat zij zelf als schoven worden verzameld — niet om te oogsten voor eigen eer, maar om geoordeeld te worden. God brengt hen naar de dorsvloer. En op die vloer zal niet Babylon dorsen, maar Sion.

“Sta op en dors, gij dochter van Sion; want Ik zal uw hoorn maken tot ijzer, en uw hoeven tot koper; en gij zult vele volken verpletteren.” — Micha 4:13

Sion, nu nog gebukt onder ketenen, zal opstaan met kracht. IJzeren hoorns, koperen hoeven — beelden van onverwoestbare macht. Geen geestelijke stilte, geen religieuze stiltebank. Sion zal een kracht worden waarmee gerekend moet worden. Maar niet door politiek of menselijk geweld — haar macht komt van God.

De naties denken dat ze haar in het nauw hebben gedreven. Ze zien haar verdeeld, uitgeput, ondermijnd. Ze verwarren haar stilzwijgen met zwakte. Maar wat zij niet begrijpen, is dat

Sion wordt voorbereid — gesmeed in de oven van vernedering, gelouterd in de diepte van de slavernij.

“En gij zult hun gewin aan de HEERE wijden, en hun vermogen aan de Heere van de ganse aarde.” — Micha 4:13

Het oordeel dat Sion zal brengen, is niet persoonlijk, niet uit wraak. Het is heilig. Haar overwinning zal niet eindigen in zelfverheerlijking, maar in toewijding aan de HEERE. Alles wat de naties geroofd hebben — de rijkdommen, de zielen, de macht — zal teruggebracht worden aan de voeten van de Enige Die het toekomt.

Sion's roeping is niet om te smeken om goedkeuring van de wereld, maar om te staan in autoriteit. Niet om mee te draaien in het systeem, maar om het systeem te verbreken. Niet om aan tafel te zitten met Babylon, maar om haar te oordelen.

Maar daarvoor moet Sion ontwaken.

Zolang zij blijft slapen — geestelijk zwak, verward, verdeeld — heeft Babylon de overhand. Maar zodra Sion haar identiteit herkent, haar afkomst eert, haar God gehoorzaamt, zal er niets zijn dat haar kan stoppen. Dan is de tijd van verdrukking voorbij — en begint de dag van gerechtigheid.

De verborgen slavernij van Sion

Slavernij komt vandaag niet meer met ketenen van ijzer. Geen zweep, geen veiling, geen boeien. Maar de slavernij is er wel — subtiel, geslepen, onzichtbaar voor wie niet kijkt. Sion leeft erin, en velen merken het niet.

De profetieën spreken niet over een toekomstig oordeel over de heidenen, ver weg in verre landen. Ze spreken over een volk dat in het land van haar belofte terechtkomt, gezegend wordt boven alle volken — en vervolgens opnieuw gevangen raakt. Niet door een leger, maar door corruptie, hebzucht, immoraliteit, en leugen.

“Gij hebt uzelf voor niets verkocht, en gij zult zonder geld verlost worden.” — Jesaja 52:3

Sion verkocht zichzelf. Niet voor goud of zilver, maar voor gemak, voor comfort, voor vrede zonder waarheid. Ze gaf haar wetten op, haar waarden, haar God — in ruil voor het systeem van Babylon. En nu zit ze in de val. Haar hals gebonden, haar stem verstikt, haar kracht gebroken.

Maar wie durft dat te zeggen?

Iedereen praat over vrijheid, democratie, vooruitgang. Maar intussen wordt Sion geplunderd. De gezinnen vallen uit elkaar. De kinderen worden gehersenspoeld. Het rechtssysteem is verrot. De kerk is dood. En niemand zegt het. Want Babylon regeert — via media, onderwijs, religie, politiek. En Babylon duldt geen verzet.

Er is een elite, een klasse, een kracht — niet van vlees en bloed alleen, maar ook geestelijk — die Sion uitzuigt. En wat zegt het volk? “Het is gewoon hoe de wereld werkt.” Nee. Het is hoe slavernij eruitziet als je haar een glimlach geeft.

“En wat voor vrede u was, is nu de zucht naar goedkeuring van hen die u haten.”

De mensen wachten op de volgende verkiezing, het volgende beleid, het volgende economische wonder. Maar er komt niets. Geen verlossing uit Babylon door Babylon. De ketenen breken niet door stemmen, petitie's of protestmarsen. Ze breken alleen door de hand van de HEERE.

Maar daarvoor moet Sion eerst iets erkennen: Ze is slaaf geworden.

Zolang het volk denkt dat ze vrij is, zal ze nooit om bevrijding vragen. Zolang ze denkt dat dit ‘gewoon het leven’ is, zal ze blijven vastzitten. De slavernij van Babylon is psychologisch, cultureel, spiritueel. En dat maakt het nog gevaarlijker.

Maar het oordeel komt. De vijanden van Sion zullen geoordeeld worden — door God, via Sion zelf. En de eerste stap naar die bevrijding is waarheid. Eerlijkheid. Bekering.

Sion moet zeggen: Wij zijn gevallen. Wij zijn gebonden. Wij hebben Gods wegen verlaten.

Pas dan kan ze opstaan. Pas dan kan ze bevrijd worden.

De misleiding van religie in Babylon

Eén van de meest dodelijke wapens die Babylon tegen Sion gebruikt, is religie. Niet afgoderij met gouden beelden of offers op bergen — maar georganiseerde, nette, sociale religie. De vorm zonder de kracht. De preek zonder de waarheid. De gezangen zonder het vuur.

Deze religie zegt: "Kom zoals je bent, blijf zoals je bent." Ze eist geen verandering, geen gehoorzaamheid, geen oprechtheid. Ze is een verdoving. Een kerkdienst vol licht en geluid, maar zonder licht en waarheid.

Het grootste deel van Sion zit gevangen in die religie. Kerken die zeggen dat ze Jezus volgen, maar ondertussen het systeem van Babylon dienen. Predikers die spreken over zegen en succes, maar zwijgen over oordeel, gerechtigheid en heiligheid. De waarheid wordt weggemoffeld onder de vlag van liefde.

Maar de liefde van God is geen goedkeuring voor rebellie.

“Deze mensen eren Mij met de lippen, maar hun hart is verre van Mij.” — Mattheüs 15:8

De mensen denken dat ze God dienen — maar ze dienen een beeld van God dat Babylon hen heeft gegeven. Een God die alles accepteert, niets oordeelt, alles goedvindt, zolang je maar blijft doneren en meezingen. Dat is geen God. Dat is afgoderij in moderne verpakking.

Sion is verward geraakt. De vijand heeft haar wijs gemaakt dat religie het antwoord is, terwijl religie juist het deksel is op haar geestelijke graf. En ondertussen groeit Babylon. Zij voedt zich met de kracht van Sion, en Sion merkt het niet.

De werkelijke vijand is niet atheïsme of secularisme. De werkelijke vijand is de valse religie die zich vermomt als waarheid, maar de stem van God heeft gesmoord. Dat is de kerk van Babylon.

“En ik hoorde een andere stem uit de hemel zeggen: Ga uit van haar, Mijn volk.” —
Openbaring 18:4

God roept niet de wereld op om de kerken binnen te gaan. Hij roept Zijn volk op om uit de valse religieuze systemen te komen. Sion moet losbreken van alles wat haar misleidt — ook als het een gebouw is met een kruis erop, een koor erin, en een preek op zondag. Als het Babylon is, moet ze eruit.

De mensen zeggen: "Maar ik voel me goed in mijn kerk." Gevoel is geen waarheid. Waarheid is waarheid. En als jouw geloofsleven je niet leidt tot bekering, heiliging, gehoorzaamheid, waarheid en het Koninkrijk van God — dan zit je in een religieuze gevangenis. En Babylon heeft de sleutel.

Sion moet ontwaken. Ze moet religie loslaten en waarheid omarmen. Geen traditie, maar openbaring. Geen vorm, maar vuur. Geen woorden, maar gehoorzaamheid. Want alleen dan zal ze vrij worden van de greep van Babylon.

De wederopstanding van Sion

Sion ligt gebonden, maar niet verslagen. Babylon lacht, maar haar tijd is bijna op. Want de HEERE, Die haar gevormd heeft, zal haar niet laten liggen in het stof. Hij heeft haar verkozen — niet omdat ze groot was, maar omdat Hij groot is. Niet omdat ze trouw was, maar omdat Zijn verbond eeuwig is.

Sion's roeping is niet vervallen. Haar identiteit is niet verloren. Haar toekomst is niet vernietigd. Alles wat Babylon heeft gestolen, zal terugkeren — in zevenvoud. Alles wat haar is afgenomen, wordt hersteld. Maar eerst moet zij wakker worden.

God spreekt geen zachte woorden tot een slapend volk. Hij schudt hen. Hij roept. Hij waarschuwt. En wie oren heeft om te horen, zal opstaan.

“Ontwaak, ontwaak, trek uw sterkte aan, o Sion; trek aan de klederen van uw heerlijkheid, o Jeruzalem, de heilige stad.” — Jesaja 52:1

Sion's herstel begint niet in de hemel, maar hier. Niet na de dood, maar in het leven. Niet pas als Jezus terugkomt, maar in voorbereiding op Zijn komst. Want Hij komt — niet voor een bruid die weggedoken zit in angst, maar voor een volk dat gereinigd is, voorbereid, heilig, zonder vlek of rimpel.

En Babylon? Haar lot is bezegeld. Haar rijkdommen, haar verleiding, haar schijn van macht — alles zal verbranden. In één uur. De koningen van de aarde zullen jammeren. De kooplieden zullen huilen. Maar Sion zal zingen.

“Valt, valt Babylon de grote, en is geworden een woonstede der duivelen, en een bewaarplaats van alle onreine geest.” — Openbaring 18:2

Zij die nu worden bespot omdat ze Babylon doorzien, zullen straks rechtstaan. Zij die nu worden genegeerd omdat ze roepen in de woestijn, zullen straks gehoord worden. Want het is God Zelf die haar verlossing bewerkt. Niet door een revolutie van mensen, maar door het vuur van Zijn gerechtigheid.

En aan het einde? Sion zal schitteren. Niet door goud of macht, maar door zuiverheid. Door waarheid. Door de heerlijkheid van de HEERE. Want zij is het volk van het verbond. De stad van de Koning. De dochter van Sion, getooid in gerechtigheid.

En de naties? Zij zullen weten:

Sion was nooit dood. Ze was alleen gegijzeld. Maar nu is ze vrij.

De openbaring van de man der zonde

De grote machten van deze wereld zullen ten onder gaan. Hun glorie zal verbleken, hun troon omvergeworpen. Want de koninkrijken van deze wereld zullen worden tot de koninkrijken van onze Heer en van Zijn Gezalfde. Babylon in de Bijbel is geen oude stad die allang verwoest is. Nee, profetisch Babylon is een entiteit van de laatste dagen. Een systeem, een kracht die nu al bestaat. Geen toekomstvisioen, maar een huidige realiteit.

Toch geloven velen dat deze profetieën pas in vervulling zullen gaan ná de opname — nadat de gelovigen van de aarde zijn weggenomen. Maar dat is een misleiding. Babylon is er nu al. De tekenen liggen open en bloot voor wie ze wil zien.

Daarom keren we naar 2 Thessalonicenzen 2. Daar lezen we over de “mens der zonde”, de “zoon des verderfs”. Paulus smeekt zijn broeders: laat je niet misleiden. Laat je niet in de war brengen — niet door een geest, niet door een woord, niet door een brief zogenaamd van ons. Want de dag van Christus komt niet zomaar. Er moet eerst iets gebeuren.

“Laat niemand u verleiden op enigerlei wijze; want die dag komt niet, tenzij eerst de afval gekomen is en de mens der zonde geopenbaard is, de zoon des verderfs.” — 2 Thessalonicenzen 2:3

De afval. De apostasia. De afvalligheid van de waarheid. En daarna: de openbaring van de mens der zonde.

Paulus maakt het simpel. De wederkomst van Jezus komt pas nádat deze mens der zonde geopenbaard is. Niet ervoor. Niet tijdens een geheime opname. Maar zichtbaar, openbaar. De mens der zonde komt voorafgaand aan Christus' wederkomst.

En hier ontstaat de verwarring. Want vele predikers hebben geleerd dat deze mens pas zal verschijnen nadat de gelovigen zijn weggenomen. Maar dat zegt Paulus nergens. Integendeel. Hij zegt precies het tegenovergestelde.

Wie of wat is deze mens der zonde? Sommigen zeggen dat het een persoon is — een dictator, een wereldleider. Anderen zeggen: het is een systeem, een antichristelijke kracht. Weer anderen wijzen op het vleselijke, het zondige in de mens zelf. Wat het ook is, het is duidelijk: hij wordt geopenbaard vóór de terugkeer van Jezus. Dat is het criterium.

En let op: het gaat niet alleen om een algemene afvalligheid. Niet alleen om verwarring of geloofsmoeheid. Nee — de afval is verbonden aan het zichtbaar worden van een geestelijke macht: een entiteit die zich openbaart als tegenstander van Christus.

Dat betekent dat we nu — vandaag — moeten kijken: is er een systeem, een kracht, een geest die zich manifesteert als vijand van Christus, van de waarheid, van Gods volk?

Ja. Het is het systeem van Babylon. Religieus. Politiek. Economisch. Cultureel. Het is overal in verweven. En het doet zich niet alleen voor als neutraal — nee, het doet zich voor als rechtvaardig. Als goed. Als waarheid. En dát is de grootste misleiding.

De valse vrede van wereldmachten

Babylon is niet één land. Het is niet alleen Amerika, China of Rusland. Babylon is een wereldsysteem, verdeeld in drie delen — maar geleid door dezelfde geest. In de Bijbel wordt het genoemd: de grote stad die over de koningen der aarde regeert. En deze grote stad wordt vóór haar vernietiging verdeeld in drie delen.

Die driedeling is vandaag zichtbaar:

1. Rusland en zijn invloedssfeer in Oost-Europa, Azië en delen van Afrika.
2. China en zijn controle over India, Zuidoost-Azië en opnieuw delen van Afrika.
3. Het Westen — Europa, de Verenigde Staten en haar bondgenoten.

Deze machten lijken op het wereldtoneel tegenover elkaar te staan. Ze bekritiseren elkaar, bedreigen elkaar, voeren oorlog via tussenpersonen. Maar de waarheid is anders: de heersers van deze machten zijn bondgenoten achter gesloten deuren. Het toneelspel dat ze opvoeren is voor het volk. De oorlogen zijn echt, de doden zijn echt — maar de machthebbers blijven ongeschonden.

Ze laten naties versmelten tot satellieten. Onafhankelijke landen verdwijnen — niet met geweld, maar via schulden, verdragen, handel en propaganda. De namen blijven op de kaart, maar hun zelfstandigheid is verdwenen.

“En de steden der volken vielen... en alle eilanden vluchtten weg, en bergen werden niet gevonden.” — Openbaring 16:19-20

In profetische taal staan steden voor regeringssystemen. Eilanden en bergen voor naties, groot en klein. Wat Johannes zag, is een wereld waarin onafhankelijke staten verzwolgen worden door een overkoepelend systeem — Babylon.

En Babylon is slim. Ze verbergt haar macht. Ze presenteert zich als vreedzaam, als democratisch, als moreel superieur. Maar achter dat masker ligt controle, slavernij en vernietiging.

De Verenigde Naties is het zichtbare gezicht van deze onzichtbare macht. Een overheidsstructuur die boven alle regeringen staat. En ja, zelfs boven de president van de Verenigde Staten.

Toen Truman in 1951 Amerikaanse troepen naar Korea stuurde, zei hij dat hij handelde in opdracht van de Verenigde Naties. Toen Johnson honderdduizenden jongens naar Vietnam stuurde, deed hij dat onder het bevel van het S.E.A.T.O.-verdrag — een verlengstuk van de VN.

“De president gehoorzaamde aan een hogere macht.”

Amerikaanse soldaten vochten en stierven, maar mochten niet winnen. Ze mochten niet doorstoten. Ze mochten geen haven blokkeren. Waarom? Omdat Babylon dat verbood.

Zelfs terwijl Russische en Britse schepen wapens leverden aan de vijand, mochten Amerikaanse oorlogsschepen geen vinger uitsteken. Alles gebeurde onder de vlag van de Verenigde Naties — en de leiders bogen hun hoofd.

Babylon regeert over de koningen van de aarde. Ze laat oorlogen plaatsvinden zonder dat de machthebbers ooit hun macht verliezen. Het is een moordmachine die werkt met toestemming van allen — zolang zij maar in het zadel blijven.

Wanneer oorlogen worden besteld

Oorlogen gebeuren niet spontaan. Ze zijn zelden het gevolg van plotselinge conflicten of misverstanden. Nee — oorlogen worden gepland. Geregisseerd. Afgesproken. Achter gesloten deuren, met handdrukken, met cijfers, met deals die nooit het journaal halen.

De Koreaanse Oorlog, Vietnam, Irak — telkens weer zie je hetzelfde patroon. De soldaten zijn echt, het bloed is echt, het verdriet is echt. Maar de redenen zijn leugens. Het volk wordt wijsgemaakt dat het gaat om vrijheid, veiligheid, terrorisme of mensenrechten — maar achter de schermen is het Babylon die haar invloed uitbreidt.

En wie regeert Babylon? Niet één koning, maar een systeem. Een religieuze, politieke en economische macht die samenwerkt als één lichaam. De Bijbel noemt haar "de grote hoer", gekleed in purper en scharlaken, gezeten op een beest met zeven koppen.

“En de vrouw was bekleed met purper en scharlaken, en versierd met goud en edelgesteente en parels, hebbende een gouden beker in haar hand, vol van gruwelen en van de onreinheid van haar hoererij.” — Openbaring 17:4

Ze straalt rijkdom en macht uit. Ze ziet er indrukwekkend uit — maar haar beker is gevuld met gruwel. Haar macht is onrein. Haar invloed is vernietigend. En ze zit op het beest — ze controleert het politieke systeem.

Dat is waarom oorlogen plaatsvinden, niet om naties te beschermen, maar om machten te verschuiven. Niet om vrede te brengen, maar om chaos te beheren. Zolang de naties tegen elkaar vechten, blijven ze afhankelijk van het systeem dat hen leidt.

“Verdeel en heers” — dat is Babylon's strategie.

Sion — het ware volk van God — wordt midden in dit alles wakker. Ze ziet het spel, de manipulatie, de misleiding. Ze voelt dat er iets niet klopt. En toch is het moeilijk om los te breken, want Babylon heeft ook haar geestelijke ketens om het volk geslagen.

Niet alleen via oorlog, maar ook via kerken. Via onderwijs. Via media. Via banken. Alles lijkt gescheiden, maar alles werkt samen. Dat is het beest. Dat is Babylon.

En zolang Sion zwijgt, zolang zij blijft doen alsof dit allemaal ‘gewoon de wereld’ is, zal Babylon blijven groeien.

Religie als dekmantel van controle

Het gevaarlijkste gezicht van Babylon is niet het politieke, maar het religieuze. Want Babylon regeert niet alleen met wetten en wapens, maar ook met woorden over God. Ze heeft priesters, kerken, erediensten — maar geen waarheid. Ze spreekt over liefde, genade en hoop — maar niet over gerechtigheid, bekering en gehoorzaamheid.

De vrouw op het beest, de grote hoer, is religieus van aard. Ze is de moeder van hoeren — van alle valse systemen die zich voordoen als geloof, maar de waarheid verraden. Ze heeft macht over koningen, invloed over naties, toegang tot de harten van mensen. Ze fluistert, troost, manipuleert. Ze maakt het volk dronken van haar wijn.

“Zij heeft de volken dronken gemaakt met de wijn van haar hoererie.” — Openbaring 18:3

Wat is die wijn? Vals onderricht. Vals evangelie. Een God zonder heiligheid. Een Jezus zonder kruis. Een redding zonder gehoorzaamheid. De wereld slikt het — en Sion ook, als zij niet waakzaam is.

Babylon's religie preekt zegen zonder toewijding. Groeistrategieën zonder waarheid. Genezingsdiensten zonder bekering. En alles lijkt succesvol — de zalen vol, de lichten fel, de muziek meeslepend. Maar de kracht van God ontbreekt. De Geest zwijgt. Want Babylon zit op de troon.

De leiders van deze religieuze systemen zijn niet altijd kwaadwillend. Velen zijn zelf verblind. Ze preken wat hen is geleerd. Ze herhalen wat het systeem voorschrijft. En zo wordt het volk van God gevoed met leugens — van generatie op generatie.

Maar de Schrift spreekt niet over stilzwijgende deelname. Ze roept tot afscheiding.

“Ga uit van haar, Mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden.” — Openbaring 18:4

Sion is geroepen om te onderscheiden. Om het verschil te zien tussen vorm en waarheid. Tussen religie en relatie. Tussen Babylon en het Koninkrijk. Want zolang Sion geboeid is door kerkcultuur, kerkpolitiek, kerkmarketing — blijft ze gebonden.

Het is niet genoeg om ‘in de kerk’ te zijn. De vraag is: is de kerk in Babylon, of in het Koninkrijk van God? En Babylon is overal — ook in de mega-kerken, de evangelische beweging, de pinksterkerken, de traditionele gemeentes. Geen vorm is automatisch vrij van besmetting.

Sion moet durven kiezen. Niet alles wat religieus klinkt, komt van God. Niet alles wat over Jezus gaat, spreekt de waarheid. En niet iedereen die ‘Here, Here’ zegt, zal het Koninkrijk binnengaan. Sion’s vijand is niet alleen buiten haar muren. Hij zit op de kansel.

De macht achter de troon

Er is een macht in deze wereld die zelden wordt benoemd. Geen president, geen parlement, geen paus. Maar toch sterker dan alle drie. Ze verschijnt in de schaduw, spreekt via anderen, en blijft zelf buiten beeld. Toch regeert ze.

Babylon is geen figuur — het is een entiteit die invloed heeft op elk werelds machtscentrum. Zij bepaalt welke naties bloeien en welke vallen. Welke oorlogen doorgaan en welke niet. Wie verkozen wordt, en wie afgezet.

De koningen der aarde buigen voor haar. Ze gaan naar haar bijeenkomsten, houden haar agenda aan, en voeren haar bevelen uit — vaak zonder dat ze zelf volledig begrijpen wie of wat ze dienen.

“De koningen der aarde hebben hoererij met haar bedreven.” — Openbaring 18:3

Hoererij is in de Bijbel meer dan seksuele ontrouw. Het is geestelijke ontrouw. Het betekent: meedoen met iets dat tegen God in gaat, onder het mom van samenwerking, eenheid, vrede of politiek gewin.

De leiders van deze wereld verkopen hun volkeren uit — voor olie, wapens, stemmen, deals, contracten. En Babylon beloont hen rijkelijk. Ze worden rijk van haar overvloed.

Maar de rijkdom komt met een prijs. Want zodra Babylon geen nut meer in hen ziet, laat ze hen vallen. Zoals Judas die zijn zilver kreeg — en daarna zichzelf ophing.

De economische macht van Babylon is gigantisch. Zij bestuurt valuta, rentepercentages, beurzen, inflatie. De banken van deze wereld — inclusief de centrale banken — zijn niet onafhankelijk. Ze zijn tandwielen in het Babylonische systeem.

En wie lijdt eronder? Het gewone volk.

Zij werken, zweten, proberen te overleven. Maar hun spaargeld verliest waarde. Hun schulden nemen toe. De huizenprijzen stijgen. De voedselprijzen stijgen. En Babylon zegt: “Dat is gewoon de economie.”

Maar het is niet ‘gewoon’. Het is ontworpen.

Een volk dat financieel gebonden is, is geestelijk zwak. En Sion is onder dat juk gekomen. Haar gezinnen worden verscheurd door schulden. Haar kinderen krijgen onderricht in leugens. Haar kerken zwijgen. En Babylon lacht.

Want zolang Sion niet opstaat, blijft Babylon regeren.

De roep tot ontwaking

Babylon is geen plek waar je jezelf toevallig bevindt. Het is een systeem waarin je blijft zolang je slaapt. Maar Gods volk is nooit geroepen om te slapen. Sion is geen slachtoffer, maar een geroepen volk. Niet geroepen tot overleven, maar tot overwinning.

“Ontwaak, ontwaak, trek uw sterkte aan, o Sion!” — Jesaja 52:1

De profeet schreeuwt het uit: sta op! Want zolang Sion zwijgt, zal Babylon spreken. Zolang Sion licht, zal Babylon regeren. Maar de roep van God is helder: schud het stof af, trek uw klederen van heerlijkheid aan, bevrijd uzelf van de banden om uw hals.

Niet door politieke macht. Niet door militaire actie. Maar door waarheid. Door scheiding. Door bekering.

“Gij hebt uzelf voor niets verkocht, en gij zult zonder geld verlost worden.” — Jesaja 52:3

Sion is in deze slavernij gekomen door compromis. Door gemak. Door te kiezen voor vrede boven waarheid. Door te geloven dat het systeem vriendelijk is, in plaats van vijandig. Maar de verlossing komt niet via dat systeem. Het komt van boven.

En God laat Zijn volk niet in het donker. Hij heeft wachters aangesteld — stemmen die niet meedoen met het koor van Babylon. Geen populaire stemmen. Geen zachtsprekende diplomaten. Maar profetische stemmen. Mannen en vrouwen die weigeren te zwijgen.

“De wachters verheffen hun stem, zij zullen tezamen juichen; want zij zullen oog in oog zien wanneer de HEERE Sion wederbrengt.” — Jesaja 52:8

De terugkeer van Sion is geen geografische verhuizing. Het is een geestelijk ontwaken. Het is een breken met het systeem, een afleggen van valse leer, een omarmen van gerechtigheid. Geen religieuze show — maar werkelijke heiligheid.

En terwijl Babylon wankelt — want ja, haar tijd komt — zal Sion opstaan. Ze zal zich niet meer verbergen. Ze zal niet meer zwijgen. Ze zal haar kracht aantrekken, haar heerlijkheid dragen, en haar roeping vervullen.

“De HEERE heeft Zijn heilige arm ontbloot voor de ogen van alle heidenen; en alle einden der aarde zullen het heil van onze God zien.” — Jesaja 52:10

Niet in de hemel, maar op aarde. Niet later, maar nu. Niet symbolisch, maar werkelijk.

Sion zal weer schitteren. En Babylon zal vallen.

Hoofdstuk 3

De onthulling van de mens der zonde

De profetieën over Babylon in de Bijbel gaan niet over een ver verleden, maar over de eindtijd. Babylon is geen ruïne in de woestijn, het is een levend, ademend systeem dat vandaag bestaat. De meeste christenen zijn opgevoed met het idee dat deze profetieën pas relevant worden ná de opname van de gemeente. Maar dat is een ernstige misvatting. Babylon is al actief. De tekenen zijn duidelijk zichtbaar voor wie de Schrift naast de krant durft te leggen.

In 2 Thessalonicenzen 2 lezen we over de mens der zonde, ook wel genoemd de zoon des verderfs. En volgens Paulus komt de wederkomst van Jezus niet voordat deze figuur geopenbaard is.

“Laat niemand u misleiden op welke wijze dan ook. Want die dag komt niet, tenzij eerst de afval gekomen is, en de mens der zonde geopenbaard is, de zoon des verderfs.” — 2 Thessalonicenzen 2:3

De opname moet wachten. De openbaring van de mens der zonde komt eerst. Toch leren duizenden predikanten in Amerika het tegenovergestelde. Zij zeggen: eerst wordt de gemeente opgenomen, dán verschijnt de antichrist. Maar Paulus zegt: nee, de openbaring komt vóór de wederkomst.

Wie of wat is deze mens der zonde? Meningeën verschillen. Sommigen zeggen een persoon, anderen een systeem, weer anderen wijzen naar het vlees, de zondige natuur van de mens. Hoe je het ook wendt of keert — de tekst is duidelijk: deze kracht wordt zichtbaar voordat Jezus terugkeert.

“De mens der zonde wordt geopenbaard... vóór die dag komt.” — Parafrase van 2 Thessalonicenzen 2

Deze "mens der zonde" is verbonden met afvalligheid. Niet slechts met ongeloof, maar met religieuze misleiding. Een geloof dat lijkt op het echte, maar doordrenkt is van bedrog. Velen aanbidden een Jezus die niets te maken heeft met de Bijbelse Christus. Ze volgen een valse Christus, en daarmee — zonder het te beseffen — een man van zonde.

De tempel van God en de troon van bedrog

De “mens der zonde” wordt niet zomaar een wereldleider of politieke superster. Nee, hij zit in de tempel van God — en laat zich daar aanbidden alsof hij God zélf is.

“...zodat hij als God in de tempel van God gaat zitten, zichzelf vertonend dat hij God is.” — 2 Thessalonicenzen 2:4

Maar waar is die tempel? Is er een gebouw in Jeruzalem? Moet die tempel nog gebouwd worden? Nee. De Schrift laat duidelijk zien:

1. De tempel van God is het lichaam van de gelovige.

2. De ware tempel is niet van steen, maar van mensen. Het is het volk van God, de verzameling van gelovigen waarin Gods Geest(wet) woont.

“Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt, en dat de Geest Gods in u woont?” — 1 Korinthe 3:16

“Uw lichaam is een tempel van de Heilige Geest.” — 1 Korinthe 6:19

Dus waar zit de mens der zonde? Niet in een gebouw in het Midden-Oosten, maar in het hart en denken van misleide gelovigen. Hij zit op de troon van hun geloofsleven. En zij aanbidden hem als God — terwijl hij het tegenovergestelde is.

Hoe? Door te geloven in een valse Christus die Gods wetten afschaft. Een Jezus die gehoorzaamheid niet vraagt. Een Christus die zegt: “Jij hoeft de wet van God niet te houden, ik heb het allemaal al gedaan.”

“De zonde is wetteloosheid.” — 1 Johannes 3:4

Dus wie een Jezus aanneemt die Gods wet opzijshift, gelooft in een mens der zonde. Dat is niet slechts theologisch fout — het is geestelijke afgoderij. Het is het aanbidden van een valse god in de plaats van de ware.

Dit is geen fantasie, geen speculatie, geen sensationele eindtijdfilm. Dit gebeurt al. Miljoenen mensen geloven in een Jezus die niet de Bijbelse Jezus is. Ze worden geestelijk gevoed door kerken die hen bedwelmen met halve waarheden en valse geruststelling.

En zo is de profetie vervuld: De mens der zonde is al geopenbaard — in de harten van hen die hem geloven.

Het mysterie van wetteloosheid

Er is een geest die werkt in de wereld, al sinds de dagen van Paulus. Geen politieke kracht die zich bruut opdringt, maar een subtiele, geestelijke misleiding die zich verstoppt in wat heilig lijkt. Paulus noemt het het “geheimenis der ongerechtigheid”. Het werkt niet met geweld, maar met valse geruststelling. Het is geen aanval op het geloof van buitenaf, maar een verdraaiing van binnenuit. En het gevaar is groot, omdat het niet openlijk antichristelijk lijkt — het komt in de naam van Christus.

“Want het geheimenis der ongerechtigheid werkt al; alleen is er iemand die hem nu weerhoudt, totdat hij uit het midden weggenomen wordt.” — 2 Thessalonicenzen 2:7

Deze geest openbaart zich niet als atheïsme of secularisme, maar als een leer die claimt vrijheid te brengen, terwijl het in werkelijkheid wetteloosheid predikt. Babylon verkondigt een evangelie waarin gehoorzaamheid irrelevant is geworden. Men zegt dat Christus gekomen is om ons te bevrijden van de wet, en dat genade betekent dat Gods geboden niet meer gelden. Maar die leer is geen vrijheid — het is slavernij aan zonde, verpakt als bevrijding.

“Een ieder die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid; want zonde is wetteloosheid.” — 1 Johannes 3:4

Zolang men blijft geloven dat gehoorzaamheid optioneel is, wordt de troon klaargemaakt voor de mens der zonde. Hij wordt niet geopenbaard als een tiran met een zwaard, maar als een figuur die zich in de tempel van God zet, zich voordoend als God zelf. En die tempel is geen gebouw in Jeruzalem — het is het hart van het volk van God.

“Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt, en dat de Geest Gods in u woont?” — 1 Korinthe 3:16

De misleiding is dat men denkt God te dienen, terwijl men een valse Christus navolgt. Een Christus zonder kruis. Zonder bekering. Zonder gehoorzaamheid. En zo wordt zelfs in de naam van Jezus het fundament van waarheid ondermijnd. Niet door haat, maar door halve waarheid. Niet door openlijke rebellie, maar door verwarring.

“En velen zullen komen onder Mijn Naam, zeggende: Ik ben de Christus; en zij zullen velen verleiden.” — Mattheüs 24:5

Ze zullen Zijn Naam gebruiken, Zijn woorden citeren, Zijn liefde aanroepen — en toch een ander evangelie brengen. Een boodschap die de mens centraal stelt, in plaats van God. Een leer die troost, maar niet reinigt. Die beloften geeft, maar geen bekering vraagt.

En zolang Sion die boodschap omarmt, blijft ze gebonden. Dan denkt ze vrij te zijn, terwijl ze leeft in geestelijke slavernij. Ze viert feest in Babylon, terwijl haar kracht langzaam wordt weggezogen. En zolang ze dat niet inziet, zal ze nooit de oproep tot bevrijding horen.

“En ik hoorde een andere stem uit de hemel zeggen: Gaat uit van haar, Mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden, en opdat gij van haar plagen niet ontvangt.” — Openbaring 18:4

De Geest roept tot ontwaking. Tot scheiding. Tot bekering. Niet religieus, maar werkelijk. Sion moet opnieuw kiezen. Niet voor een naam, een gebouw, een traditie — maar voor de waarheid die haar vrij zal maken. En die waarheid eert de wet van God, de heiligheid van Christus, en de roeping tot gehoorzaamheid.

“En gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken.” — Johannes 8:32

Het mysterie van wetteloosheid zal pas zijn kracht verliezen als Sion weigert het nog langer te geloven.

De liefde tot de waarheid

De reden waarom zovelen vandaag misleid worden, is niet omdat de waarheid niet beschikbaar is. Het is omdat men haar niet liefheeft. De kern van Babylon's macht ligt niet in het verbergen van de waarheid, maar in het feit dat het volk van God liever comfortabele leugens hoort dan ongemakkelijke waarheden. En zolang die houding blijft bestaan, blijft de mens der zonde zijn plaats behouden — zelfs in het midden van religie.

“En met allerlei verlokking der ongerechtigheid in hen die verloren gaan, daarvoor dat zij de liefde tot de waarheid niet aangenomen hebben, om zalig te worden.” — 2 Thessalonicenzen 2:10

De waarheid vraagt iets van je. Ze confronteert. Ze ontmaskert. Ze brengt licht in donkere plekken. En dat doet pijn, vooral als je jarenlang hebt gebouwd op leugens. Daarom is het gemakkelijker om jezelf te omringen met stemmen die zeggen wat je wilt horen. Maar liefde voor de waarheid betekent dat je bereid bent alles los te laten wat niet van God is — zelfs als het religieus klinkt. Zelfs als het vertrouwd voelt. Zelfs als het wat kost.

Wanneer Sion weigert de waarheid lief te hebben, laat ze zichzelf open voor misleiding. En God — die rechtvaardig is — laat dat toe.

“En daarom zal God hun zenden een kracht der dwaling, dat zij de leugen zouden geloven; opdat zij allen veroordeeld worden, die de waarheid niet geloofd hebben, maar een welbehagen gehad hebben in de ongerechtigheid.” — 2 Thessalonicenzen 2:11–12

Dit is geen toeval. Het is geen domme vergissing. Het is een oordeel. Wie de waarheid afwijst, krijgt leugen. Wie zich verhardt tegenover licht, krijgt duisternis. En dat oordeel is al begonnen. Het is zichtbaar in de massa's die zich verzamelen rondom leraren die de oren strelen. In kerken die groot zijn in opkomst, maar leeg zijn in geest. In gemeenschappen die zingen over vrijheid, terwijl ze gebonden zijn aan Babylon.

De liefde tot de waarheid is de sleutel tot bevrijding. Het is niet genoeg om te weten wat waar is. Je moet ernaar verlangen, ervoor buigen, het toelaten in elke kamer van je hart. Alleen dan breekt de kracht van de leugen. Alleen dan zal Sion ontwaken.

Want waarheid is geen concept. Waarheid is een Persoon. Jezus zei:

“Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij.” — Johannes 14:6

Wie dus de waarheid verwerpt, verwerpt Hem. En wie Hem verwerpt, verliest het leven.

Sion is geroepen om een volk van waarheid te zijn. Niet van religieuze slogans, maar van goddelijke overtuiging. Niet van oppervlakkige kennis, maar van geestelijke diepgang. Want alleen wie de waarheid liefheeft, zal staande blijven wanneer de leugen alles overneemt

De kracht van standvastigheid

In een wereld die wankelt onder leugen en verwarring, roept God Zijn volk niet op tot paniek, maar tot standvastigheid. Terwijl de machten van Babylon zich verspreiden over de aarde, en religieuze systemen vallen voor compromissen, klinkt er een krachtige oproep aan Sion: houd vast. Blijf staan. Wijk niet af. Niet naar links, niet naar rechts.

“Zo dan, broeders, staat vast en houdt de inzettingen die u geleerd zijn, hetzij door ons woord, hetzij door onze zendbrief.” — 2 Thessalonicenzen 2:15

Dit is geen passieve houding, geen stilzitten en wachten tot het beter wordt. Standvastigheid is actief. Het is weerstand bieden tegen de stroom van valse leer. Het is weigeren te buigen voor druk, voor populariteit, voor gemak. Het is het blijven vasthouden aan wat waar is, zelfs wanneer iedereen om je heen toegeeft.

Sion wordt niet gered door intelligentie, of door invloed, maar door trouw. Niet door status, maar door gehoorzaamheid. Het volk van God wordt bewaard door geloof dat niet wankelt, zelfs wanneer alles schudt. En dat geloof wordt gevoed door de waarheid — de waarheid die zij liefheeft, bewaart en verdedigt.

Maar deze standvastigheid komt niet uit eigen kracht. God is het die versterkt. God is het die bevestigt. Het is niet eigen wilskracht die Sion laat volharden, maar genade die geworteld is in waarheid.

“En onze Heere Jezus Christus Zelf, en onze God en Vader, Die ons heeft liefgehad en een eeuwige vertroosting gegeven heeft, en goede hoop door genade, vertrooste uw harten, en versterke u in alle goed woord en werk.” — 2 Thessalonicenzen 2:16–17

In deze woorden ligt het geheim van volharding: hoop door genade. Troost vanuit eeuwigheid. Versterking in woord én werk. Want geloof zonder handelen is dood. En werken zonder waarheid zijn leeg. Maar wie beide heeft — waarheid én gehoorzaamheid — die blijft staan, zelfs midden in de storm.

Sion is niet geroepen om te vluchten voor Babylon. Ze is geroepen om er middenin te staan als een getuige. Om het systeem te ontmaskeren, niet te imiteren. Om waarheid te spreken, niet te onderhandelen. Om licht te zijn, niet een spiegel van de wereld.

En daarvoor is standvastigheid nodig. Geen valse nederigheid, geen religieuze lafheid, maar heilige vastberadenheid. Een geest die zegt: al vallen duizend aan mijn zijde, ik wijk niet. Al verlaten anderen de weg, ik blijf staan.

Gebed in tijden van strijd

Sion leeft niet in tijden van rust, maar in een tijd van strijd. Geestelijke oorlog, ideologische verwarring, religieuze bedrog — het is overal. Maar midden in dat alles klinkt er een diepe, krachtige oproep: blijf bidden. Niet als formaliteit, maar als wapen. Niet als routine, maar als levenslijn. Want het gebed van de rechtvaardige is krachtig en doet grote dingen.

“Voorts, broeders, bidt voor ons, opdat het woord des Heeren zijn loop hebbe, en verheerlijkt worde, gelijk ook bij u.” — 2 Thessalonicenzen 3:1

Er is een noodzaak dat het Woord van God niet alleen gepredikt wordt, maar ook vrij baan krijgt. Babylon probeert het te blokkeren — via verwarring, angst, en controle. Maar als het volk van God bidt, wordt de weg gebaad. Niet door politieke macht, maar door geestelijke autoriteit. En het resultaat? Het Woord wordt verheerlijkt. Niet alleen gehoord, maar geloofd. Niet alleen gelezen, maar gehoorzaamd.

Paulus vraagt niet om bescherming voor zichzelf. Hij vraagt gebed voor het Woord. En tegelijk roept hij op om te bidden dat zij verlost worden van “boze en onredelijke mensen”. Want de vijandschap tegen de waarheid komt vaak in een vroom jasje. Niet zelden is de grootste weerstand te vinden binnen de religieuze structuren die beweren God te dienen.

“En dat wij mogen verlost worden van de verkeerde en boze mensen; want het geloof is niet aller deel.” — 2 Thessalonicenzen 3:2

Niet iedereen die religieus is, heeft geloof. Niet iedereen die Bijbelteksten citeert, kent de God van de Bijbel. En daarom is onderscheiding nodig. Want Babylon spreekt met Bijbelse woorden, maar met een andere geest. Haar kracht is verwarring, haar taal is halve waarheid.

Toch is er zekerheid voor wie in waarheid wandelt:

“Maar de Heere is getrouw, Die u zal versterken en bewaren van de boze.” — 2 Thessalonicenzen 3:3

Hier ligt de ankergrond van Sion: de trouw van de HEERE. Niet de standvastigheid van mensen, niet de structuur van kerken, maar de onveranderlijke trouw van God Zelf. Hij bewaart, Hij versterkt, Hij leidt. En Hij leidt niet alleen individuen, maar ook het volk als geheel — een lichaam, een huis, een tempel.

“En wij vertrouwen van u in de Heere, dat gij ook doet, en doen zult hetgeen wij u bevelen.” — 2 Thessalonicenzen 3:4

Sion leeft van gehoorzaamheid. Niet uit dwang, maar uit vertrouwen. Niet uit angst, maar uit overgave. Haar kracht ligt in haar afhankelijkheid. Haar overwinning in haar trouw. En haar roeping is niet vaag: zij is geroepen om te wandelen in waarheid, te bidden in volharding, en te leven in gemeenschap met de HEERE.

En wanneer zij dat doet, zal Babylon geen macht over haar hebben. Dan zal zij niet alleen vrij zijn, maar ook een instrument van bevrijding voor anderen. Want waar het Woord van God vrij baan krijgt — daar valt elke muur.

Hoofdstuk 4

Babylon, onzichtbare wereldmacht

De steden van de naties vallen. Eilanden en bergen verdwijnen. Niet letterlijk — maar onder de druk van een mysterieus wereldrijk dat in de Bijbel wordt genoemd: Babylon. Niet zomaar Babylon, maar Mystery Babylon the Great. Een systeem dat zich voordoet als rechtvaardig, maar schuilt achter maskers van democratie, internationale samenwerking, en religieuze verwarring.

“En de grote stad viel in drie stukken, en de steden der volken vielen; en Babylon de grote werd gedacht voor God, om haar de drinkbeker te geven van de wijn van de grimmigheid Zijns toorns.” — Openbaring 16:19

Een zichtbare component van deze wereldregering is te herkennen: de Verenigde Naties. In naam een vredesorganisatie, maar in praktijk een supranationale macht die de wetten van naties overstemt. Oorlogen zoals Korea en Vietnam werden niet gevoerd uit nationale belangen, maar als zogenaamde politieacties onder bevel van de Verenigde Naties. Presidenten gehoorzaamden deze wereldmacht, zelfs wanneer hun eigen generaals en volksvertegenwoordigers opriepen tot overwinning.

“En hij zal tegen de Allerhoogste woorden spreken, en de heiligen der hoogste plaatsen te gronde richten, en hij zal menen de tijden en de wet te veranderen; en zij zullen in zijn hand overgegeven worden...” — Daniël 7:25

Duizenden jonge mannen werden gestuurd naar oorlogen die niet bedoeld waren om te winnen, maar om uit te putten. En wie gaf die bevelen? In naam de Amerikaanse president, maar in realiteit een macht die boven hem stond — een macht die geen gezicht heeft, maar wel invloed. De Verenigde Naties stond toe dat vijandelijke schepen oorlogsmateriaal vervoerden via het Panamakanaal, terwijl Amerikaanse schepen werkeloos toekeken. Schepen en voorraden werden nooit geraakt — alsof de oorlog geregisseerd was, een toneel waarin alleen de jonge soldaten echt leden.

In het geheim werd deze wereldmacht gehoorzaamd door beide zijden van het conflict. Amerikanen mochten geen Noord-Vietnamese havens bombarderen. Vietcong-raketten troffen nooit Amerikaanse schepen of voorraden. Alles wees erop dat de oorlog gecontroleerd werd — niet door Hanoi of Washington, maar door iets hogers. Iets dat vaststelde wie mocht sterven en wie moest blijven leven.

“Want wij hebben niet te worstelen tegen vlees en bloed, maar tegen overheden, tegen machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis van deze eeuw, tegen geestelijke boosheden in de lucht.” — Efeze 6:12

Toen miljoenen stierven in Zuid-Oost-Azië, zwegen de media. Geen beelden. Geen verontwaardiging. Geen oproep tot ingrijpen. En toch, wanneer het ging om Zuid-Afrika of Rhodesië, spraken zij plotseling met kracht. De Verenigde Naties riep op tot olie-embargo's, economische sancties, en regimewisseling — tegen de laatste naties die zich nog verzetten tegen haar wereldheerschappij. Wie blind is voor deze dubbele standaard, begrijpt niet wat Babylon is.

“En op haar voorhoofd was een naam geschreven: GEHEIMENIS, BABYLON, DE GROTE, DE MOEDER DER HOEREN EN DER GRUWELEN DER AARDE.” — Openbaring 17:5

Zij is er al. Niet in de toekomst. Niet verborgen in een sprookje over een toekomstige antichrist. Babylon bestaat nu — zij regeert over koningen, manipuleert naties, en vermoordt in stilte.

Een wereld geregeerd door leugen

De oorlogen in Vietnam, Korea en Afrika tonen geen chaos, maar controle. Een kil plan waarin levens worden opgeofferd, maar de infrastructuur ongemoeid blijft. Amerikaanse oorlogsschepen lagen jarenlang voor de kust van Vietnam, zonder dat zij ooit het bevel kregen om te vuren op vijandelijke transporten. Ondertussen verkochten multinationale oliemaatschappijen brandstof aan beide zijden van het conflict — en deden dat openlijk.

Miljoenen tonnen aan wapens en munitie stroomden veilig via het Panamakanaal, richting de vijand. Terwijl jonge Amerikaanse soldaten stierven in de rijstvelden, bleven de havens, olieopslagen en magazijnen van beide zijden onaangetast. De enige slachtoffers waren mensen — gewone burgers, tieners in uniform. Niet één gebouw van de Amerikaanse overheid werd geraakt. Behalve tijdens één aanval op de Amerikaanse ambassade in Saigon, liep men er tien jaar lang vrij over straat.

“Wie is gelijk het beest? Wie kan oorlog voeren tegen hem?” — Openbaring 13:4

Wat voor macht kan een oorlog zó controleren? Wat voor kracht kan de vijand vertellen wie ze wel en niet mogen doden? Wie instrueerde de Vietcong om Amerikaanse schepen te sparen? Wie verbood Amerikaanse bommenwerpers om de havens van Noord-Vietnam aan te vallen? En belangrijker nog: wie leidt vandaag de wereld, terwijl het volk denkt dat het vrij is?

De meeste mensen zagen het niet — zelfs toen het recht voor hun ogen gebeurde. Ze geloofden in de macht van hun leiders, terwijl die leiders zelf onder bevel stonden van iets groters. Iets wat in de Schrift wordt aangeduid als Babylon. En terwijl de lichamen zich opstapelden, zwegen de media. Doden door communistisch geweld werden niet getoond. De slachtingen in Afrika, gepleegd door Cubaanse en Russische troepen, bleven onbesproken.

“En zij bedrogen die op de aarde wonen...” — Openbaring 13:14

Dezelfde Verenigde Naties die zwijgt bij communistisch geweld, keert zich met volledige kracht tegen landen als Zuid-Afrika en Rhodesië. Niet omdat daar genocide plaatsvindt, maar omdat zij zich niet volledig onderwerpen aan het wereldsysteem. Terwijl Rusland, Cuba en China zich moeiteloos verspreiden over Afrika, richten de westerse media en diplomatie hun pijlen op de laatste tegenstanders van Babylon.

De wereld is verdeeld in drie machtsblokken, drie delen van het grote Babylon:

Het communistische oosten, geleid door Rusland

Het Aziatische blok, gedomineerd door China

Het westen, geleid door de Verenigde Staten en de verenigde naties van het Westen

Samen maken zij Babylon compleet. De naties verdwijnen — niet fysiek, maar als onafhankelijke entiteiten. Ze worden opgezogen in een supranationale orde die zich presenteert als redder, maar regeert als meesteres.

“De steden der volken vielen... en alle eilanden vluchtten weg, en de bergen werden niet gevonden.” — Openbaring 16:19–20

In deze symboliek verdwijnen de naties. Ze verliezen hun identiteit. Ze worden verslonden door het grote systeem. En dat systeem laat zich kennen aan de vruchten: leugen, manipulatie, dood — en controle.

Wie Babylon weerstaat, wordt veracht

Zuid-Afrika en Rhodesië waren ooit bastions van onafhankelijkheid — naties die zichzelf regeerden, buiten het systeem van Babylon. Niet perfect, maar wel autonoom. En Babylon tolereert geen autonomie. Het wereldsysteem verdraagt geen volk dat haar wetten afwijst of haar bevelen negeert. Wie Babylon weerstaat, wordt gehaat, onder druk gezet, aangevallen en — als het moet — vernietigd.

De Verenigde Naties gaf geen enkel bevel tot militaire actie tegen communistische regimes die miljoenen mensen uitmoordden. Maar tegen Zuid-Afrika en Rhodesië werden economische sancties uitgevaardigd, olie-embargo's ingesteld en wapenverkopen verboden. Geen tanks naar Vietnam, maar morele verontwaardiging over een boerenrepubliek in Afrika.

“En de vrouw die jij gezien hebt, is de grote stad, die het koninkrijk heeft over de koningen der aarde.” — Openbaring 17:18

Zuid-Afrika werd onderworpen, niet met bommen, maar met druk. De apartheidspolitiek werd veroordeeld, maar de onderliggende reden voor de haat had niets te maken met huidskleur — het ging om gehoorzaamheid aan Babylon. Die naties moesten worden gebroken, opdat zij zouden buigen voor het wereldsysteem.

Rhodesië verzette zich. Het riep de onafhankelijkheid uit, verbrak banden met Groot-Brittannië, en weigerde haar wetten te laten bepalen door een buitenlands hof. Het volk ging niet akkoord met de eisen van de Verenigde Naties en koos ervoor om zelfstandig te regeren. Daarop werd Rhodesië wereldwijd geïsoleerd, economisch gesaboteerd, en uiteindelijk verwoest door oorlog en staatsgreep.

“De wijn van haar hoererij hebben alle volken gedronken; en de koningen der aarde hebben met haar gehoereerd, en de kooplieden der aarde zijn rijk geworden van de kracht van haar weelde.” — Openbaring 18:3

De macht van Babylon zit niet alleen in politiek of religie, maar ook in handel. Kooplieden — grote bedrijven, banken, industriëlen — worden rijk van haar systeem. En daarom steunen ze haar. Zolang Babylon regeert, stroomt het geld. Zolang naties gehoorzamen, blijven de markten open. Maar wie weigert, verliest alles. Geen handel, geen hulp, geen stem in de internationale gemeenschap.

De veroordeling van Zuid-Afrika was dus geen morele kruistocht. Het was Babylon die haar controle uitbreidde. Onder het mom van mensenrechten werden oude bastions vernietigd. En de wereld keek toe — zonder te beseffen wie werkelijk de touwtjes in handen had.

“En ik zag de vrouw, dronken van het bloed der heiligen, en van het bloed der getuigen van Jezus.” — Openbaring 17:6

Babylon verliest haar masker zodra een volk haar uitdaagt. Dan toont zij haar ware gezicht: wreed, meedogenloos en dodelijk. Sion moet beseffen dat zij zich in vijandelijk gebied bevindt. Dit is geen neutrale wereld. Dit is het rijk van Babylon — en wie haar niet gehoorzaamt, wordt vervolgd.

De vervanging van Gods orde

Een van de grootste misleidingen van Babylon is dat zij zich voordoet als een kracht van rechtvaardigheid. Ze spreekt over vrede, over gelijkheid, over mensenrechten — maar wat zij in werkelijkheid doet, is de orde van God vervangen door een nieuwe, menselijke orde. Niet met zwaarden, maar met woorden. Niet met geweld, maar met wetten.

“En het beest dat ik zag, was gelijk een luipaard, en zijn voeten waren als die van een beer, en zijn mond als de mond van een leeuw; en de draak gaf hem zijn kracht en zijn troon en grote macht.” — Openbaring 13:2

Het beest ontvangt macht — geen macht van mensen, maar van de draak. En het beest is niet één persoon, maar een systeem. Een wereldrijk dat zich voordoet als redder, maar in werkelijkheid een instrument is van satanische controle. En Babylon is de hoofdstad van dat rijk. De hoofdstad van verwarring. De moeder van alle hoererij — dat wil zeggen: van elke vervalsing van wat God heeft bedoeld.

De Verenigde Naties roept zichzelf uit tot de morele autoriteit van de wereld. Zij dicteert wat goed is en wat kwaad. Wat gerechtigheid is en wat onderdrukking. Maar haar oordeel is niet geworteld in de Schrift, niet in de wetten van God, maar in de grillen van menselijk denken. In wereldse filosofieën. In antichristelijke agenda's.

Wanneer Babylon spreekt, buigen de koningen der aarde. Ze vrezen haar sancties. Ze begeren haar erkenning. Ze passen hun wetten aan om in de pas te lopen met haar richtlijnen — richtlijnen die steeds verder afwijken van alles wat heilig is.

“Want door uw toverij zijn alle volken verleid geworden.” — Openbaring 18:23

Toverij in deze context is geen magie met rook en spiegels. Het is geestelijke manipulatie. Het is betovering door propaganda, door onderwijs, door media. Een wereldwijde verleiding waarin waarheid wordt ingeruild voor comfort, en overtuiging voor populariteit.

Sion, als ze slaapt, merkt niet hoe ze langzaam verandert. Ze begint Babylon na te volgen — in organisatie, in structuur, in taal. Ze zoekt erkenning van de wereld, in plaats van trouw aan God. Ze wil relevant zijn, modern, acceptabel. Maar dat is niet haar roeping.

“Gij zijt het zout der aarde... Gij zijt het licht der wereld.” — Mattheüs 5:13–14

Zout bederft niet mee — het bewaart. Licht past zich niet aan — het onthult. Maar als het zout zijn smaak verliest, is het nergens meer goed voor. En als het licht onder een korenmaat wordt gezet, blijft alles donker. Sion is geroepen om anders te zijn. Heilig. Apart gezet. Niet volgens het Babylonische systeem, maar volgens Gods orde.

De strijd is niet om relevantie, maar om trouw. Niet om invloed, maar om identiteit. Babylon wil dat Sion haar vormen aanneemt, haar stem gebruikt, haar plannen omarmt. Maar God roept Sion om zich af te scheiden. Om de weg van heiligheid te kiezen, zelfs als die smal is.

De stem die roept: Kom eruit, Mijn volk

Babylon is niet alleen een vijand van waarheid. Ze is een verleidster. Ze fluistert woorden van vrede terwijl ze zielen tot slaaf maakt. Ze biedt voorspoed aan, maar eist gehoorzaamheid aan haar systeem. Haar grootste wapen is niet geweld, maar medeplichtigheid. Ze trekt Sion erin — langzaam, subtiel — totdat Sion Babylon niet meer herkent als vijand, maar als bondgenoot.

“En ik hoorde een andere stem uit de hemel zeggen: Gaat uit van haar, Mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden, en opdat gij van haar plagen niet ontvangt.” — Openbaring 18:4

Deze oproep is geen suggestie. Het is een bevel. God roept Zijn volk op om zich los te maken van Babylon, geestelijk, moreel, cultureel. Niet slechts uiterlijk, maar innerlijk. Want zolang Sion blijft leven binnen haar grenzen — in denken, in waarden, in systeem — zal zij ook delen in haar oordeel.

En dat oordeel komt. Niet alleen over fysieke steden, maar over het hele wereldsysteem. Babylon zal vallen — plotseling, volledig, onomkeerbaar. Alles wat gebouwd is op leugen, op geldzucht, op verleiding, op valse vrede, zal instorten. En wie eraan vasthoudt, valt mee.

“Daarom zullen haar plagen op één dag komen: dood, rouw en honger; en zij zal met vuur verbrand worden; want sterk is de Heere God, Die haar oordeelt.” — Openbaring 18:8

De enige veilige plek is buiten haar muren. Sion moet zich losmaken van haar manieren van denken, haar vormen van aanbidding, haar taal, haar motieven. De gemeente die Babylon nadoet om mensen te trekken, trekt het oordeel aan in plaats van de tegenwoordigheid van God.

God heeft altijd een overblijfsel — een groep die weigert te buigen. In Babel weigerde Daniël het eten van de koning. In Sodom werd Lot eruit getrokken voordat het vuur viel. In elke generatie heeft God een volk dat loskomt. Niet omdat ze beter zijn, maar omdat ze luisteren. Omdat ze Hem liefhebben boven comfort, boven goedkeuring, boven gemak.

Sion moet die roep nu horen. Niet later. Niet zodra het systeem instort — dan is het te laat. Nu is de tijd om Babylon te verlaten. Niet per se fysiek, maar geestelijk. In denken. In spreken. In leven. Sion moet zichzelf reinigen van alles wat Babylon haar heeft aangeleerd, zelfs in de naam van religie.

“Daarom, gaat uit het midden van hen, en scheidt u af, spreekt de Heere, en raakt niet aan wat onrein is; en Ik zal u aannemen.” — 2 Korinthe 6:17

De belofte is niet voor wie blijft, maar voor wie vertrekt. Niet voor wie zich aanpast, maar voor wie zich afscheidt. En dat is de ware roeping van Sion — heiligheid te herstellen, waarheid te omarmen, en te wandelen in gehoorzaamheid.

Het volk dat Babylon zal overleven

Babylon zal vallen. Niet omdat een leger haar verslaat, maar omdat haar tijd komt. Omdat God Zelf haar oordeelt. En wanneer zij valt, zal de wereld huilen — de koningen, de kooplieden, de grote mannen der aarde. Zij rouwen niet om rechtvaardigheid, maar om het verlies van hun rijkdom, hun macht, hun positie.

“En de kooplieden der aarde zullen wenen en treuren over haar, omdat niemand hun waren meer koopt...” — Openbaring 18:11

Maar te midden van dit oordeel is er een ander geluid. Niet het huilen van zij die verloren gaan, maar het juichen van zij die vrijgemaakt zijn. Sion verheugt zich niet in de ondergang van mensen, maar in de overwinning van gerechtigheid. Want de val van Babylon betekent de bevrijding van het volk van God. De ketens van verwarring worden gebroken. De stem van waarheid krijgt weer ruimte. En het Koninkrijk van God breekt door.

“Verheug u over haar, gij hemel, en gij heilige apostelen en profeten; want God heeft uw rechtszaak aan haar geoordeeld.” — Openbaring 18:20

De roeping van Sion is nu urgenter dan ooit: bereid je voor. Niet met fysieke bunkers, maar met geestelijke wapens. Niet door te vluchten van de wereld, maar door standvastig te leven in de wereld zonder van haar te worden. Sion moet weten wie ze is — niet een slaaf, niet een verlengstuk van Babylon, maar een koninklijk priesterschap. Geroepen om te regeren met Christus, niet om mee te drijven op de golven van cultuur en compromis.

“Maar gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk Gode ten eigendom...” — 1 Petrus 2:9

Dit is niet het moment voor lauwheid, voor vriendschap met de wereld, voor halfslachtige toewijding. De tijd is kort. De misleiding is groot. Maar de kracht van God is groter. En Hij roept Sion om op te staan. Niet morgen. Niet wanneer Babylon valt — maar vóór haar val.

Want het oordeel begint bij het huis van God. En wie nu wakker wordt, zal niet schrikken als de systemen instorten. Wie nu de waarheid liefheeft, zal niet verleid worden door de leugen. Wie nu leeft in gehoorzaamheid, zal niet gebonden zijn aan het oordeel.

“Daarom, laat ons de werken der duisternis afleggen, en aandoen de wapenen des lichts.” — Romeinen 13:12

Sion is geroepen om te overleven. Niet als overlevende, maar als overwinnaar. Niet in angst, maar in heiligheid. Niet in afhankelijkheid van systemen, maar in volle afhankelijkheid van

de HEERE. En terwijl Babylon brandt, zal Sion schitteren. Want zij die uit haar gekomen zijn, zijn niet langer slaven — maar zonen. Priesters. Getuigen van het komende Koninkrijk.

Hoofdstuk 5

Mysterie Babylon: de moordenaar van de heiligen

Wie regeert er werkelijk over Amerika? Zijn het de mensen zelf, of zijn de mensen gevangen door datgene wat de Bijbel noemt: Babylon? Sinds 1918 hebben de rode antichristen grote delen van Azië en Europa bijna volledig ontdaan van christenen. En nu beginnen ze hun laatste offensief in Afrika — geholpen door de leiders van onze eigen natie.

Ondertussen blijft de leer van de ‘rapture’ groeien, alsof het niets te maken heeft met wat er werkelijk gebeurt. Het lijkt bijna ongelooflijk voor hen die Gods Woord lezen en daarin de huidige verdrukking herkennen — een verdrukking die de blinden niet willen of kunnen zien.

“En ik zag de vrouw dronken van het bloed der heiligen, en van het bloed der martelaren van Jezus.” — Openbaring 17:6

Maar God zij dank — als we Openbaring 17 en 18 lezen, dan lezen we niet over de opkomst van deze grote antichristelijke wereldmacht. We lezen over haar oordeel en einde.

Naarmate Babylon zichtbaarder wordt voor het volk, zullen ze haar ondergang zien. Haar laatste stuiptrekkingen. God is bezig haar naar het oordeel te leiden. En vrijwel zonder uitzondering doet de moderne geestelijkheid één van twee dingen met de visioenen van Openbaring:

Ze negeren ze compleet. Of ze beweren dat bijna alles nog in de toekomst ligt.

Toch zijn de woorden van hoofdstuk 17 glashelder. Deze vrouw is verantwoordelijk voor de dood van talloze volgelingen van Jezus Christus. De vervolging is geen aankomende gebeurtenis — ze is gaande. De vrouw is dronken van het bloed van de heiligen, zegt de Schrift. Niet dorstig, niet beginnend, maar dronken. Vol.

“En in haar werd gevonden het bloed van profeten, en van heiligen, en van allen die gedood zijn op de aarde.” — Openbaring 18:24

Er is geen sprake van een toekomstige antichrist. Wat we zien, is de voortdurende uitroeiing van christenen op wereldschaal. Meer ware gelovigen zijn mogelijk gestorven in deze eeuw dan er nu nog in leven zijn. En toch blijft men prediken dat de ware gelovigen zullen worden ‘weggerukt’ vóórdat dit alles gebeurt.

Maar dat is een valse hoop. Er komt geen plotselinge opname vóór de verdrukking. Want Gods volk is het doelwit van deze wereldmacht. Mystery Babylon the Great — zij probeert het christendom van de aarde te vegen. En als je denkt dat je als gelovige niet hier zult zijn wanneer dit gebeurt, dan mis je niet alleen de ernst van de tijd, maar ook je roeping.

We zien in Openbaring 17 twee symbolische entiteiten:

- De vrouw, genaamd Mystery Babylon
- Het beest waarop zij zit

Om Babylon te begrijpen, moeten we ook het beest begrijpen. In vers 3 staat:

“En ik zag een vrouw, gezeten op een scharlakenrood beest, vol namen van godslastering, met zeven koppen en tien horens.”

Dat beest komt ook terug in Openbaring 13 — waar het wordt beschreven met diezelfde zeven koppen en tien horens, maar ook met de kenmerken van een luipaard, een beer, en een leeuw.

Deze beelden zijn niet nieuw. Ze komen rechtstreeks uit Daniël 7, waar we de vier grote wereldrijken zien als beesten:

- De leeuw: Babylon
- De beer: Medo-Perzië
- Het luipaard: Griekenland
- En een verschrikkelijk vierde beest, zonder naam: Rome

De apostel Johannes kende Daniël. Hij herkende onmiddellijk deze symboliek. Dus wanneer hij het beest in Openbaring 13 beschrijft, herhaalt hij exact de volgorde van Daniëls visioen. De zeven koppen komen overeen met de hoofden van de beesten in Daniël. De tien horens met de horens van het vierde beest.

“De draak gaf hem zijn kracht, en zijn troon, en grote macht.” — Openbaring 13:2

De draak — dat is satan — gaf zijn gezag aan dit beest. En dus ook indirect aan Babylon. Want de vrouw zit op dit beest. Ze rijdt het. Ze werkt erdoorheen. En ze regeert over de koningen der aarde.

Deze vrouw is geen gewone stad, geen individuele vrouw, geen politieke leider. Ze is een geestelijk systeem — een machtig netwerk van religie, politiek en economie — dat zich over de hele wereld verspreidt. En dat systeem is in oorlog met het volk van God.

En wat dan met de ‘opname’? Die leer, hoe wijdverbreid ook, verdoezelt de ware ernst van deze teksten. Want als je denkt dat je weg zult zijn voor het moeilijk wordt, zul je niet voorbereid zijn wanneer Babylon zich tegen je keert.

“Want gij zijt kinderen van het licht... laat ons dan niet slapen gelijk de anderen.” — 1 Thessalonicenzen 5:5-6

Het beest ontmaskerd: oude rijken, blijvende macht

Om Babylon volledig te begrijpen, moeten we haar fundamenteen blootleggen — de structuren waarop zij rust. En dat fundament is het beest: een systeem van wereldrijken, dat al eeuwenlang actief is in verschillende vormen.

De symboliek is geen mysterie voor wie de Bijbel kent. Johannes zag een beest met zeven koppen en tien horens. In Openbaring 13 lezen we over datzelfde beest:

“En het beest dat ik zag, was als een luipaard, en zijn voeten als die van een beer, en zijn mond als de mond van een leeuw. En de draak gaf het zijn kracht, en zijn troon, en grote macht.” — Openbaring 13:2

Deze combinatie van dierlijke kenmerken verwijst direct naar Daniël 7, waar vier beesten beschreven worden die opkomen uit de zee:

- De leeuw: het Babylonische rijk
- De beer: het Medo-Perzische rijk
- Het luipaard met vier koppen: Griekenland, opgedeeld na de dood van Alexander de Grote
- Een gruwelijk vierde beest met tien horens: het Romeinse rijk

Als we de hoofden optellen, komen we precies uit op zeven koppen. En de tien horens uit Daniël 7 komen terug in Openbaring 13 en 17. Het is duidelijk: Johannes en Daniël zagen hetzelfde. Een lijn van wereldrijken die allemaal één ding gemeen hebben: ze verdrukken het volk van God.

En dit vierde beest — het Romeinse rijk — is van bijzonder belang. Want het is dat rijk dat in Openbaring doorgaat. Eerst als heidens Rome, later als pauselijk Rome. De klassieke protestantse interpretatie, zoals je die terugvindt in de Geneefse Bijbel uit 1560, noemt dit zonder omwegen.

“Het beest dat was, en niet is, en toch is.” — Openbaring 17:8

Met andere woorden: Rome leek dood (bijvoorbeeld onder Nero, die zelfmoord pleegde), maar werd hersteld (onder Vespasianus) en ging vervolgens verder in kerkelijke vorm. De lijn van Romeinse keizers ging over in pauselijke macht. En die macht werd herkend als de voortzetting van het beest door de reformatoren — Luther, Calvijn, Knox — allemaal noemden zij de pauselijke Romeinse kerk het beest uit Openbaring 13.

“En er werd hem gegeven een mond die grote dingen en godslasteringen sprak... en hij werd gegeven om oorlog te voeren tegen de heiligen en om hen te overwinnen.” — Openbaring 13:5-7

Dat is precies wat er gebeurde tijdens eeuwen van kerkelijke vervolging. De inquisities, de brandstapels, de onderdrukking van Bijbels en gelovigen — het waren geen ongelukken van de geschiedenis. Het was het beest dat oorlog voerde tegen de heiligen.

En Babylon? Die zat erop. Ze gebruikte deze macht. Ze zat als een hoer op de rug van het beest, zich verbeeldend dat ze regeerde, terwijl ze in werkelijkheid slechts meeliftte op demonische macht. De vrouw — Babylon — is niet alleen Rome. Ze is het hele systeem dat

zich bovenop deze rijken heeft geplaatst: religieus, commercieel, cultureel, politiek — alles wat zich verheft boven God en zijn volk onderdrukt.

“En op haar voorhoofd stond een naam geschreven: Verborgenschap, het grote Babylon, de moeder van de hoeren en van de gruwelen der aarde.” — Openbaring 17:5

Dit is geen simpele stad, geen toekomstige antichrist. Dit is een wereldwijd netwerk van controle dat al eeuwenlang leeft, werkt, overheerst en doodt.

Wie Babylon wil begrijpen, moet de geschiedenis van de beesten kennen. Want zij is gebouwd op hun rug. En zolang die structuur niet wordt herkend en verworpen, zal Babylon blijven verleiden — met religie, met macht, met rijkdom, met schijnbare goedheid.

En Sion, als ze haar ogen niet opent, zal blijven slapen — zittend aan de tafels van koningen, niet wetende dat de beker vol is van het bloed van haar eigen broeders.

De zeven hoofden: wereldrijken en de val van Babylon

Johannes keek met verwondering naar de vrouw op het beest. Niet omdat hij haar schoonheid bewonderde, maar omdat hij haar herkende — haar macht, haar invloed, haar gruwelen. En dan komt de uitleg:

“De zeven hoofden zijn zeven bergen, waarop de vrouw zit.” — Openbaring 17:9

Velen denken hierbij meteen aan Rome, de stad op zeven heuvels. Maar het vers zegt meer:

“En het zijn ook zeven koningen: vijf zijn gevallen, één is, en de andere is nog niet gekomen; en wanneer hij komt, moet hij een korte tijd blijven.” — Openbaring 17:10

De zeven hoofden zijn dus ook zeven koningen of koninkrijken — wereldrijken die invloed uitoefenen op het volk van God. En als we die lijn volgen door de geschiedenis, ontstaat er een helder patroon:

- Egypte — onderdrukte Israël in slavernij
- Assyrië — nam het noordelijke rijk van Israël weg
- Babylon — voerde Juda in ballingschap
- Medo-Perzië — regeerde Israël tijdens herstelperiode
- Griekenland — bracht Helleense invloeden, verdrukking en afgoderij
- Rome — het rijk dat er "nu is" in de tijd van Johannes

Een laatste wereldmacht — maar kortstondig van aard

En dan komt er nog een achtste:

“En het beest dat was en niet is, is ook zelf de achtste, en is uit de zeven, en gaat ten verderve.” — Openbaring 17:11

Het beest is dus een heropleving — een soort synthese — van al deze rijken. Het is geboren uit de zeven, maar manifesteert zich als een aparte, ultieme macht. En Babylon zit erop. Niet als passagier, maar als ruit. Zij bestuurt het systeem — religieus, commercieel en politiek.

Babylon is de geestelijke kracht die door al deze rijken heen heeft gewerkt. In Egypte via afgoderij, in Assyrië via wreedheid, in Babylon via mysterieculen, in Griekenland via filosofie en menselijke wijsheid, in Rome via wettelijkheid en religie. En uiteindelijk smelt het allemaal samen in één eindtijdig systeem — één beest, rijdend door de geschiedenis, gevoed door de draak, geleid door de hoer.

“En de vrouw, die jij gezien hebt, is de grote stad, die het koninkrijk heeft over de koningen der aarde.” — Openbaring 17:18

Deze stad is geen geografisch punt — zij is een systeem. Een macht. Een geestelijke hoofdstad. En zij regeert via het beest, via wereldrijken, via valse religie, via de economie, via de cultuur, via media en ideologie.

Maar haar einde is vastgesteld. De tien horens — symbool van volken of koningen — zullen haar haten en haar vernietigen. De machten van deze wereld, die eerst door haar verleid werden, zullen zich tegen haar keren wanneer ze haar niet langer nodig hebben. Babylon wordt opgegeten door haar eigen bondgenoten.

“En de tien horens, die jij gezien hebt op het beest, die zullen de hoer haten, en zullen haar woest maken en naakt, en zullen haar vlees eten en haar met vuur verbranden.” — Openbaring 17:16

De wereld zal Babylon verslinden. En dat oordeel is van God:

“Want God heeft het hun harten gegeven om Zijn wil te volbrengen, en om één wil te hebben, en hun koninkrijk aan het beest te geven, totdat de woorden Gods vervuld zullen zijn.” — Openbaring 17:17

Sion moet deze woorden begrijpen. Dit is geen ver verleden, en ook geen verre toekomst. Dit is de geestelijke werkelijkheid nu. En wie wakker is, herkent Babylon — in regeringen, in religie, in systemen. En wie ontwaakt, hoort de roep: Kom uit haar, Mijn volk.

De stem van God in een wereld vol bedrog

Babylon spreekt, luid en duidelijk — via media, politiek, religie en educatie. Haar stem is overal. Ze zegt wat goed is en wat kwaad, wat wenselijk is en wat moet worden verworpen. Maar te midden van al dat rumoer spreekt God ook. Zijn stem is niet die van spektakel of massa's. Het is een smalle weg, een zachte maar duidelijke stem die zegt:

“Ga uit van haar, Mijn volk.” — Openbaring 18:4

Het is een roep tot afscheiding. Tot heiligheid. Tot ontwaken. Want Babylon's kracht ligt niet alleen in de zichtbare wereld — haar grootste invloed is geestelijk. Ze verleidt de zielen van mensen. Ze verkoopt leugens verpakt als waarheid, en waarheid als haatspraak. Haar invloed is zo wijdverbreid, dat zelfs vele gelovigen haar niet herkennen.

“En zij heeft verleid door haar hoererij de naties.” — Openbaring 18:3

Wat vandaag plaatsvindt is geen politieke omwenteling, maar een geestelijke strijd. Babylon wordt door God geoordeeld, maar haar tentakels reiken nog diep in kerken, scholen, overheden en harten. Zij vermomt zich als redelijkheid, als tolerantie, als liefde — maar haar einddoel is altijd hetzelfde: de vernietiging van het getuigenis van Jezus Christus.

En te midden van deze tijd is het oordeel onderweg. Babylon zal vallen, niet langzaam, maar plotseling. De kooplieden, de koningen, de kapiteins der schepen — allen zullen wenen als ze haar ondergang zien.

“En in één uur is zo grote rijkdom verwoest geworden.” — Openbaring 18:17

Het wereldsysteem waar zovelen hun vertrouwen in hebben gesteld — geld, invloed, status, religie — zal instorten. Babylon is als een schitterende façade, een theaterdecor. Maar achter het doek is het leeg. Het is corrupt. En het staat op instorten.

Sion mag niet langer verdoofd blijven. Het is tijd om de stem van God te horen boven het geluid van Babylon uit. Tijd om te onderscheiden. Tijd om terug te keren tot de waarheid. Niet de populaire waarheid, niet de veilige theologieën, maar de rauwe, onvermengde waarheid van het Woord van God.

“Wie oren heeft om te horen, die hore wat de Geest tot de gemeenten zegt.” — Openbaring 2:7

Sion moet opnieuw gaan horen. Niet via traditie, niet via moderne evangelie-industrie, maar via de Geest en het Woord. Alleen wie luistert, zal overwinnen. En alleen wie overwint, zal ontkomen aan de oordelen die komen over Babylon.

Sion, ontwaak uit haar midden

Babylon valt. Haar oordeel komt. Haar stem wordt zwakker. Maar voordat zij volledig instort, moet Sion ontwaken. Niet wachten op tekenen, niet wachten op de wereld, maar nu — in gehoorzaamheid. God roept niet om discussie, Hij roept om daad.

“Kom uit haar, Mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden en opdat gij van haar plagen niet ontvangt.” — Openbaring 18:4

Dit is de smalle weg. De weg van scheiding. De weg van heiligheid. Niet fysiek uit de wereld, maar geestelijk afgescheiden van haar systeem, haar geest, haar verleiding. Het is geen roeping tot isolatie, maar tot zuiverheid. Sion moet weer weten wie ze is — een heilig volk, Gode ten eigendom.

De meeste mensen zullen Babylon blijven dienen, zelfs wanneer ze instort. Ze zullen huilen om haar verlies, om haar rijkdom, om haar pracht. Ze zullen haar dood betreuren, niet haar verdorvenheid. Want hun hart is met haar verbonden — via gemak, via status, via valse zekerheid.

“En de kooplieden der aarde weenden en treurden over haar... want niemand koopt hun waren meer.” — Openbaring 18:11

Sion moet loskomen van dat verlangen. Van die gehechtheid aan de wereld. Ze is niet geroepen om te rouwen met de kooplieden, maar om te juichen met de hemel.

“Verheug u over haar, gij hemel, en gij heilige apostelen en profeten, want God heeft uw rechtszaak aan haar geoordeeld.” — Openbaring 18:20

Want wanneer Babylon valt, wordt de weg vrijgemaakt. De weg voor het ware Koninkrijk. De val van het systeem betekent de opkomst van de heiligen. Niet triomfantelijk in de ogen van de wereld, maar getrouw in de ogen van God.

Sion moet gereinigd worden van Babylonische invloeden — van religieuze show, van valse leer, van geestelijke ontrouw. Ze moet zich wassen in het Woord, zich vullen met de Geest, zich afzonderen voor de Bruidegom. Want alleen wie zichzelf heeft afgezonderd van de hoer, zal worden verenigd met de Man.

“En de vrouw heeft zich gereedgemaakt... en het is haar gegeven bekleed te zijn met smetteloos fijn linnen.” — Openbaring 19:7–8

Dat fijne linnen zijn de gerechtigheden van de heiligen. Geen menselijke inspanning, maar gehoorzaamheid. Geen Babylonische pracht, maar hemelse schoonheid. En wie zich gereedmaakt, zal delen in de overwinning van het Lam.

Want het Lam overwint. Niet door politiek, niet door economie, maar door waarheid en gerechtigheid. En zij die met Hem zijn, zijn geroepen, uitverkoren en getrouw.

“Deze zullen oorlog voeren tegen het Lam, en het Lam zal hen overwinnen, want Hij is Heere der heren en Koning der koningen; en zij die met Hem zijn, zijn geroepen en uitverkoren en getrouwen.” — Openbaring 17:14

Hoofdstuk 6

Het bedrog van Babylon: drugs als werktuig van misleiding

Openbaring 18 onthult de ondergang van het geheimzinnige Babylon. Haar onreinheid komt aan het licht. In vers 2 wordt ze omschreven als een woonplaats van demonen, een schuilplaats van elke onreine geest, een kooi vol verafschuwde en onreine vogels.

“Want al de volken hebben van de wijn van de toorn van haar hoererij gedronken, en de koningen der aarde hebben hoererij met haar bedreven.” — Openbaring 18:3

De heersers der aarde worden niet alleen medeplichtig, ze zijn verbonden aan haar vuilheid. En dan, aan het einde van het hoofdstuk, staat er in vers 23:

“Want uw kooplieden waren de groten der aarde; want door uw toverij zijn alle volken verleid.” — Openbaring 18:23

Het woord "toverij" komt van het Griekse woord *pharmakeia*, waar ons woord "farmacie" vandaan komt — letterlijk: drugs. Met andere woorden: door uw drugs werden alle volken verleid. Dit is geen beeldspraak. Het is een directe beschuldiging: Babylon gebruikt drugs als machtmiddel.

Wetenschappers erkennen dat zelfs lichte drugsgebruik — marihuana, LSD, amfetaminen, cocaïne, heroïne, kalmeringsmiddelen — het functioneren van het brein permanent beïnvloedt. Niet slechts een tijdelijke “high”, maar een blijvende wijziging van denken, perceptie en oordeel. En dat past perfect bij het oordeel in Openbaring 18: het geestelijke Babylon oefent controle uit via middelen die de geest beïnvloeden en onderdrukken.

Een concreet voorbeeld: de drugsaffaire in het Witte Huis onder president Carter. Een eenvoudige apothekersmedewerker ontdekte per ongeluk een onwettige voorschrift, uitgeschreven door Carters persoonlijke assistent, Dr. Peter Bourne. Toen dit uitlekte, bleek dat drugsgebruik wijdverspreid was onder Carters personeel — zelfs cocaïne en heroïne.

“Want door uw toverij zijn alle volken verleid.” — Openbaring 18:23

Het verhaal werd in eerste instantie onder de pet gehouden door de media, die zelf ook medeplichtig bleken. Journalisten gebruikten drugs, feestten mee op het grasveld van het Witte Huis. Rook van joints zweefde door vliegtuigen op presidentiële reizen. De verslaggevers zwegen, bang dat hun eigen drugsmisbruik onthuld zou worden als ze het Witte Huis zouden aanklagen.

De Arizona Republic publiceerde uiteindelijk een felle editorial:

“De gedachte dat de naaste adviseurs van de president joints rollen en coke snuiven binnen de muren van het meest gerespecteerde politieke instituut van Amerika kan noch getolereerd, noch genegeerd worden.” — Arizona Republic, 26 juli

Als drugsgebruik zo openlijk plaatsvond in de nabijheid van de president, dan is het logisch om aan te nemen dat Babylon's geest ook dáár regeerde. En dit is geen geïsoleerd incident.

Alcohol, heroïne, marihuana — het zijn allemaal middelen van Babylon. Ze worden verdedigd, gepromoot, genormaliseerd. Ze veranderen mensen niet alleen lichamelijk, maar geestelijk.

Medische deskundigen waarschuwen dat langdurig gebruik leidt tot vier dingen:

Alles wordt ondergeschikt aan de hunkering naar drugs — wetten, verantwoordelijkheid, zelfs familiebanden worden verbroken.

Druggebruikers willen anderen verslaafd maken — het rechtvaardigt hun eigen gedrag.

Ze verliezen morele remmingen — liegen, stelen, zelfs moorden wordt mogelijk zonder gewetenswroeging.

Ze worden vatbaar voor mentale controle — door mensen of krachten die hun drugs leveren.

Mysterie Babylon gebruikt dit. Niet als bijzaak, maar als kernwapen. Want drugs breken moreel besef af, en openen de deur voor geestelijke slavernij. En zo worden volken verleid, niet met wapens, maar met pillen, poeders en rook.

“Door uw drugs zijn alle volken verleid.” — Openbaring 18:23

Het oordeel komt. Maar eerst moet Sion wakker worden en herkennen wat Babylon werkelijk is. Niet een toekomstige wereldmacht, maar een huidig systeem, verankerd in cultuur, religie, politiek en farmacie.

De beestenmacht leeft voort

De verleiding van Babylon strekt zich uit tot het hoogste niveau van wereldheerschappij. Wat velen vandaag zien als onafhankelijke naties met eigen regeringen, is in werkelijkheid één doorlopende geestelijke structuur die duizenden jaren teruggaat. De profeten zagen het. Daniël beschreef het. Johannes bevestigde het.

Mysterie Babylon is niet slechts een toekomstige antichristelijke macht. Ze is de moeder van hoererijen, van bedrog, van wereldheerschappij. En ze regeert vandaag. Niet als een zichtbaar rijk, maar als een geestelijke macht die voortvloeit uit het beest waarop ze rijdt.

“En de vrouw was gezeten op een scharlakenrood beest, vol van namen van godslastering, met zeven hoofden en tien horens.” — Openbaring 17:3

Dat beest is niet nieuw. Het is de voortzetting van wereldrijken die begonnen bij het gouden hoofd van Babylon, via Medo-Perzië, Griekenland, Rome — tot in onze tijd. De profeet Daniël zag het al in zijn visioen van het beeld in Daniël 2: goud, zilver, koper, ijzer en klei. Maar let op: de hele afbeelding bleef intact totdat het vernietigd werd door de steen die uit de hemel kwam.

“Toen werd het ijzer, het leem, het koper, het zilver en het goud tezamen verbrijzeld, en het werd als kaf op de dorsvloer in de zomer.” — Daniël 2:35

Alle rijken werden samen vernietigd, niet één voor één. Wat betekent dit? Het betekent dat hoewel de namen veranderden — van Babylon naar Rome — de geestelijke macht hetzelfde bleef. Elk rijk absorbeerde het voorgaande, het vernietigde het niet volledig. De beestmacht ging door, in vermomming.

In Daniël 7 lezen we over vier beesten: een leeuw, een beer, een luipaard en een verschrikkelijk beest met ijzeren tanden. Dit zijn geen vier losstaande machten, maar vier fasen van één lijn van wereldheerschappij. En het vierde beest — Rome — ontwikkelt horens, koningen, machten die blijven bestaan tot aan de terugkomst van Christus.

“Totdat de Oude van Dagen kwam, en het oordeel werd gegeven aan de heiligen des Allerhoogsten.” — Daniël 7:22

Zelfs aan het einde van de tijd regeert de geest van Babylon nog over de volken. De beelden in Daniël 2 en Daniël 7 wijzen naar een voortdurend bestaand systeem — een reeks van machten die elkaar niet vervangen, maar opslorpen, voortzetten, uitbreiden.

Daarom zei Johannes niet dat Babylon zou verschijnen, maar dat ze zou worden herkend aan haar kenmerken: haar hoererij met de koningen der aarde, haar rijkdom, haar misleiding door drugs, haar bloedschuld aan de heiligen. De hele geschiedenis van wereldmachten is de geschiedenis van één beest, van één vrouw, van één Babylon dat zich telkens opnieuw voordoet in een nieuw jasje.

“En ik zag een vrouw zitten op het beest... en op haar voorhoofd was een naam geschreven: Verborgenschap, het grote Babylon.” — Openbaring 17:5

En net als bij Daniël blijft het beeld bestaan totdat één steen het vernietigt — Christus, het Koninkrijk van God, het ware Sion.

“En de steen die het beeld sloeg, werd tot een grote berg en vulde de gehele aarde.” — Daniël 2:35

De misleiding van de massa: macht via onderwijs, media en religie

Babylon zou niet zo gevaarlijk zijn als ze er uitzag als het monster dat ze werkelijk is. Maar ze is een verleider, een meesteres van vermomming. Ze komt niet met ketenen, maar met kansen. Niet met dreiging, maar met glamour. Ze onderwijst de naties via televisie, scholen, nieuws en zelfs kerken.

En de massa volgt haar blindelings.

“Alle volken hebben van de wijn van de toorn van haar hoererij gedronken.” — Openbaring 18:3

Die wijn is geen alcohol, het is geestelijke verdoving. Een staat van verwarring waarin goed en kwaad verwisseld worden. Waarin men lacht om zonde en spot met heiligheid. Waarin het evangelie wordt verwaterd tot zelfverbetering, en waarheid wordt ingeleverd voor acceptatie.

Babylon weet dat geweld slechts tijdelijk onderwerpt — maar dat onderwijs en media de ziel vormen. Daarom infiltreert zij universiteiten, kinderboeken, series, films, predikanten. Alles wordt een kanaal van beïnvloeding. En wie niet meegaat, wordt uitgelachen, gecancelled, verwijderd.

“En zij heeft verleid... door haar toverij.” — Openbaring 18:23

Toverij — pharmakeia — is meer dan drugs alleen. Het is het gehele systeem van geestelijke manipulatie. Het is een rookgordijn van entertainment, filosofie en religieuze leugen. Een complete infrastructuur gebouwd om de geest te verblinden, zodat de massa niet ziet wat er werkelijk gebeurt.

En het werkt. Want Babylon biedt wat het vlees begeert: geld, status, veiligheid, seksuele vrijheid, religieuze tolerantie. En ondertussen breekt ze langzaam elke brug naar het ware Koninkrijk af.

“En in haar werd gevonden het bloed van de profeten, en van de heiligen.” — Openbaring 18:24

Let op: niet van soldaten, niet van criminelen, maar van profeten en heiligen. Babylon doodt wie de waarheid spreken. Niet altijd fysiek — soms met woorden, met banvloeken, met publieke afwijzing. De stem van God wordt het zwijgen opgelegd in kerken, in scholen, in gezinnen, in hoofden.

Zelfs in veel samenkomsten van Sion klinkt nog slechts een echo van waarheid. De geest van Babylon heeft plaatsgenomen op de kansel. Ze fluistert:

“Maak het kort... houd het luchtig... gebruik geen moeilijke woorden... veroordeel geen zonde... wees inclusief.”

En velen gehoorzamen.

Maar het overblijfsel zal weigeren. De ware Sion zal niet zwijgen. Niet buigen. Niet vergaan in het systeem. Er zijn er altijd geweest die de roep hoorden: Kom uit haar, Mijn volk.

“Gij geheel anders: gij hebt Christus leren kennen.” — Efeze 4:20

Sion is anders. Niet beter, maar anders. Heilig. Afscheiden. Geroepen. Niet om zich te voegen naar Babylon, maar om haar te ontmaskeren. Niet om haar rijkdom te bewonderen, maar om haar te veroordelen in de geest.

En dat is precies wat er gebeurt in Openbaring 18: de hemel viert Babylon's ondergang.

“Verheug u over haar, gij hemel, en gij heilige apostelen en profeten.” — Openbaring 18:20

Want wanneer Babylon valt, stijgt het volk van God op — niet in trots, maar in heerlijkheid.

De roep tot afscheiding: heiligheid in een gevallen wereld

In de ogen van Babylon is alles toegestaan, zolang je je maar niet afzondert. Je mag religieus zijn, spiritueel zelfs. Je mag praten over Jezus — zolang je Hem niet alleenheerschappij toeschrijft. Zolang je Hem niet plaatst boven de wereld. Zolang je je geloof niet gebruikt om grenzen te trekken tussen licht en duisternis.

Maar Sion weet: er is geen gemeenschap tussen het Koninkrijk van God en het rijk van Babylon. Geen compromis. Geen middenweg.

“Gaat uit van haar, Mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden.” — Openbaring 18:4

Afscheiding is geen wetticisme. Het is gehoorzaamheid. Niet uit arrogantie, maar uit trouw. Wie in Babylon blijft wonen — geestelijk, moreel of ideologisch — zal ook in haar oordeel vallen. Want Babylon is besmet. Haar oordeel is onvermijdelijk. En het volk van God is geroepen om niet slechts toeschouwer te zijn, maar vluchteling.

De echte kerk — het ware Sion — is niet degene met de grootste schermen of de meest gepolijste preken. Het is het volk dat ja zegt tegen heiligheid, nee zegt tegen de wereld, en standhoudt wanneer alles instort.

“Daarom gaat uit het midden van hen, en scheidt u af, zegt de Heere, en raak het onreine niet aan; en Ik zal u aannemen.” — 2 Korinthe 6:17

Die belofte is niet voor wie blijft. Niet voor wie meeloopt. Maar voor wie zich afwendt. Voor wie durft te weigeren wat Babylon aanbiedt, hoe aantrekkelijk het ook lijkt.

Vandaag klinkt de roep weer. In kerken, in gezinnen, in harten. Sta op, kom eruit. Niet als een religieuze rebel, maar als een geliefd kind dat weet dat de Vader wacht. Want Babylon biedt vrijheid, maar eist slavernij. Ze belooft leven, maar brengt dood. En haar rijk is tijdelijk.

“In één uur is uw oordeel gekomen.” — Openbaring 18:10

De tijd dringt. Babylon brandt. Niet letterlijk — nog niet. Maar geestelijk is het vuur al aangestoken. Het systeem wankelt. De fundamenten scheuren. En de vraag is: waar staat Sion? In haar straten? Of aan de poort, klaar om te vertrekken?

Sion moet zich reinigen. Niet door menselijke rituelen, maar door de waarheid. De Geest van God is een Geest van afscheiding. Hij zal niet blijven waar Babylon wordt getolereerd. En Hij zal zich niet mengen met een vrouw die overspel pleegt met de wereld.

Sion is de bruid. Geroepen tot trouw. Tot zuiverheid. Tot voorbereiding op de komst van de Bruidegom. En de bruid maakt zich klaar — buiten Babylon.

“En zij was bekleed met rein en blinkend fijn linnen; want het fijn linnen zijn de gerechtigheden van de heiligen.” — Openbaring 19:8

Sion's roeping in het uur van oordeel

Babylon's oordeel is geen gerucht. Het is niet symbolisch. Het is concreet, onvermijdelijk en volledig gerechtvaardigd. De Schrift laat geen twijfel daarover:

“Haar zonden zijn opgestapeld tot aan de hemel, en God heeft aan haar ongerechtigheden gedacht.” — Openbaring 18:5

Dit is geen oordeel om kleine misstappen. Het zijn opgestapelde zonden, eeuwenoud, systematisch, bloeddoorlopen. Babylon heeft niet slechts gezondigd — ze heeft geleid, verleid, vernietigd. En nu zegt de hemel: het is genoeg.

“Vergeld haar zoals zij vergolden heeft, en vergeld haar dubbel naar haar werken.” — Openbaring 18:6

Dezelfde systemen die het volk van God onderdrukten, die profeten het zwijgen oplegden, die waarheid vervangen met filosofie, worden nu geoordeeld. Niet door mensen, maar door God Zelf. En Sion mag dat oordeel niet missen. Niet omdat ze juicht om wraak, maar omdat ze de ernst van heiligheid herkent.

Sion's plaats is buiten Babylon. Haar identiteit is niet wereldgelijkvormig. Haar kracht is niet politiek of economisch, maar geestelijk. En haar toekomst ligt niet in aanpassing, maar in afscheiding en trouw.

“Deze zijn het die het Lam volgen waar Het ook heengaat.” — Openbaring 14:4

Dat is Sion's roeping. Niet populariteit. Niet veiligheid. Maar volgen — ongeacht de prijs. En die prijs wordt hoger. Babylon haat gehoorzaamheid. Zij duldt geen exclusieve toewijding aan Christus. Zij wil vermenging, compromissen, dialogen. Maar het Koninkrijk van God komt niet met onderhandeling. Het komt met heerschappij.

“En de koninkrijken der wereld zijn geworden van onze Heere en van Zijn Christus.” — Openbaring 11:15

Sion is geroepen om dat Koninkrijk te vertegenwoordigen. Niet morgen, maar nu. Niet symbolisch, maar werkelijk. In wandel, in woord, in waarheid. En dat betekent: afscheid nemen van Babylon — volledig, radicaal, onomkeerbaar.

Want Babylon zal vallen.

“En een sterke engel hief een steen op als een grote molensteen en wierp die in de zee, zeggende: Zo zal met geweld de grote stad Babylon neergeworpen worden, en zij zal nooit meer gevonden worden.” — Openbaring 18:21

Zij die in haar blijven, zullen met haar ten onder gaan. Maar zij die zich afscheiden, zullen delen in de heerlijkheid van het komende Koninkrijk. Niet in kracht volgens de wereld, maar in de heiligheid van het Lam.

“Laat ons blijde zijn en ons verheugen, en Hem eer geven; want de bruiloft van het Lam is gekomen, en Zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt.” — Openbaring 19:7

Sion, dit is je uur. Niet om te bouwen op zand, maar om te staan op de Rots. Niet om te schuilen in Babylon, maar om op te staan als licht in duisternis. Niet om te twijfelen — maar om te komen uit haar, zodat je zult staan wanneer zij valt.

Hoofdstuk 7

De toorn van God over de volken

De plagen die Johannes beschrijft in Openbaring 16 zijn geen willekeurige natuurrampen. Ze zijn tekenen van Gods toorn over een wereld die zich heeft onderworpen aan het systeem van het beest. Elk van de uitgegoten schalen draagt een oordeel met zich mee — niet symbolisch in de zin van leeg of betekenisloos, maar symbolisch in de zin van profetische vervulling binnen de geschiedenis van de mensheid.

“En de eerste ging heen en goot zijn schaal uit op de aarde; en er kwam een kwaadaardig en pijnlijk gezwel aan de mensen die het merkteken van het beest hadden en die zijn beeld aanbaden.” — Openbaring 16:2

De oordelen zijn gericht op hen die het systeem liefhebben dat in opstand is tegen God. De zee, de rivieren, de zon — alles raakt besmet of verandert in instrumenten van oordeel. Maar wat veel christenen vandaag niet beseffen, is dat deze plagen al gedeeltelijk vervuld zijn in de geschiedenis. De grote rampen, oorlogen, bloedbaden en verwoestingen van de afgelopen tweeduizend jaar passen moeiteloos binnen de beschrijvingen van deze plagen.

“Want zij hebben het bloed van heiligen en profeten vergoten, en Gij hebt hun bloed te drinken gegeven; want zij zijn het waardig.” — Openbaring 16:6

Van de vernietiging van Jeruzalem door de Romeinen tot de slachtingen van ware gelovigen door religieuze systemen in de middeleeuwen; van de kruistochten tot de invasies van Genghis Khan; van de zwarte dood tot de wereldoorlogen — deze wereld heeft herhaaldelijk het bloed van onschuldigen vergoten. Toch weigert ze te erkennen dat dit oordeel is.

De prediking van vandaag doet alsof alles nog in de toekomst ligt. De meeste voorgangers negeren tweeduizend jaar bloedige geschiedenis en zeggen: “Al deze oordelen zullen nog plaatsvinden, in de laatste zeven jaar, tijdens de grote verdrukking, waar wij als christenen gelukkig niet meer bij zullen zijn.”

Maar de Bijbel leert anders.

“Hoe kunnen zij het bloed van heiligen en profeten vergieten als de gelovigen er niet meer zijn?” — Openbaring 17:6 (vrij parafrase)

Mysterie Babylon wordt geoordeeld omdat ze het bloed van de heiligen heeft vergoten. Dat betekent dat de heiligen er nog waren, dat ze aanwezig waren tijdens deze oordelen, dat ze leden onder de druk van Babylon. De suggestie dat de kerk weggerukt wordt voordat de strijd begint, is een gevaarlijke leugen die het volk van God slapend houdt terwijl Babylon groeit.

Er zijn twee grote interpretaties over deze profetieën. De futuristische stroming beweert dat alles nog in de toekomst ligt. Maar de historicistische visie, waar ook deze boodschap uit voortkomt, laat zien dat een groot deel van Openbaring al in vervulling is gegaan tussen de eerste komst van Christus en Zijn terugkeer.

We leven dus niet in afwachting van de start van de eindtijd — we leven er middenin. De plagen zijn begonnen. Babylon is actief. De machten zijn in beweging. En de vraag is niet wanneer het begint, maar of jij wakker bent terwijl het al plaatsvindt.

“De vijfde engel goot zijn schaal uit over de troon van het beest, en zijn koninkrijk werd verduisterd; en zij beten op hun tongen van de pijn.” — Openbaring 16:10

Veel van deze rampen zijn niet letterlijk vuur of bloed. Ze zijn tekenen van geestelijke, morele en maatschappelijke instorting. De troon van het beest — het centrum van zijn macht — wordt verduisterd. De mensen lijden, maar ze keren zich niet tot God.

“En zij lasterden de God van de hemel vanwege hun pijnen en hun zweren, en zij bekeerden zich niet van hun werken.” — Openbaring 16:11

Zelfs in de oordelen is er nog ruimte voor berouw. Maar Babylon leert haar burgers om God de schuld te geven. In plaats van zich te bekeren, verzetten ze zich nog dieper. En dat is het bewijs dat Babylon niet slechts een politiek of economisch systeem is, maar een geestelijke macht die de harten en gedachten van de mensen beïnvloedt.

De wegen van het Oosten: aanval op het Westen

Het zesde oordeel brengt ons naar een cruciaal moment in de profetieën. Niet een veldslag met tanks en raketten, maar een geestelijke en ideologische aanval die plaatsvindt op het wereldtoneel. En alles begint bij de rivier de Eufraat.

“En de zesde engel goot zijn schaal uit op de grote rivier, de Eufraat, en haar water droogde op, zodat de weg bereid werd voor de koningen uit het oosten.” — Openbaring 16:12

De Eufraat is niet zomaar een rivier. In bijbelse geschiedenis is zij de bakermat van beschaving. Het was de regio van Eden, van Babel, van Abraham. De beschaving van het Westen vindt haar oorsprong daar. De drooglegging van de Eufraat symboliseert dan ook niet simpelweg het opdrogen van water, maar het aftakelen van de macht en invloed van het Westen — haar morele kracht, haar culturele waarden, haar geloof.

Zodra die rivier droogvalt, ontstaat er ruimte. Geen ruimte voor tanks, maar voor denkwijzen. Het Oosten — niet in puur geografische zin, maar in religieus-filosofisch opzicht — krijgt toegang tot de wereld. De wegen van het Oosten stromen binnen: hindoeïsme, boeddhisme, islam, animisme, astrologie, new age, occultisme. En ze infiltreren zelfs het hart van de christelijke wereld.

“En ik zag drie onreine geesten, als kikvorsen, uit de mond van de draak, uit de mond van het beest en uit de mond van de valse profeet.” — Openbaring 16:13

Deze kikvorsgeesten zijn geen fabeldieren. Ze zijn symbolen van leugens die zich verspreiden via religie, ideologie en politiek. Drie bronnen: de draak (duivelse systemen), het beest (politieke macht) en de valse profeet (valse religieuze leringen). Ze verspreiden filosofieën, wereldbeelden, en doctrines die de mensheid loswaken van God.

“Want het zijn geesten van demonen die tekenen doen en uitgaan naar de koningen van de aarde en van de hele wereld, om hen te verzamelen voor de oorlog van de grote dag van de almachtige God.” — Openbaring 16:14

Dit is geen fysieke oorlog. Het is een oorlog van ideeën, woorden, en geestelijke strijd. Babylon werkt via propaganda, via entertainment, via religieuze misleiding. Ze roept mensen samen onder haar vlag van tolerantie, eenheid en globalisme — maar het is een voorbereidend werk voor haar eigen val.

En deze “koningen van het oosten” komen niet per se uit China of India. Hun “weg” is geen snelweg door Azië, maar een spiritueel pad van oosterse invloed. Overal op aarde — ook in het Westen — volgen mensen de manier van denken van het Oosten: karma, chakra's, energievelden, reïncarnatie. Zelfs in kerken worden deze dingen met open armen ontvangen.

“Kijk, Ik kom als een dief. Zalig is hij die waakt en zijn klederen bewaart, opdat hij niet naakt loopt en men zijn schaamte ziet.” — Openbaring 16:15

In deze context klinkt de oproep van Jezus indringend. Wees waakzaam. Bewaar je geestelijke kleding. Laat je niet verleiden om je kleren (je heiligheid, je identiteit, je trouw) af te leggen. Babylon wil dat je naakt loopt, kwetsbaar en beschaamd, verslaafd aan oosterse wijsheden en zonder kracht.

“En hij verzamelde hen op de plaats die in het Hebreeuws Armageddon heet.” — Openbaring 16:16

Armageddon is niet zomaar een locatie — het is een confrontatiepunt tussen waarheid en leugen. Tussen Sion en Babylon. Tussen het Lam en de valse profeet. En die strijd vindt niet plaats in de toekomst alleen, maar nu. In je denken. In je keuzes. In de koers van je leven.

De zevende schaal: het einde van Babylon is begonnen

Na de zes plagen, die als voorafschaduwingen fungeren, volgt het slotakkoord van Gods toorn: de zevende schaal. Geen vaag beeld, geen overdreven symboliek, maar het directe oordeel van God over het systeem dat eeuwenlang Zijn volk heeft misleid en vervolgd.

“En de zevende engel goot zijn schaal uit in de lucht; en er kwam een grote stem uit de tempel van de hemel, van de troon, zeggende: Het is geschied.” — Openbaring 16:17

Deze woorden klinken als het tegenovergestelde van de kruiswoorden: “Het is volbracht.” Toen sprak Christus verlossing uit. Nu spreekt God oordeel. Twee afsluitingen. Twee absolute statements. Het eerste bevrijdt de heiligen. Het tweede verwoest Babylon.

“En er kwamen stemmen, donderslagen, bliksemstralen; en er kwam een grote aardbeving, zoals er niet is geweest sinds er mensen op de aarde waren, zo’n aardbeving, zo groot.” — Openbaring 16:18

De wereld wordt door elkaar geschud — letterlijk en geestelijk. Structuren die eeuwenlang onaantastbaar leken, vallen uiteen. Regeringen wankelen. Economieën storten in. Religieuze

instituten breken. En Babylon, dat tot dan toe onaantastbaar leek, wordt getroffen tot in haar fundamenteën.

“En de grote stad werd in drie delen gescheurd, en de steden van de heidenen vielen; en het grote Babylon kwam in gedachtenis voor God, opdat Hij haar de beker van de wijn van de grimmigheid van Zijn toorn zou geven.” — Openbaring 16:19

Babylon wordt niet vergeten. Ze komt niet weg met haar verleden. Haar oordeel is niet uitgesteld tot een verre toekomst. Ze komt in gedachtenis voor God. Alles wat ze heeft opgebouwd, alles wat ze heeft verkocht, onderwezen, beleden — wordt nu gewogen.

“En alle eilanden vluchtten weg, en bergen werden niet meer gevonden.” — Openbaring 16:20

Er is geen plaats meer om te schuilen. Geen veilige zone, geen neutrale grond. Het hele systeem beeft. Niet door mensenhanden, maar door het oordeel van de Almachtige.

“En grote hagelstenen, elk als een talent zwaar, vielen uit de hemel op de mensen; en de mensen lasterden God vanwege de plaag van de hagel, want de plaag daarvan was zeer groot.” — Openbaring 16:21

Zelfs nu, bij dit ultieme oordeel, weigert de wereld zich te bekeren. De harten zijn verhard. Het systeem is volledig anti-Christus geworden. En dat is waarom het vernietigd moet worden — niet omdat God wreed is, maar omdat Zijn rechtvaardigheid niet langer uitstel duldt.

Sion moet weten: deze oordelen zijn niet slechts toekomstmuziek. We leven in deze tijd. De zeven schalen zijn niet veraf. We bevinden ons ergens tussen de zesde en de zevende — of zelfs middenin de zevende. Het oordeel is begonnen. Het zuivert, scheidt, openbaart.

En nu is het moment waarop Sion volledig moet loskomen van Babylon. Niet later. Nu. Want alles wat Babylon is — commercie, religie, entertainment, controle, misleiding — staat onder vuur. En alleen wie zich nu afscheidt, zal staande blijven wanneer de grote stad valt.

“Valt, valt Babylon, de grote stad!” — Openbaring 18:2

De geest van Babylon in de regering: de onthulling

Mysterie Babylon wordt niet alleen zichtbaar in religieuze en culturele structuren, maar ook in de hoogste politieke regionen. Het gaat niet om oppervlakkige corruptie of schandalen — het is geestelijke besmetting. Pastor Emry wijst op een spraakmakend voorbeeld uit de jaren '70: het drugsgebruik binnen de staf van president Jimmy Carter.

De onthulling begon toen een apothekersmedewerker een illegaal recept ontdekte, uitgeschreven door Carters eigen assistent, Dr. Peter Bourne. Toen dit uitlekte, kwam er meer aan het licht: een wijdverspreid gebruik van marihuana, cocaïne en zelfs heroïne onder de medewerkers van het Witte Huis.

“Want door uw toverij zijn alle volken verleid.” — Openbaring 18:23

Het Griekse woord voor "toverij" is pharmakeia — waar wij het woord farmacie of drugs van hebben. De bijbel zegt dus: door uw drugs werden de volken verleid. Babylon gebruikt niet alleen ideologie en religie als controlemiddel, maar ook verslaving.

De media — die dit allemaal wisten — zwegen. Waarom? Omdat ook verslaggevers zelf betrokken waren bij het drugsgebruik. In vliegtuigen op presidentiële reizen, op feestjes op het grasveld van het Witte Huis — de geur van joints hing overal in de lucht. Zowel stafleden als journalisten deden eraan mee.

Een journalist van de Chicago Sun-Times, Patrick Auster, zei openlijk:

“De reden dat de pers zwijgt, is dat zij bang zijn dat hun eigen drugsmisbruik onthuld zal worden als ze over dat van anderen schrijven.”

Dit was niet slechts een beschamende situatie — het was bewijs van de geest van Babylon in het hart van het machtscentrum van Amerika. En het laat zien dat deze macht niet van deze wereld is. Ze werkt via bedwelming, verslaving, invloed.

“En de grote stad werd in drie delen gescheurd.” — Openbaring 16:19

Babylon valt niet in één klap. De afbraak komt stukje bij beetje. Maar dat gebeurt pas wanneer haar misdaden worden blootgelegd. Daarom is het zo belangrijk dat deze dingen aan het licht komen. God is bezig de sluier van deze valse macht op te lichten. Hij laat Zijn volk zien wie Babylon werkelijk is.

Drugsgebruik onder machthebbers is geen bijzaak. Pastor Emry somt op wat er met een mens gebeurt die zich overgeeft aan deze middelen:

Alle verantwoordelijkheid wordt ondergeschikt aan het verlangen naar drugs. Zelfs wetten, veiligheid en trouw aan land of familie tellen niet meer.

Druggebruikers willen anderen verslaafd maken. Soms om geld te verdienen, maar vaak om hun eigen gedrag te rechtvaardigen.

Ze verliezen morele grenzen. Liegen, stelen, moorden — het wordt normaal. Geen schuldgevoel. Geen berouw.

Ze worden vatbaar voor geestelijke of mentale controle. Door sterke persoonlijkheden of door degenen die hen drugs leveren.

De macht van Babylon is niet slechts in woorden of wetten. Ze werkt door geestelijke afbraak. Ze verandert mensen in poppen zonder moreel kompas. En daarom staat er:

“Door uw drugs zijn alle volken verleid.” — Openbaring 18:23

Dit is geen voorspelling van de toekomst. Dit gebeurt nu. Openbaring 17 en 18 zijn geen sciencefictionhoofdstukken. Ze beschrijven wat zich in onze wereld afspeelt. Het Witte Huis is slechts één voorbeeld. Het systeem zit overal. En God laat het ons zien — als wij willen zien.

De blijvende macht van het beest en de val van de valse hoop

Ter afsluiting van deze aflevering gaat Pastor Emry terug naar de kern van zijn profetische serie: de identificatie van Mysterie Babylon — en de geestelijke machten die haar dragen. Want Babylon is niet alleen de vrouw die rijdt op het beest in Openbaring 17. Ze is ook verbonden aan de wereldrijken die Daniël beschreef.

“Gij zag tot dat een steen, losgemaakt zonder handen, het beeld trof aan zijn voeten, die van ijzer en leem waren, en die vermaalde.” — Daniël 2:34

Dit beeld – het hoofd van goud, de borst van zilver, de lendenen van koper, de benen van ijzer, en de voeten van ijzer gemengd met klei – bleef in zijn geheel staan totdat de steen hem op de voeten raakte. En dán pas viel het gehele beeld tegelijk.

“Toen werden het ijzer, het leem, het koper, het zilver en het goud tegelijk verbrijzeld... en er werd geen plaats meer voor gevonden.” — Daniël 2:35

Wat betekent dat? Het betekent dat de wereldrijken die elkaar opvolgden — Babylon, Medo-Perzië, Griekenland, Rome — weliswaar politiek verdwenen, maar hun geestelijke structuur bleef bestaan. Ze vormen één systeem. Eén lijn. Eén voortgaande wereldmacht in verschillende vormen. En Babylon — de vrouw op het beest — rijdt op die hele structuur.

Dat beest is niet gestorven. Het leeft voort. Het heeft alleen een ander masker gekregen. En dat betekent ook dat haar val, haar verwoesting, pas komt wanneer dat hele systeem wordt geraakt door de steen zonder handen — het Koninkrijk van God.

“En in de dagen van die koningen zal de God des hemels een koninkrijk oprichten, dat in eeuwigheid niet zal vergaan.” — Daniël 2:44

Het Koninkrijk van God komt niet als een aanvullend systeem naast Babylon. Het komt in plaats van Babylon. Het vermaalt het hele beeld. Het vernietigt elk restant van de beestmacht. En dat betekent dat wij nu leven aan de voeten van het beeld. De tijd waarin de klap moet komen. De steen is onderweg.

Pastor Emry eindigt met een krachtige waarschuwing tegen een populaire leer: de “geheime opname”. Volgens deze leer worden christenen weggehaald voordat de verdrukking begint. Maar die leer, zegt hij, is een dodelijke misleiding.

“En zo maakt de leer van de geheime opname het Woord van God krachteloos.” — naar Mattheüs 15:6

Velen geloven dat ze niet zullen lijden. Dat ze ontsnappen aan verdrukking. Maar ondertussen worden miljoenen christenen wereldwijd vervolgd, gemarteld en vermoord. En de kerk in Amerika kijkt weg, omdat ze gelooft dat de verdrukking iets voor later is. Maar Babylon is nu actief. De antichrist is nu aan het werk. En de ware Sion moet nu wakker zijn.

De valse hoop van een ontsnapping heeft de kerk lamgelegd. Maar de Schrift leert geen ontsnapping, maar overwinning door lijden. Geen afwezigheid van strijd, maar kracht middenin de strijd.

“Wie volhardt tot het einde, die zal zalig worden.” — Mattheüs 24:13

Sion wordt niet weggerukt uit Babylon. Sion wordt geroepen om eruit te komen, te midden van oordeel, strijd en zuivering. Niet door een geheim vertrek, maar door zichtbare overwinning. Door trouw, door waarheid, door lijden — en uiteindelijk door heerlijkheid.

Hoofdstuk 8

De verborgen heerschappij: Babylon regeert in het verborgene

Aan het begin van deze aflevering wordt een boodschap gericht tot hen die geloven in de leer van een “geheime opname” – een doctrine die stelt dat alle profetieën uit Openbaring pas in vervulling gaan nádat de christenen van de aarde zijn weggenomen. Maar als dat waar zou zijn, hoe verklaar je dan dat de vrouw in scharlaken dronken is van het bloed van de heiligen en de martelaren van Jezus?

“En de vrouw was dronken van het bloed der heiligen en van het bloed der getuigen van Jezus.” — Openbaring 17:6

Als er volgens die leer geen christenen meer op aarde zouden zijn, hoe zou deze vrouw dan hun bloed kunnen vergieten? Het is een directe weerlegging van het populaire maar misleidende idee dat gelovigen de eindtijdgebeurtenissen niet zullen meemaken.

De engel in het visioen belooft de betekenis van de vrouw en het beest waarop ze rijdt te onthullen.

“Ik zal u zeggen het geheimenis van de vrouw, en van het beest dat haar draagt, dat de zeven hoofden heeft en de tien horens.” — Openbaring 17:7

Het beest wordt beschreven als iets dat “was, en niet is, en toch is”. Een raadselachtige omschrijving, maar in de context van Daniël en eerdere hoofdstukken in Openbaring wordt het duidelijk. Elk wereldrijk — Babylon, Medo-Perzië, Griekenland, Rome — werd afgelost door een ander, maar de geest van het beest bleef bestaan.

“Het beest dat gij zaagt, was, en is niet, en zal opkomen uit de afgrond, en ten verderve gaan.” — Openbaring 17:8

Deze koninkrijken lijken te verdwijnen, maar in werkelijkheid leven ze voort — opgenomen in het volgende rijk. De wereld wordt niet steeds opnieuw uitgevonden; ze bouwt verder op dezelfde fundamenteën, slechts onder een andere vlag. De geest van Babylon leeft voort in structuren die door de massa niet herkend worden.

“De zeven hoofden zijn zeven bergen, waarop de vrouw zit.” — Openbaring 17:9

Velen hebben deze zeven bergen letterlijk geïnterpreteerd — als Rome, bijvoorbeeld, omdat het op zeven heuvels is gebouwd. Maar Moskou kent eveneens zeven heuvels. En bovendien leren Daniël en Openbaring ons dat deze hoofden ook koninkrijken zijn. Ze representeren dus niet alleen geografie, maar ook politieke en spirituele dynastieën. Dynastieën die opereren in het geheim, onzichtbaar voor het volk, maar met invloed over de hele aarde.

“De vrouw, die gij zaagt, is de grote stad, die het koningschap heeft over de koningen der aarde.” — Openbaring 17:18

Toch beseft bijna niemand dat dit wereldbestuur al bestaat. Zelfs in Amerika, waar mensen denken goed geïnformeerd te zijn, begrijpen maar weinigen dat de gekozen regeringen slechts

uitvoerders zijn van bevelen die vanuit een verborgen machtsstructuur komen. Jaar na jaar voeren presidenten en politici beleid uit dat schadelijk is voor het volk — ongeacht de partij of wie verkozen is. Het volk moppert, stemt op een andere kandidaat, maar het beleid verandert niet.

Waarom? Omdat het systeem onzichtbaar is. Het lijkt alsof het er niet is. En toch is het er wél. Het is “een mysterie”, precies zoals Openbaring het beschrijft. En slechts wie bijbelprofetie kent, begrijpt waar hij naar kijkt.

Sommige mensen vermoeden het bestaan van deze macht wanneer ze stuiten op namen als de Trilateral Commission, de Council on Foreign Relations, of de Bilderbergers. Of binnen religieuze structuren: de Wereldraad van Kerken, die opvallend vaak de kant van het communisme kiest. Maar zonder het licht van de Schrift blijft het slechts een onsamenhangend vermoeden.

“En er zijn zeven koningen: vijf zijn gevallen, één is er, en de ander is nog niet gekomen.” — Openbaring 17:10

Dit slaat niet op het jaar 96 na Christus, toen Johannes het visioen kreeg, maar op een latere fase — de fase waarin Babylon wordt geoordeeld. Babylon wordt in drie delen verdeeld:

“En de grote stad werd in drie delen gespleten.” — Openbaring 16:19

Volgens deze uitleg staan deze drie delen voor:

1. China en haar invloedssfeer in Azië
2. Rusland met de rest van Azië, Europa en Afrika
3. West-Europa, de VS, en waarschijnlijk Japan

Maar in werkelijkheid is dit een rookgordijn. De macht lijkt verdeeld, maar is in feite één. Eén machtsstructuur, verborgen, centraal aangestuurd — Babylon in haar volmaakte vorm.

Tien koningen, één geest: Babylon en de strijd tegen het Lam

De uitleg van de engel in Openbaring 17 gaat verder met het beest en de tien horens. De focus verschuift naar de tien koningen die in één uur macht ontvangen met het beest.

“En de tien horens, die jij zaagt, zijn tien koningen, die het koninkrijk nog niet ontvangen hebben, maar als koningen macht ontvangen één uur met het beest.” — Openbaring 17:12

Deze tien koningen zijn geen oude koninkrijken, want ze waren niet aanwezig gedurende de 2.500 jaar van de beestheerschappij. Ze verschijnen pas aan het einde van de profetische tijdlijn, voor een zeer korte periode. Op basis van profetische tijdseenheden wordt berekend dat dit “één uur” mogelijk 15 tot 40 jaar zou kunnen zijn.

“Deze zijn eensgezind, en zij zullen hun kracht en macht aan het beest overdragen.” — Openbaring 17:13

Ze zijn verenigd. Eén gedachte. Eén wil. En die wil is oorlog tegen het Lam.

“Dezen zullen oorlog voeren tegen het Lam, en het Lam zal hen overwinnen, want Hij is een Heer der heren en een Koning der koningen.” — Openbaring 17:14

Het conflict is duidelijk: het beest en de tien koningen richten zich tegen Christus en zijn volk. Dat betekent dat de gelovigen aanwezig zijn tijdens deze strijd — er is geen geheime opname waarbij ze worden weggenomen. De Bijbel toont het tegenovergestelde: de heiligen zijn betrokken in deze geestelijke oorlog tot het moment van overwinning.

“En Hij zei tegen mij: De wateren, die jij zaagt, waar de hoer op zit, zijn volken en menigten en naties en talen.” — Openbaring 17:15

De vrouw regeert dus over de volledige wereldbevolking. Ze is een symbool van een globaal systeem, geestelijk en politiek, dat de aarde in haar greep heeft.

Maar dan komt een onverwachte wending: dezelfde tien koningen keren zich tegen de vrouw:

“En de tien horens die jij zaagt, op het beest, die zullen de hoer haten, en zullen haar verwoesten en naakt maken, en haar vlees eten en haar met vuur verbranden.” — Openbaring 17:16

Ze keren zich tegen haar, maar niet op eigen initiatief:

“Want God heeft in hun hart gegeven Zijn wil te volbrengen, en in één gedachte te zijn, en hun koninkrijk aan het beest te geven, totdat de woorden Gods zullen volbracht zijn.” — Openbaring 17:17

Zelfs de rebellie van de koningen tegen de vrouw is door God Zelf in hun harten gelegd, om Zijn plan te vervullen. Babylon zal niet eeuwig standhouden — ze wordt vernietigd door degenen die haar tijdelijk dienden.

Deze tien koningen worden verbonden met Israël — niet het huidige politieke Israël in het Midden-Oosten, maar de ware erfgenamen van Israël: de Angelsaksische, Germaanse en Scandinavische volkeren, met Amerika als het profetische Sion. Opmerkelijk is dat in de tijd van president Nixon Amerika werd ingedeeld in tien regionale bestuursgebieden, die nog steeds functioneren buiten het zicht van de meeste burgers.

En dat roept een fascinerende vraag op:

Zijn die tien Amerikaanse regio's de tien horens van het beest?

De hulp die Amerika sinds het begin van de 20e eeuw verleent aan communistische regimes — van Lenin tot Mao, van Roosevelt tot Truman — heeft niet alleen het rode beest in leven gehouden, maar ook laten floreren. Amerika heeft niet gevochten tegen het communisme, maar het juist gevoed met voedsel, technologie en wapens.

De tien koningen geven hun macht aan het beest, maar keren zich uiteindelijk tegen de hoer — het systeem dat hen in eerste instantie in zijn greep hield. En dat gebeurt omdat God het zo beschikt.

“Babylon is gevallen, is gevallen, en is een woonplaats geworden van duivelen en een schuilplaats van alle onreine geest.” — Openbaring 18:2

Babylon valt. En pas tijdens haar ondergang zien mensen wat ze werkelijk is: een rijk van misleiding, geheimhouding, geestelijke slavernij en wereldwijde controle.

Babylon is gevallen: oordeel, onthulling en bevrijding

De oproep klinkt luid vanuit de hemel, rechtstreeks gericht tot Sion, het volk van God:

“Gaat uit van haar, Mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden, en opdat gij van haar plagen niet ontvangt.” — Openbaring 18:4

Sion bevindt zich nog te midden van Babylon. Ze is niet zomaar buitenstaander, ze is gevangen, verward, soms zelfs medeplichtig. En dat is waarom het oordeel niet zomaar van buitenaf komt. Het komt om te zuiveren, om de grens te trekken tussen het volk van God en het systeem van de hoer.

“Want haar zonden reiken tot de hemel, en God heeft aan haar ongerechtigheden gedacht.” — Openbaring 18:5

God vergeet niet. Babylon heeft een dossier opgebouwd dat hemelshoog is. Oorlogen, leugens, verdraaiing van recht, vervolging van profeten, vermenging van waarheid met afgoderij — niets is onopgemerkt gebleven. En nu, op het moment van het oordeel, wordt ze gewogen en te licht bevonden.

“Vergeld haar gelijk als zij u vergolden heeft, en verdubbel haar dubbel naar haar werken; in de beker waarin zij u wijn gemengd heeft, meng haar dubbel.” — Openbaring 18:6

De maat is vol. Geen genade meer voor dit systeem. Geen verdraagzaamheid. Babylon heeft zichzelf uitgeput in arrogantie, luxe, zedeloosheid en religieuze hoererij. En dat alles verpakt in de taal van vrede, verdraagzaamheid en vooruitgang.

“Zoveel als zij zichzelf verheerlijkt heeft en weelde heeft gehad, zoveel pijn en rouw geef haar.” — Openbaring 18:7

Haar oordeel komt snel. Babylon dacht onaantastbaar te zijn. Ze geloofde in haar onoverwinnelijkheid — als een koningin zonder zorg, als een wereldmacht zonder gelijke. Maar dat maakt haar val des te gruwelijker:

“Daarom zullen haar plagen op één dag komen: dood, rouw en honger; en zij zal met vuur verbrand worden, want sterk is de Heere God, Die haar oordeelt.” — Openbaring 18:8

En dan volgt de reactie van de wereld. Niet van berouw, maar van verdriet om eigen verlies:

“En de koningen der aarde, die met haar hoererij bedreven en weelde gehad hebben, zullen wenen en zich over haar beklagen... Want zij zeggen: Wee, wee, gij grote stad Babylon, gij sterke stad! Want in één uur is uw oordeel gekomen.” — Openbaring 18:9–10

De rouw van de wereld gaat niet over zonde, maar over economische instorting. Kooplieden, handelaren, reders — allen jammeren omdat hun winstbron wegvalt. Ze hielden niet van Babylon vanwege haar gerechtigheid, maar vanwege haar rijkdom.

“En de kooplieden der aarde zullen over haar wenen en rouw bedrijven, omdat niemand meer hun waren koopt.” — Openbaring 18:11

De lijst met goederen uit Openbaring 18 is veelzeggend: goud, zilver, edelstenen, purper, zijde... en dan:

“Lichamen en zielen van mensen.” — Openbaring 18:13

Babylon handelt in mensenlevens. Slavernij, seksindustrie, kinderhandel, verslaving, mentale slavernij via onderwijs en media — het is allemaal onderdeel van haar handel. De mens is voor haar een product. En nu valt haar hele handelsketen uiteen.

“Want in één uur is zoveel rijkdom verwoest.” — Openbaring 18:17

Er is geen tijd voor herstel. Geen herstructurering. Geen noodplan. Het oordeel komt snel, plotseling, definitief.

En te midden van die ineenstorting klinkt nog steeds die ene oproep, luid en dringend:

“Gaat uit van haar, Mijn volk!” — Openbaring 18:4

Sion moet breken met Babylon — innerlijk, geestelijk, uiterlijk waar nodig. Want God is bezig om het systeem te ontmantelen. En wie vasthoudt aan wat vergaat, zal met haar vergaan.

Mysterie Babylon: Het beest, de hoer en de prijs van verraad

Laten we kijken naar Jeremia 50 en 51 — de profetieën tegen Babylon — en het maakt meteen duidelijk dat deze hoofdstukken spreken over de eindtijd, niet over het oude Babylon.

“In die dagen en te dier tijd, spreekt de HEERE, zal men de ongerechtigheid van Israël zoeken, maar er zal geen zijn; en de zonden van Juda, maar zij zullen niet gevonden worden; want Ik zal degene vergeven, die Ik zal doen overblijven.” — Jeremia 50:20

Deze belofte is niet vervuld bij de val van het oude Babylon, maar hoort bij de wederkomst van Christus. Daarom gaat het hier om het mysterie Babylon uit Openbaring 17 en 18.

Jeremia gebruikt symbolische taal: de sikkel en de hamer. In Jeremia 50:16 wordt Babylon geschetst met een man die de sikkel hanteert bij de oogst, en in vers 23 noemt de profeet Babylon “de hamer der ganse aarde”. Dat zijn exact de symbolen van het communisme — de rode vlag met hamer en sikkel, die overal op aarde wappert.

“Hoe is de hamer der ganse aarde verbroken en verbrijzeld! Hoe is Babel geworden tot een verwoesting onder de heidenen!” — Jeremia 50:23

De geestelijke dimensie is niet minder schokkend. De hoer van Babylon wordt niet alleen verbonden aan economische luxe en wereldse macht, maar aan de moord op de heiligen. En die moord wordt nog steeds gepleegd, terwijl religieuze leiders blijven preken over een toekomstige Antichrist, alsof de huidige machten onschuldig zijn.

“En ik zag de vrouw dronken van het bloed der heiligen, en van het bloed der getuigen van Jezus.” — Openbaring 17:6

De macht van Babylon is allang actief — de rode Antichrist heerst al. En de tien horens — zijn tien koninkrijken — de macht van de hoer zullen breken. Deze horens zijn de Israëlitische naties: zij die afstammen van Israël, maar gevangen zitten in de greep van Babylon.

“En de tien horens die gij gezien hebt aan het beest, die zullen de hoer haten, en zullen haar verwoesten, en naakt maken, en haar vlees eten, en haar met vuur verbranden.” — Openbaring 17:16

Het is niet zo dat Gods volk slechts slachtoffer is. Nee, ze hebben Babylon mee opgebouwd en onderhouden, vaak onbewust. En daarom zijn ze ook degenen die het moeten afbreken. Babylon wordt vernietigd van binnenuit, door hen die haar eens gediend hebben.

Dan volgt een ontvasterende beschrijving van Amerika. Amerika is reeds veroverd door Babylon — niet met wapens, maar met manipulatie. Geen tanks op straat, maar belastingen, leugens, propaganda, gecorrumpeerde rechtbanken, gecontroleerde kerken. En het volk beseft het nauwelijks.

“Want haar zonden reiken tot de hemel, en God heeft aan haar ongerechtigheden gedacht.” — Openbaring 18:5

Amerikanen worden jaarlijks tot 45% van hun inkomsten beroofd via belastingen en rentebetalingen. Maar omdat het niet “officieel” een vijand is, ziet bijna niemand dat er een stille oorlog is gevoerd — en verloren.

“Daarom zullen haar plagen op één dag komen: dood, rouw en honger; en zij zal met vuur verbrand worden; want sterk is de Heere God, Die haar oordeelt.” — Openbaring 18:8

De kooplieden, de elite, zullen weklagen, niet om zonde, maar omdat hun rijkdom weg is. Ze betreuren de economische instorting — niet het morele verval.

“En de kooplieden der aarde zullen wenen en rouw bedrijven over haar, omdat niemand hun waren meer koopt... en ook slaven, en zielen van mensen.” — Openbaring 18:11,13

De mens is gereduceerd tot koopwaar. En dat maakt de vergelijking met communisme en kapitalisme schrijnend. Deze twee systemen werken samen: de communisten leveren de slaven, de kapitalisten verkopen de producten. Een wereldwijd beest, gevoed door bloed en geld.

Deuteronomium 28:

“De vreemdeling, die in het midden van u is, zal hoog boven u opklimmen; en gij zult zeer beneden nederdalen. Hij zal u lenen, maar gij zult hem niet lenen; hij zal de kop zijn, en gij zult de staart zijn.” — Deuteronomium 28:43–44

En uit Spreuken:

“De rijke heerst over de armen, en wie leent is de knecht van de uitlener.” — Spreuken 22:7

Babylon is een systeem van schuld, rente, slavernij, leugen en religieuze misleiding. En die religie is niet los te zien van haar structuur.

Er volgt een opmerkelijke beschrijving van het oude Babylon: een religieuze stad vol tempels, rituelen en seksuele perversie, zoals het verplichte voorhuwelijkse seksritueel in de tempel van Aphrodite.

Zelfs de offers van kinderen komen terug. Abortus, verpakt in medische termen, is niets minder dan een herhaling van de kinderooffers aan Baäl.

“En in haar werd gevonden het bloed van profeten en heiligen en van allen die op aarde gedood zijn.” — Openbaring 18:24

Mysterie Babylon is verantwoordelijk voor de dood van miljoenen — via oorlog, onderdrukking, abortus, ondermijning van waarheid. En het oordeel nadert.

De link met de Farizeeën is krachtig. Jezus zegt over hen:

“Gij zijt kinderen van degenen die de profeten gedood hebben.” — Mattheüs 23:31

En:

“Opdat over u kome al het rechtvaardige bloed, dat op de aarde vergoten is, van het bloed van den rechtvaardigen Abel af tot het bloed van Zacharia.” — Mattheüs 23:35

Mysterie Babylon en de Farizeeën — ze zijn één en dezelfde.

Want:

“Dingen die gelijk zijn aan hetzelfde, zijn gelijk aan elkaar.”

De macht van Babylon wordt dus gezien als de macht van de geest van de Farizeeën, verweven in religie, politiek, financiën en propaganda.

“En gij zult tot Babel gaan; aldaar zult gij verlost worden; aldaar zal u de HEERE verlossen uit de hand van uw vijanden.” — Micha 4:10

“Sta op en dors, gij dochter van Sion; want Ik zal uw hoorn ijzer maken, en uw hoeven zal Ik koper maken; en gij zult vele volken verpletteren...” — Micha 4:13

De bevrijding is nabij. Maar eerst moet Babylon vallen — met geweld, voorgoed.

Hoofdstuk 9

De Rode Macht: Wie regeert werkelijk over de aarde?

Aan wie het verhaal van de eindtijd is verteld door de zogenaamde 'opnamepredikers', klinkt Openbaring 17 als een raadsel. Als de scharlaten vrouw dronken is van het bloed van de heiligen en martelaren van Jezus, hoe kan ze dan alleen verschijnen na de opname, als er zogenaamd geen christenen meer op aarde zouden zijn?

“En de engel zei tegen mij: Waarom verwondert u zich? Ik zal u het geheimenis vertellen van de vrouw en van het beest dat haar draagt, dat zeven koppen heeft en tien horens.” — Openbaring 17:7

Het beest is “dat was, en niet is, en toch is” — een raadselachtige uitdrukking, maar niet onbegrijpelijk. Als men de lijn van opeenvolgende wereldrijken begrijpt (zoals in Daniël 7 en 8), wordt het duidelijk: elk rijk werd overgenomen door het volgende, maar bleef voortleven in een andere vorm. Het leek weg, maar het was er nog — net zoals nu.

Vandaag worden we wijsgemaakt dat de oude wereldrijken niet meer bestaan, maar in werkelijkheid worden ze nog steeds bestuurd door dezelfde verborgen machten. Het beest bestaat dus nog steeds — alleen onzichtbaar voor het oog van het volk.

“De zeven koppen zijn zeven bergen, waarop de vrouw zit.” — Openbaring 17:9

Rome wordt vaak genoemd omdat het op zeven heuvels ligt, maar dat geldt ook voor Moskou. Maar deze bergen zijn geen geografische locaties — het zijn koninkrijken of dynastieën, heersende machten die elkaar opvolgen en samen de laatste fase vormen van het vierde rijk.

Deze machtsstructuur is geheim. Zelfs al regeert ze over alle koningen van de aarde, niemand vermoedt het. En zelfs in Amerika — zogenaamd het meest vrije en geïnformeerde land ter wereld — voert de overheid beleid uit dat haar eigen volk schaadt, omdat ze in dienst staat van een geheime wereldmacht.

Verkiezingen veranderen niets. Dezelfde politiek wordt voortgezet, ongeacht wie gekozen wordt. Dat komt omdat deze leiders slechts marionetten zijn van een hogere, verborgen macht. En de Bijbel heeft dat precies zo voorspeld.

“Het is een mysterie... het bestaat, en het bestaat niet, en toch bestaat het.” — Parafrase uit Openbaring 17

Wie de profetieën kent, doorziet het. Velen herkennen de namen: Trilateral Commission, Council on Foreign Relations, Bilderbergers. In de religieuze sfeer: de Wereldraad van Kerken — allen bevriend met het rode beest van het communisme.

“En de tien horens die gij gezien hebt, zijn tien koningen, die nog geen koninkrijk hebben ontvangen, maar als koningen macht ontvangen voor één uur met het beest.” — Openbaring 17:12

"Eén uur" kan symbolisch staan voor vijftien tot veertig jaar — een korte periode aan het einde van de tijd. Deze tien koningen geven hun macht aan het beest, maar keren zich daarna tegen de vrouw: Babylon.

“Zij zullen de hoer haten, haar verwoesten, naakt maken, haar vlees eten en haar met vuur verbranden.” — Openbaring 17:16

Het lijkt een valstrik van God zelf. Hij plaatst het verlangen in hun harten om eerst hun macht te geven aan het beest, en haar daarna te vernietigen.

Het populaire idee dat deze tien koningen de Europese Unie vertegenwoordigen wordt verworpen. Er wordt iets veel radicalers gesteld: deze tien koninkrijken zijn de Israëlitische naties — het ware Israël in de eindtijd, waarbij ook Amerika hoort.

“Kom uit haar, Mijn volk...” — Openbaring 18:4

“Vergeld haar zoals zij jullie heeft vergolden...” — Openbaring 18:6

Het zijn de Israëlitische volken die Babylon moeten vernietigen. Het zijn zij die worden opgeroepen om uit haar te komen — wat impliceert dat ze zich erin bevinden. In Obadja wordt het oordeel over Edom beschreven — Edom betekent ‘rood’.

“En het huis van Jakob zal een vuur zijn, en het huis van Jozef een vlam, en het huis van Esau zal tot stoppels zijn, en zij zullen hen aansteken en verteren...” — Obadja 1:18

Daarna komt het Koninkrijk:

“En de verlossers zullen op de berg Sion komen om het gebergte van Esau te richten, en het Koninkrijk zal van de HEERE zijn.” — Obadja 1:21

Esau/Edom (rood) = Mysterie Babylon = de antichristelijke wereldmacht. En het zijn Jakob en Jozef die haar zullen vernietigen.

Het geheimenis van het Beest en de Scharlaken Vrouw

Jullie, die geleerd hebben van predikers die geloven in de opname — dat de laatste hoofdstukken van het boek Openbaring pas vervuld worden ná die opname — neem dit hoofdstuk mee naar je dominee en vraag hem uit te leggen hoe het mogelijk is dat de scharlaken vrouw dronken is van het bloed van de heiligen en van het bloed van de martelaren van Jezus, als er dan zogenaamd geen christenen meer op aarde zijn.

Openbaring 17:6-7 - “En ik zag dat de vrouw dronken was van het bloed van de heiligen en van het bloed van de martelaren van Jezus; en ik verwonderde mij met grote verwondering. En de engel zei tot mij: Waarom verwondert gij u? Ik zal u zeggen het geheimenis van de vrouw en van het beest dat haar draagt, dat de zeven hoofden en de tien horens heeft.”

De engel legt dus het visioen uit.

Openbaring 17:8 - Het beest dat gij hebt gezien, was en is niet, en het zal opkomen uit de afgrond en ten verderve gaan. En zij die op de aarde wonen, van wie de namen niet zijn

geschreven in het boek des levens van de grondlegging der wereld af, zullen zich verwonderen wanneer zij het beest zien, dat was en niet is en toch is.

Dat klinkt als een raadsel: het beest was, is niet, en toch is het. Maar het is eigenlijk eenvoudig, als je in gedachten houdt wat ik net heb uitgelegd over de opeenvolging van wereldrijken. Elk rijk was een beest, in Daniël hoofdstuk 7, Daniël hoofdstuk 8 en in Openbaring hoofdstuk 13. Elk beest werd overwonnen door een opvolger.

Het zou dus kunnen lijken alsof het eerste beest verdwenen is, of “niet is”, maar in werkelijkheid is het niet weg. Het werd opgenomen in het volgende rijk, of het volgende beest. Het leefde feitelijk voort, ook al leek het verdwenen.

Dezelfde situatie zien we vandaag. Predikanten vertellen ons dat de beesten, oftewel de oude wereldrijken, verdwenen zijn — dat ze niet meer bestaan. Voor de meeste mensen lijkt dat waar, maar in werkelijkheid bestaan ze nog steeds. Ze blijven de aarde regeren.

En hier is het verstand dat wijsheid heeft:

Openbaring 17:9 - “De zeven hoofden zijn zeven bergen waarop de vrouw zit.”

Hier is veel over gespeculeerd. Rome ligt op zeven heuvels, dus velen hebben gezegd dat dit Rome aanwijst als de zetel van deze wereldmacht. Maar de stad Moskou ligt ook op zeven heuvels. Met die logica zou ook Moskou in aanmerking komen als zetel van wereldmacht.

Maar vergeet niet dat in Daniël 7, Daniël 8 en Openbaring 13 de “hoofden” ook staan voor koninkrijken — ze zijn dus niet slechts letterlijke bergen of heuvels. Daarom ben ik geneigd te zeggen dat deze zeven bergen staan voor een reeks van zeven heersende dynastieën, die elkaar opvolgen en het laatste deel vormen van het vierde rijk. Ik kan ze niet identificeren, en misschien zal dat pas mogelijk zijn wanneer het hele systeem vernietigd is.

Want dit is een verborgen heerschappij. Het is geen openlijke macht, die zichtbaar is voor de wereld. Je kunt het zelfs vandaag nog zien.

Openbaring 17:18 - “En de vrouw die gij gezien hebt, is die grote stad, die heerschappij voert over de koningen der aarde.”

Er is vandaag geen één op de tienduizend mensen die ook maar vermoedt dat er op dit moment een totale wereldregering bestaat. Zelfs in Amerika, waar wij verondersteld worden beter opgeleid te zijn dan de rest van de wereld, voeren onze president en onze regering beleid uit dat aantoonbaar schadelijk is voor het volk en voor het land. Toch vermoedt slechts een klein deel van de bevolking dat dit komt doordat ze bevelen opvolgen van een geheime, onbekende macht.

Jaar in, jaar uit wordt beleid voortgezet dat door de meerderheid van het volk wordt afgewezen — en tóch wordt het uitgevoerd, ongeacht hoeveel protest er is.

Het volk raakt gefrustreerd en stemt de volgende keer op een andere president of andere congresleden, maar het beleid verandert niet — het wordt alleen maar erger.

De waarheid is dat onze president, en het grootste deel van wat wij “de volksvertegenwoordiging” noemen, onderworpen is aan een wereldheerschappij, precies zoals de Bijbel dat voorspelt. Maar ons volk weet niets van die wereldregering, en het overgrote deel kent de profetieën van de Bijbel niet — dus ze zien het niet.

Het is een geheim, het is verborgen. Het bestaat — en toch lijkt het niet te bestaan — en tóch bestaat het wel degelijk. Alleen degenen die deel uitmaken van die geheime macht, of degenen die de profetieën kennen, begrijpen het.

Sommigen zien een glimp van deze wereldmacht wanneer ze horen over de Trilateral Commission van de Rockefellers, de Council on Foreign Relations, of de Bilderbergers van de bankiersfamilie Rothschild. Anderen herkennen het in religieuze verbanden, zoals de World Council of Churches, die altijd aan de kant van het rode communisme staat.

Maar zelfs dan begrijpen de meesten niet de ware betekenis van deze onderdelen van de wereldregering, tenzij ze de profetieën kennen.

Openbaring 17:10 - “En het zijn ook zeven koningen: vijf zijn gevallen, één is er, de ander is nog niet gekomen; en wanneer hij komt, moet hij een korte tijd blijven.”

En hier ontstaat een vraag: op welk moment in de geschiedenis doelt de engel als hij zegt: “één is er”? Bedoelde hij het moment van de openbaring zelf, rond 96 na Christus? Of verwees hij naar de tijd van het eerste rijk, het oude Babylon? Of bedoelde hij een toekomstig moment, vlak voor het einde?

Ik ben geneigd te denken dat het hier gaat om het tijdstip dat aan het begin van het visioen wordt vastgesteld — dat tijdstip wordt gegeven aan het eind van Openbaring hoofdstuk 16, vlak vóór het oordeel over de grote hoer die zit op vele wateren.

Openbaring 16:18-19 - “En er kwamen stemmen, donderslagen en bliksemen; en er kwam een grote aardbeving, zoals er nooit eerder is geweest sinds de mensen op aarde zijn — zo geweldig was die aardbeving. En de grote stad werd in drie delen gesplitst, en de steden van de volken stortten in. En Babylon, de grote stad, werd in gedachtenis gebracht bij God om haar de beker met de wijn van zijn grimmige toorn te geven.”

Ik heb die drie delen geïdentificeerd als: China en haar invloedssfeer in Azië, Rusland en zijn invloed in Europa en Azië, en als derde: West-Europa en de Amerika's, inclusief de Verenigde Staten en waarschijnlijk Japan. Maar vergeet niet — dit alles is slechts een schijnverdeling. Het is nog steeds één enkel wereldrijk, Babylon.

De drie delen zijn slechts een masker — een list om mensen te doen geloven dat de machthebbers verdeeld zijn, terwijl ze in werkelijkheid allemaal onder één macht vallen. Als mijn tijdsinterpretatie klopt, dan zijn vijf van de zeven dynastieën dus al voorbij tegen de tijd dat die driedeling plaatsvindt — wat in onze eeuw is gebeurd. De zesde is dan nu aan de macht. Er zal nog één machtswisseling komen, voordat het hele antichristelijke wereldrijk vernietigd wordt.

Het Achtste Beest en de Tien Koningen

Openbaring 17:11 “En het beest dat was en niet is, is zelf ook de achtste, en is uit de zeven, en gaat ten verderve.”

Wat ik hierin zie, is dat het beest waarop de vrouw zit in vers 3, het totaal van alle voorgaande beesten is. Net zoals de achtste periode in de wereldgeschiedenis de laatste is, is dit achtste beest het laatste wereldrijk in de reeks van goddeloze wereldmachten. Daarom staat er dat het “was, en niet is, en toch is”.

Die formulering — “was en niet is, en toch is” — verwijst naar het feit dat de macht van het beest geheim is, verborgen. De meeste mensen op aarde weten niet dat het bestaat. Velen vermoeden niet eens dat er een dergelijke macht actief is. Voor wie het wél weet, bestaat het. Voor wie het niet weet, lijkt het niet te bestaan — en toch bestaat het werkelijk.

Openbaring 17:12 - “En de tien horens die gij gezien hebt, zijn tien koningen, die het koninkrijk nog niet hebben ontvangen, maar die als koningen macht zullen ontvangen voor één uur, samen met het beest.”

Om dit te begrijpen, moeten we bepalen op welk moment in de geschiedenis dit gebeurt. Bedoelde de engel het verleden? De tijd van Johannes, zo’n negentienhonderd jaar geleden? Of is het nog toekomst?

Ik denk dat het moment samenvalt met het einde van hoofdstuk 16. Zoals ik eerder heb uitgelegd, vonden die gebeurtenissen plaats in de laatste 75 jaar. Dat zou betekenen dat deze tien koninkrijken óf al bestaan, óf binnenkort zichtbaar zullen worden.

Let op: er staat dat ze slechts voor één uur macht ontvangen samen met het beest. Er zijn verschillende manieren om die profetische “uur” te berekenen. Als we één dag als 360 profetische jaren nemen (zoals in Daniël, waar “tijd, tijden en een halve tijd” gelijk is aan 1.260 jaren), dan zou één uur gelijk staan aan 15 jaar.

Dat zou betekenen dat deze tien koningen of koninkrijken alleen heel kortstondig volledig samenwerken met het beest — waarschijnlijk vlak voor de ondergang van het hele systeem.

Openbaring 17:13-14 “Zij hebben één bedoeling en zullen hun kracht en macht aan het beest overdragen. Zij zullen oorlog voeren tegen het Lam, en het Lam zal hen overwinnen, want Hij is Heer der heren en Koning der koningen; en zij die met Hem zijn, zijn geroepen, uitverkoren en getrouw.”

Deze tien koninkrijken zijn dus tegen Christus, en zij voeren oorlog tegen Hem. Het Lam zal hen echter overwinnen, want Hij is Heer der heren en Koning der koningen. Wie Hem volgen, zijn de geroepenen, de uitverkorenen en de getrouwen.

Dit is een oorlog tegen Christus en de christenen. Nogmaals moet ik mijn luisteraars eraan herinneren dat de christenen hier aanwezig zijn. Ze maken deel uit van dit conflict. De strijd is gericht tegen hen. In geen enkele profetie, nergens in de Bijbel, is er ruimte voor het idee dat de christenen vóór deze gebeurtenissen van de aarde zijn weggenomen in een zogenaamde opname.

Nee, de christenen zijn hier gedurende het hele conflict, tot aan de uiteindelijke overwinning.

Openbaring 17:15 - “En hij zei tot mij: De wateren die gij gezien hebt, waar de hoer zit, zijn volken en menigten en natiën en talen.”

Johannes had in vers 1 geschreven dat hij deze grote hoer op de wateren zag zitten. De engel legt in vers 15 uit dat die wateren volken, menigten, naties en talen voorstellen. De vrouw heerst dus over vele volkeren, over landen met verschillende talen. En uit vers 8 blijkt dat haar heerschappij in feite over de hele wereld reikt.

Dan gebeurt er iets onverwachts. De engel beschrijft een wending in het gedrag van de tien koningen.

Openbaring 17:16-17- “En de tien horens die gij op het beest gezien hebt, die zullen de hoer haten, haar verwoest en naakt maken, haar vlees eten en haar met vuur verbranden. Want God heeft in hun harten gegeven om Zijn wil te volbrengen, en om in één gedachte hun koninkrijk aan het beest te geven, totdat de woorden van God zijn vervuld.”

God zorgt er dus voor dat deze tien koningen — die eerst hun macht aan het beest gaven — zich uiteindelijk tegen de vrouw keren en haar vernietigen.

En omdat Openbaring 17 zegt dat deze tien koningen slechts één uur met het beest samenwerken (vers 12), is het duidelijk dat ze niet het hele 2.500-jarige rijk ondersteunen, maar slechts tijdens de laatste fase daarvan. Die “éne profetische uur” kan dus 15 of 40 jaar zijn — afhankelijk van hoe je het berekent.

Maar wat vaststaat is: ze sluiten zich slechts heel kort aan bij het beest, vlak voor ze Babylon — de vrouw — verwoesten.

Wie Zijn de Tien Koningen?

Wie of wat zijn deze tien koningen of koninkrijken? Veel mensen zeggen: “Dat zijn de Europese naties die samenkomen in de Europese Gemeenschappelijke Markt. Ze hebben daar nu negen landen, en zodra er nog één bijkomt, zijn het er tien. Dan zal de antichrist verschijnen en heersen over die tien landen van Europa — en dat zal het centrum van zijn macht zijn.”

En natuurlijk voegen ze daaraan toe dat dit pas gebeurt nadat de christenen zijn opgenomen.

Het klinkt allemaal heel aannemelijk. Tien Europese landen die samenkomen hebben inderdaad enorme economische en politieke macht. En als die hun macht zouden overdragen aan één man, zou die man in staat zijn om de hele wereld te beheersen.

Maar er zit een fundamentele fout in die hele redenering. Deze uitleg maakt van de tien landen het hele beeststelsel. Maar de tien landen zijn niet het beest. In het visioen zijn de tien koningen slechts onderdelen van het beest — pionnen. Ze stellen zich ten dienste van het beest, maar ze zijn het beest niet zelf, en ook niet de vrouw die het beest berijdt.

De samenwerking van de tien landen met het beest is slechts een handeling die vlak voor het einde van de hele profetische tijdlijn plaatsvindt — en die tijdlijn begint al bij het Babylonische rijk, vijfhonderd jaar vóór Christus.

Dus als iemand vraagt: “Wat zijn dan die tien landen, als het niet die van Europa zijn?” — dan moeten we teruggaan naar de oorspronkelijke tekst waar dit hele thema op is gebaseerd.

Micha 4:10 - “Lijd weeën en barensnood, dochter van Sion, als een vrouw in arbeid; want nu zult gij de stad moeten verlaten, op het veld wonen, en tot Babel gaan; dáár zult gij verlost worden; dáár zal de HEERE u verlossen uit de hand van uw vijanden.”

Deze profetie plaatst Sion onder de macht van Babylon. En dan, in de volgende verzen — vooral in vers 13 — krijgt Sion de opdracht om op te staan en haar onderdrukker te vernietigen. Ze moet Babylon vernietigen.

Sion, zoals ik al eerder heb uitgelegd, is de profetische naam voor Israël in de eindtijd.

Als dus de tien koningen van Openbaring 17 hun macht geven aan het beest, en vervolgens Babylon vernietigen, dan kunnen die tien koningen of koninkrijken alleen maar Israël-naties zijn. Want het is volgens de profetieën Israël die Babylon zal vernietigen.

In Openbaring 18, waar de vernietiging van Babylon wordt beschreven, klinkt in vers 4 een stem uit de hemel:

Openbaring 18:4 - “Ga uit van haar, mijn volk, opdat gij geen deel hebt aan haar zonden en opdat gij niet van haar plagen zult ontvangen.”

Wie zijn Gods volk? Israël. In de Bijbel — van Genesis tot Openbaring — worden zij consequent zo genoemd.

De oproep “Ga uit van haar, mijn volk” toont aan dat Israël in Babylon aanwezig is, en dat ze eruit moeten komen.

Openbaring 18:6-7 - “Vergeld haar zoals zij u vergolden heeft, en vergeld haar dubbel naar haar werken; in de beker waarin zij u geschonken heeft, schenk haar het dubbele. Zoveel als zij zichzelf verheerlijkt en weelderig geleefd heeft, zoveel pijn en rouw moet gij haar geven.”

Gods volk — Israël — wordt dus opgedragen om Babylon terug te betalen en te vernietigen. Net zoals in Micha wordt voorspeld dat Israël haar onderdrukker zal neerslaan.

Dan keren we ons tot het boek Obadja.

De kleur rood, die we zagen in zowel het beest als de vrouw in Openbaring 17, is in de Bijbel ook de kleur van Israëls vijanden.

Obadja 1:1- “Een visioen van Obadja. Zo zegt de Heere HEERE over Edom: Wij hebben een bericht van de HEERE gehoord, en er is een gezant onder de heidenvolken gezonden: “Sta op! Laten wij tegen haar opstaan ten strijde!”

Obadja 1:2-3 - “Zie, Ik heb u klein gemaakt onder de heidenvolken; gij zijt zeer veracht. De overmoed van uw hart heeft u bedrogen, gij die woont in de rotskloven, wiens woning hoog is, die in zijn hart zegt: Wie zal mij ter aarde neerhalen?”

Als je Openbaring 18 en Jeremia 49 leest, zie je dat deze teksten vergelijkbare oordelen beschrijven — maar in Obadja is het gericht tegen Esau, Edom.

Obadja 1:6-7 - “Hoe zijn de verborgen dingen van Esau blootgelegd, hoe zijn zijn schatten opgespoord! Allen van uw bondgenoten hebben u tot aan de grens gebracht; de mannen met wie gij in vrede leefde, hebben u bedrogen en overmeesterd; zij die uw brood aten, hebben een valstrik onder u gelegd, zonder dat gij het doorhad.”

Esau-Edom zal dus vernietigd worden door zijn eigen bondgenoten — net zoals de tien koningen in Openbaring 17 zich uiteindelijk keren tegen Babylon en haar vernietigen.

En wie vernietigt Esau-Edom?

Obadja 1:17-18 - “Maar op de berg Sion zal verlossing zijn, en die zal heilig zijn; en het huis van Jakob zal zijn erfbezit weer in bezit nemen. Het huis van Jakob zal een vuur zijn, en het huis van Jozef een vlam; en het huis van Esau zal tot stoppels worden, en zij zullen hen in brand steken en verteren; en van het huis van Esau zal niemand overblijven, want de HEERE heeft het gesproken.”

Dus in Sion zullen Jakob en Jozef opstaan en Esau vernietigen. En als je Genesis 36 leest, zie je dat de naam Edom letterlijk “rood” betekent — precies zoals het beest en de vrouw in Openbaring scharlakenrood zijn.

Je weet al dat de vernietiging van het geheimzinnige Babylon in Openbaring 18 gevolgd wordt door de oprichting van het Koninkrijk van Jezus Christus. Wat zegt Obadja daarover?

Obadja 1:21 - “Verlossers zullen de berg Sion opgaan om het bergland van Esau te oordelen, en het koningschap zal van de HEERE zijn.”

Er is een wet in de logica: dingen die aan hetzelfde gelijk zijn, zijn ook aan elkaar gelijk. Als het rode Esau-Edom vernietigd wordt door Israël net vóór de vestiging van Gods koninkrijk, en als het rode Babylon vernietigd wordt door Israël vlak vóór datzelfde koninkrijk, dan moet Esau-Edom en mysterieus Babylon hetzelfde zijn.

Waarom horen we nooit predikanten preken over Esau-Edom, maar altijd over een zogenaamde antichrist aan het eind van de tijd?

Lees heel Obadja maar eens goed, en je zult zien dat Esau-Edom regeerde over Jakob en Jozef — maar dat Jakob en Jozef uiteindelijk opstaan en Esau-Edom vernietigen.

Dat is precies wat we ook in Openbaring 18 zien. En het sluit aan bij het beeld dat we in Daniël hoofdstuk 2 lezen: het beeld vertegenwoordigt de hele opeenvolging van wereldrijken die Israël overheersen — net zoals het beest dat doet in Openbaring 17 en 18.

En wie vernietigt dat beeld?

Daniël 2:34-35 - “Gij keek toe, totdat er zonder handen een steen werd losgemaakt, die het beeld trof aan zijn voeten van ijzer en leem, en ze verbrijzelde. Toen werden het ijzer, het leem, het brons, het zilver en het goud tegelijk verbrijzeld en werden als kaf op een dorsvloer

in de zomer; en de wind voerde ze weg zodat er geen spoor meer van te vinden was. Maar de steen die het beeld getroffen had, werd tot een grote berg en vulde de hele aarde.”

Die steen, die zonder mensenhanden werd losgemaakt, is het Koninkrijk van God — het Israël Koninkrijk, de Sion uit de Bijbelse profetieën.

Alle profetieën vertellen hetzelfde verhaal. Maar je kunt ze niet goed begrijpen als je niet inziet dat de tien koningen of naties van Openbaring 17 Israël-naties moeten zijn — niet zomaar willekeurige landen van de wereld.

Als Israël Babylon vernietigt, en het zijn de tien koningen die Babylon vernietigen, dan moeten die tien koningen Israëlsche naties zijn.

Amerika als Verdeler van Macht: De Tien Koninkrijken binnen de VS

Ik blijf jullie vertellen dat de Angelsaksische, Keltische, Germaanse en Scandinavische volken de ware Israëlieten zijn — en dat Amerika de Sion is uit de Bijbelse profetieën. Het is de plaats waar het volk van Israël opnieuw verzameld wordt.

Hoe past Amerika dan in het plaatje van de tien koningen of koninkrijken van Openbaring 17?

Wist je dat, terwijl Richard Nixon president was, de Verenigde Staten officieel zijn opgedeeld in tien regio's, onder een zogenaamd “regionaal bestuur”? Alle federale programma's en overheidsfondsen worden sindsdien niet meer verdeeld per staat, maar via deze tien regionale hoofdkwartieren. Van daaruit gaan ze rechtstreeks naar steden en provincies — de vijftig deelstaten worden volledig omzeild.

De Verenigde Staten van Amerika zijn nu dus ingedeeld in tien koninkrijken, en steeds meer Amerikanen beginnen te beseffen dat het de rijkdom, het geld, de uitvindingen en het voedsel van Amerika zijn die onze leiders afpakken om het over te dragen aan communistische regimes. Die hulp houdt het rode communisme wereldwijd in leven.

Als Amerika haar hulp, technologie en financiële steun aan het wereldcommunisme zou stopzetten, zou het systeem in elkaar storten.

Is het dan mogelijk dat deze tien Amerikaanse regio's de tien koninkrijken van Openbaring 17 zijn?

De meeste profetiepredikers hebben jarenlang volgehouden dat deze tien koninkrijken een Europese confederatie zouden vormen — een heropleving van het Heilige Roomse Rijk. En omdat zovelen dat geloven, nemen de meeste kerkgangers aan dat het wel zo móét zijn.

Maar wij — voormalige leden van gevestigde kerken — zijn zelf de Bijbel gaan bestuderen. En we ontdekten dat bijna elke doctrine die vandaag in kerken onderwezen wordt, vals is. Daarom zijn we nu wantrouwig tegenover alles wat massaal wordt gepreekt.

De leer dat de tien horens van het beest tien Europese naties zijn, is zo'n algemeen geaccepteerde leer — en daarom moet ze juist kritisch bekeken worden.

Ik heb ooit in een kerkdienst gezegd — en ik zal het hier herhalen — denk hier eens goed over na:

“Als een doctrine breed onderwezen wordt door predikanten en breed geloofd wordt door kerkgangers, is ze waarschijnlijk vals en moet ze nauwkeurig onderzocht worden.”

Laat dat je niet afschrikken. Denk niet dat ik daarmee tegen de kerk spreek.

Alle schrijvers van het Nieuwe Testament, en Jezus Christus zelf, waarschuwden ons dat er aan het einde van deze tijd een enorme hoeveelheid valse leer zou zijn. En die leer zou binnen de kerk zijn, niet erbuiten. Ze zou de schapen misleiden.

Dus als ik zeg dat de meeste populaire doctrines vandaag vals zijn, dan zeg ik gewoon dat de Bijbelse profetieën worden vervuld. Valse profeten en valse leer zijn te vinden binnen het kerkelijk lichaam.

We zitten nu in Openbaring 17 en gaan straks verder in hoofdstuk 18, in onze studie van het mysterie Babylon. Ik denk dat ik voldoende tijd heb besteed aan het uitleggen van de verschillende beesten uit Daniël en Openbaring, om te laten zien dat ze staan voor een reeks wereldrijken die in de afgelopen 2.500 jaar hebben bestaan, beginnend bij het oude Babylon.

Het rode beest van Openbaring 17, waarop de scharlaken hoer zit, is dus niet alleen een eindtijd-verschijnsel. Het vertegenwoordigt de hele opeenvolging van wereldrijken.

Het mysterie Babylon de Grote, de scharlaken vrouw, is niet de rijken zelf — zij is de leidende macht die die rijken bestuurt. Want het beest wordt bereden, beheerst, door haar.

En van haar wordt gezegd:

Openbaring 17:18 - “De vrouw die gij gezien hebt, is die grote stad, die heerst over de koningen der aarde.”

Vergeet niet: in Openbaring 17 en 18 zag Johannes niet de hele 2.500-jarige geschiedenis. Die werd eerder al beschreven in Daniël en in Openbaring 13.

Wat Johannes ziet, is het laatste stadium van Babylon — de toestand van dat systeem vlak voordat het vernietigd wordt.

Daarom zeg ik dat de tien regio's waarin Amerika stiekem is opgedeeld door haar machthebbers, kunnen worden gezien als de tien horens van het beest. Deze tien horens waren er niet gedurende de hele 2.500 jaar van het beest. In Openbaring 17:12 staat zelfs:

Openbaring 17:12 - “Zij zullen macht ontvangen met het beest voor één uur.”

Of dat profetisch uur nu 15 of 40 jaar is — het blijft een korte periode in vergelijking met die lange geschiedenis.

Wat zien we nog meer? Deze tien horens, deze tien koninkrijken, geven hun macht aan het beest — maar ze haten de vrouw en vernietigen haar.

Openbaring 17:16 - “En de tien horens die gij op het beest gezien hebt, die zullen de hoer haten, haar verwoesten en naakt maken, haar vlees eten en haar met vuur verbranden.”

Dat feit wordt vaak genegeerd door degenen die volhouden dat deze tien horens de tien landen van de Europese Economische Gemeenschap zijn. Want het zijn niet de landen van Europa die het rode beest van het wereldcommunisme hebben opgebouwd.

Het is Amerika dat dat gedaan heeft.

De Amerikaanse Ruggengraat van Wereldcommunisme

Het is vanuit Amerika dat voedsel, technologie en geld zijn gevloeid naar het Rode Beest van het bolsjewisme — waardoor Rusland in staat werd gesteld de naties van Azië en Oost-Europa te onderwerpen.

Het geld voor de bolsjewistische revolutie kwam grotendeels uit New York. De bank Kuhn, Loeb & Co., één van de grootste Joodse banken in de stad, stuurde een zending van 20 miljoen dollar in goud naar Lenin. Dat geld werd gebruikt om tsaristische ambtenaren om te kopen en om moordenaars en huurmoordenaars aan te stellen voor de revolutie.

Afgezien van enige rechtstreekse hulp van het Duitse opperbevel — dat in die tijd nog oorlog voerde met Rusland aan het oostfront en baat had bij onrust — kwam vrijwel al het geld dat de Russische Revolutie financierde uit Amerika.

Toen de communistische slachting van miljoenen Russische boeren leidde tot hongersnood in de jaren 1920, waren het Herbert Hoover en de Amerikaanse regering die het bolsjewistische regime redde van de ondergang — met graan en dollars.

Het waren niet de naties van Europa, het was Amerika.

Toen de rode bolsjewieken opnieuw dreigden in te storten in de jaren 1930, werden ze gered door Franklin Delano Roosevelt. Hij gaf de Sovjetregering formele erkenning, schonk haar internationale prestige, en opende de poort voor wereldhandel en buitenlandse hulp.

In de jaren '40, toen de Duitse legers het hele bolsjewistische gebied in Oost-Europa op het punt stonden te veroveren, was het opnieuw Amerika dat hun redding bracht — met een stortvloed aan wapens, munitie, artillerie, vliegtuigen, bommen, voedsel en andere voorraden. Dat gebeurde onder Roosevelt.

Zoveel van die voorraden werden omgeleid van Afrika, Europa en de Stille Oceaan naar de noordelijke havenstad Moermansk, dat het communistische regime op het nippertje wist te redden.

De oorlog in de Stille Oceaan stond op het punt verloren te worden door de Japanners, deels vanwege het gebrek aan Amerikaanse voorraden die naar Rusland waren doorgeschoven. Maar Amerika liet die fronten bloeden om de bolsjewieken in leven te houden.

Aan het einde van de Tweede Wereldoorlog waren het Roosevelt, Truman en generaal Eisenhower die de Amerikaanse en Britse troepen tegenhielden en de Duitsers dwongen om heel Oost-Europa over te dragen aan de communisten.

En daarna, na de oorlog, was het de Amerikaanse strijdmacht onder Eisenhower die meer dan een miljoen vluchtelingen en anti-communistische ontsnapten uit Oost-Europa en Rusland heeft opgespoord, opgepakt, en teruggeleverd aan de Sovjet-Unie. Deze operatie werd door Amerikaanse officieren cynisch Operation Keelhaul genoemd — naar de oude zeemannsstraf waarbij men iemand onder het schip door sleepte, wat vaak dodelijk afliep.

Journalisten die later over deze operatie schreven, schatten dat vrijwel iedere anti-communistische vluchteling in West-Europa door Amerika werd opgepakt en uitgeleverd aan de Sovjets. Hoge functionarissen in andere Europese regeringen protesteerden, maar Eisenhower had het bevel — en zijn bevelen werden uitgevoerd.

De Amerikaanse media zwegen over deze genocide, en het Amerikaanse volk kwam er pas twintig jaar later achter wat er was gebeurd.

Tussen 1941 en 1945, tijdens de oorlog, gaf de Amerikaanse regering onder Roosevelt en Truman wapens aan generaal Chiang Kai-shek in China, zodat hij kon vechten tegen de Japanners én tegen de communisten.

Maar zodra Japan verslagen was, stond president Truman toe dat de Russen heel Mantsjoerije en Noord-Korea bezetten. Daar namen zij de overgegeven Japanse wapens in beslag en gaven die door aan de Chinese communisten, zodat die het Chinese nationalistische leger konden bevechten.

Tussen 1946 en 1948 staakte Truman geleidelijk alle militaire leveringen aan generaal Chiang. Tijdens de oorlog waren zijn troepen volledig overgeschakeld op Amerikaanse wapens. Daardoor waren ze afhankelijk van Amerikaanse munitie en onderdelen.

Toen generaal George Marshall, namens Truman, het bevel tekende om alle leveringen van munitie voor Amerikaanse M1-geweren aan Chiang stop te zetten, was dat het einde. Marshall schreef later zelf: “Met één penne streek ontwapende ik een volledig leger.” En dat deed hij.

Binnen 90 dagen had Chiangs leger geen munitie meer, en vluchtte naar Formosa (Taiwan). Het communisme nam heel China over — dankzij Amerika.

Dit alles is misschien bekende geschiedenis voor sommigen van jullie, maar ik herhaal het hier zodat jullie het verband niet vergeten: het is Amerika geweest dat het rode beest van het bolsjewisme heeft ondersteund en gevoed.

En nu is Amerika geen land met 50 staten meer — het is een land van 10 regio's, 10 koninkrijken.

En nog steeds blijven Amerikaanse technologie, militaire geheimen, computers, geld en voedsel naar het rode beest vloeien — met dank aan onze heersers.

En dat gebeurt terwijl het Amerikaanse volk in meerderheid het communisme haat.

Openbaring 17:16 - “De tien horens die gij gezien hebt, die zullen de hoer haten, haar verwoesten en naakt maken, haar vlees eten en haar met vuur verbranden.”

Openbaring 17:17 - “Want God heeft het in hun hart gegeven om Zijn wil uit te voeren, en om in één gedachte hun koninkrijk aan het beest te geven, totdat de woorden van God vervuld zijn.”

Dus hoe zit het?

Het is God Zelf die heeft toegestaan dat deze hulp en ondersteuning vanuit Amerika naar Rusland en China stroomt — zodat Zijn Woord vervuld zou worden.

Dat maakt de verraders in Amerika niet minder schuldig. Maar het toont wel aan dat God alles in de hand heeft, ook als het duister lijkt.

Babylon Valt: De Ontmaskering van het Grote Bedrog

Alles wat we vandaag om ons heen zien, speelt zich af precies zoals God het aan Johannes via de engel heeft geopenbaard, bijna 1900 jaar geleden.

Laten we nu snel het begin van Openbaring 18 doornemen.

Openbaring 18:1-2 - “Na deze dingen zag ik een andere engel uit de hemel neerdalen, met grote macht, en de aarde werd verlicht door zijn heerlijkheid. En hij riep krachtig met een luide stem: Gevallen, gevallen is Babylon de Grote, en zij is een woonplaats van demonen geworden, een schuilplaats voor elke onreine geest, een schuilplaats voor elke onreine en gehate vogel.”

Ik moet dit herhalen, zodat het stevig in je gedachten geprent blijft: we lezen hier niet een geleidelijke ontwikkeling die zich over eeuwen uitstrekt. Dit is het verslag van de val van Babylon, die plaatsvindt over een korte periode, waarschijnlijk minder dan een eeuw.

Het merendeel van wat hier beschreven wordt, is bedoeld om duidelijk te maken dat de ware aard van Babylon pas zichtbaar wordt wanneer ze valt. Zolang Babylon aan de macht is, heeft vrijwel niemand ook maar enig besef van haar bestaan — laat staan dat men begrijpt hoe zij in het geheim de wereld regeert, inclusief Amerika.

Maar op het moment dat Babylon valt, komt haar ware aard aan het licht. Dan zien de mensen wat ze werkelijk is, en hoe ze altijd heeft gewerkt.

Openbaring 18:3 - “Want alle volken hebben van de wijn van de toorn van haar hoerij gedronken, en de koningen der aarde hebben hoerij met haar bedreven, en de kooplieden der aarde zijn rijk geworden door de overvloed van haar weelde.”

Babylon is dus niet alleen een religieus systeem of een politieke macht — ze is ook een economische grootmacht. Haar macht en invloed reiken tot in de zakken van de rijkste kooplieden van de aarde.

Velen onder jullie hebben zich misschien afgevraagd: Waarom gebruiken die rijke mensen in Amerika en daarbuiten hun geld niet om het communisme te bestrijden?

Het antwoord is: veel van die rijken zijn juist rijk geworden dóór hun samenwerking met het communisme.

En let op: het communisme is niet het enige aspect van Babylon. In dit vers wordt al duidelijk dat ook massale wereldhandel een cruciaal deel vormt van Babylons macht.

De grote kooplieden van de aarde zijn rijk geworden dankzij haar luxe, haar verleidelijke aanbod, haar corruptie. In New York alleen al zijn er duizenden mensen die honderd van de grootste banken beheren. Zij hebben de afgelopen vijf jaar meer dan 20 miljard dollar aan Moskou uitgeleend, en verdienen jaarlijks ruim 2 miljard dollar aan rente — op de rug van Russische arbeiders.

De broers Rockefeller hebben zelfs een filiaal van Chase Manhattan Bank geopend aan Karl Marxplein nr. 1, recht tegenover het Kremlin. Zij verstrekken leningen rechtstreeks aan de Sovjetregering en aan Sovjetburgers — mét rente, beschermd door het Rode Leger.

In elk land dat door communisten is ingenomen, verkopen ze olie- en mijnrechten aan Amerikaanse en Europese oliemaatschappijen. In Congo, bijvoorbeeld, worden olieplatforms van Shell bewaakt door zwarte huurlingen gewapend met Sovjetwapens.

Zie je de misleiding?

Jarenlang is het volk wijsgemaakt dat kapitalisme en communisme elkaars vijanden zijn. Maar de waarheid is: kapitalisme en communisme zijn bondgenoten in de onderwerping van de wereldbevolking.

Kapitalisten leveren geld, technologie en wapens aan de communisten. En als de mensen dan tot slaven zijn gemaakt, worden ze te werk gesteld in fabrieken. Hun producten worden vervolgens verkocht op de wereldmarkt — weer door diezelfde kapitalisten.

Het is een perfect samenspel van belangen. Maar het gaat altijd gepaard met woorden van woede en beschuldiging — communisme tegen kapitalisme en andersom — om het volk te misleiden en verwarren.

Zij willen niet dat het volk doorheeft dat ze in werkelijkheid samenspannen.

Hun valse conflicten en toneelstukjes dienen maar één doel: de mensen blind houden voor de waarheid. En zolang dat lukt, blijft Babylon een mysterie — onzichtbaar voor de wereld.

Maar haar macht begint nu zichtbaar te worden. Haar geheimen worden blootgelegd door Bijbelse profetie.

Babylon de Grote is gevallen. Haar sluiers worden afgetrokken. Haar ware gezicht wordt zichtbaar.

Kapitalisme en Communisme: Twee Gezichten van Babylon

Babylon heeft het mogelijk gemaakt dat veel mannen rijk zijn geworden. Sommigen zijn zelfs miljardair geworden door simpelweg binnen haar systeem te opereren.

Denk daar eens over na: hoeveel rijke mensen in Amerika en de rest van de wereld hebben ooit werkelijk geprobeerd het communisme te stoppen? De waarheid is dat velen van hen hun rijkdom juist hebben verkregen door het communisme te steunen.

We hebben het in dit stadium al gezien: handel is een integraal onderdeel van Babylon.

De zogenaamde “kooplieden der aarde” hebben geprofiteerd van het Babylonische systeem. De duizenden mensen die de grootste banken van New York beheren, hebben enorme bedragen uitgeleend aan Moskou. Alleen al in de laatste vijf jaar werd er meer dan twintig miljard dollar naar de Sovjet-Unie gestuurd — en dat levert jaarlijks zo’n twee miljard rente op.

De Rockefeller-familie heeft een filiaal van Chase Manhattan geopend op Karl Marxplein nummer 1, recht tegenover het Kremlin. Die bank verleent leningen aan Sovjetburgers, tegen rente, onder bescherming van het Rode Leger.

In elk communistisch land worden olie- en mijnrechten verkocht aan Amerikaanse en Europese maatschappijen. In Congo, bijvoorbeeld, worden Shell-olieplatforms bewaakt door lokale strijdkrachten die bewapend zijn met Sovjetwapens.

Zie je wat hier gebeurt?

Kapitalisme en communisme zijn geen vijanden. Ze zijn partners.

Kapitalisme levert het geld, de wapens, de technologie. Het communisme gebruikt deze middelen om naties te onderwerpen. En daarna worden de onderworpen volkeren gedwongen goederen te produceren, die vervolgens op de wereldmarkt verkocht worden door de kapitalisten.

Het is een systeem van volledige samenwerking.

Toch zie je in de media en op het wereldtoneel altijd weer woorden van strijd en woede. Communisten die kapitalisten veroordelen, kapitalisten die communisten beschuldigen. Maar dit is niets anders dan propaganda — bedoeld om de mensen te misleiden en hen af te leiden van de realiteit.

In werkelijkheid zijn deze krachten samengesmolten in het systeem van Babylon.

En zolang de mensen blijven geloven dat kapitalisme en communisme elkaar bestrijden, zullen ze niet doorhebben dat ze in feite samen heersen. De verdeeldheid is een façade. Achter de schermen trekken dezelfde machten aan de touwtjes.

En het Babylonische systeem blijft, voor de massa, een mysterie.

Maar haar macht wordt nu onthuld. Haar maskers worden afgetrokken. De profetieën worden werkelijkheid.

Babylon de Grote is aan het vallen.

De Laatste Oordeel over Babylon en de Wederoprichting van het Koninkrijk

Openbaring 18:3 - “Want alle volken hebben van de wijn van de toorn van haar hoerij gedronken, en de koningen der aarde hebben hoerij met haar bedreven, en de kooplieden der aarde zijn rijk geworden door de overvloed van haar luxe.”

De rijke mannen van de wereld zijn schatrijk geworden door samen te werken met Babylon. En hoewel het volk denkt dat kapitalisme en communisme tegenpolen zijn, blijkt het tegenovergestelde waar te zijn. Het zijn twee armen van hetzelfde beest.

Communisme onderdrukt de mensen, maakt hen tot werkslaven — en kapitalisme profiteert van hun arbeid. Daarna worden de geproduceerde goederen verkocht op de wereldmarkt, en de winst stroomt terug naar de banken, oligarchen en industriëlen van het Westen.

Het is allemaal één systeem. Eén macht. Eén Babylon.

En dat systeem is nu aan het wankelen. Niet omdat het volk in opstand komt — maar omdat God zelf het geoordeeld heeft.

Openbaring 18:4-5 - “En ik hoorde een andere stem uit de hemel zeggen: Ga uit van haar, mijn volk, opdat gij geen deel hebt aan haar zonden en niet zult ontvangen van haar plagen. Want haar zonden reiken tot aan de hemel, en God heeft haar ongerechtigheden gedacht.”

God roept Zijn volk op om Babylon te verlaten. Het oordeel is nabij. Haar misdaden zijn opgestapeld tot in de hemel. Ze zal vallen — en ze zal nooit meer opstaan.

En jij, Israël, jij bent geroepen om uit haar te komen. Om jezelf af te scheiden van haar systemen, haar macht, haar corruptie. En je moet haar vergelden.

Openbaring 18:6-7 - “Vergeld haar zoals zij u vergolden heeft, en verdubbel haar loon naar haar werken; in de beker waarin zij voor u gemengd heeft, meng voor haar het dubbele. Zoveel als zij zichzelf verheerlijkt heeft en weelderig geleefd heeft, zoveel kwelling en rouw moet gij haar geven.”

Het is het volk van God dat opdracht krijgt om Babylon te vergelden. Niet een buitenland, niet een antichrist — maar Israël. De ware Israël-naties, die eeuwenlang onder haar macht hebben geleefd, zullen haar uiteindelijk vernietigen.

En dat is precies wat de profeten al lang hebben voorgezegd. Micha zei het. Obadja bevestigde het. Johannes zag het in visioen.

Wanneer Babylon valt, komt het Koninkrijk van Jezus Christus in de plaats. Het beeld uit Daniël hoofdstuk 2 — dat grote, glinsterende beeld dat de wereldrijken vertegenwoordigde

— wordt verbrijzeld door een steen zonder handen gehouwen. Die steen wordt een grote berg en vervult de hele aarde. Die steen is het Koninkrijk van God.

Dat Koninkrijk zal door Israël worden opgericht, nadat Israël haar slavernij onder Babylon heeft afgeschud. En dat is waar we nu op aansturen. Het Babylonische systeem wordt blootgelegd. De geheimen komen aan het licht. De maskerade is voorbij.

De heiligen zullen het koninkrijk beërven. De machten van het beest en de hoer zijn tijdelijk. Hun dagen zijn geteld. Hun oordeel is zeker. En het volk van God — dat eeuwenlang gebonden was in gevangenschap, verstrikt zat in verwarring — dat volk zal opstaan. Sion zal niet langer geknecht zijn door Babylon. Babylon is gevallen. En het Koninkrijk zal de HEERE toebehoren.

Hoofdstuk 10

De Hamer van de Aarde

Ik zal niet genoeg tijd hebben om alle profetieën over Babylon uit Jeremia 50 en 51 voor te lezen zoals ik zou willen. Maar blader alsjeblieft met mij mee naar die hoofdstukken. Ik zal je enkele verzen laten zien die rechtstreeks aansluiten op Openbaring 17 en 18 en op de huidige rode wereldmacht — het communisme.

Jeremia 50:1 - “Het woord dat de HEERE gesproken heeft tegen Babel, en tegen het land der Chaldeeën, door de dienst van de profeet Jeremia.”

Ik zal slechts een paar verzen aanhalen, maar je zou beide hoofdstukken in hun geheel moeten lezen. Deze profetie is duidelijk bedoeld voor de eindtijd. Dat blijkt onder andere uit het volgende vers:

Jeremia 50:20 - “In die dagen en te dien tijde, spreekt de HEERE, zal de ongerechtigheid van Israël gezocht worden, maar er zal geen zijn; en de zonden van Juda, maar die zullen niet gevonden worden; want Ik zal degene vergeven, die Ik laat overblijven.”

Die vergeving vond niet plaats bij de val van het oude Babylon. De zonden van Israël worden pas vergeven bij de wederkomst van Jezus Christus. Dit betekent dat de vernietiging van Babylon in Jeremia 50 en 51 verwijst naar de ondergang van het Babylon uit de eindtijd — het mysterie-Babylon van Openbaring 17 en 18.

Er zijn nog andere parallellen tussen deze teksten, maar voor nu wil ik je aandacht vestigen op Jeremia 50:8 en 15.

Jeremia 50:8 - “Vlucht uit het midden van Babel, en gaat uit het land der Chaldeeën...”

Jeremia 50:15 - “Roept tegen haar rondom; zij heeft zich overgegeven, haar fundamenten zijn gevallen, haar muren zijn omvergeworpen; want dit is de wraak van de HEERE: neemt wraak aan haar, gelijk als zij gedaan heeft, doet haar hetzelfde weder.”

Dit is precies wat we terugzien in Openbaring 18:

Openbaring 18:4 - “En ik hoorde een andere stem uit de hemel zeggen: Ga uit van haar, mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden, en opdat gij van haar plagen niet ontvangt.”

Openbaring 18:6–7 - “Vergeld haar, gelijk zij u vergolden heeft, en verdubbel haar dubbel naar haar werken; in de beker die zij gemengd heeft, mengt haar dubbel. Zoveel zij zichzelf verheerlijkt heeft, en overdadig heeft geleefd, zoveel pijn en rouw geeft haar.”

Dan komt Jeremia 50:16 met een merkwaardige verwijzing:

Jeremia 50:16 - “Snijdt van Babel de zaaier af, en die de sikkel hanteert ten tijde van de oogst...”

En nog opvallender:

Jeremia 50:23 - “Hoe is de hamer van de gehele aarde afgehouden en gebroken! Hoe is Babel geworden tot een verwoesting onder de heidenen!”

Let goed op deze symboliek. In Jeremia 50, dat de ondergang van Babylon beschrijft, worden de sikkel en de hamer expliciet genoemd als haar tekenen. En in Openbaring 17 en 18 wordt Babylon voorgesteld als gekleed in scharlakenrood — de kleur van het beest waarop ze zit.

Het communisme noemt zichzelf “de roden”, en hun vlag is een rode vlag met een hamer en een sikkel. De Bijbelse symbolen van het eindtijdse Babylon wapperen nu van vlaggenmasten over de hele wereld.

En toch blijven de meeste predikanten maar doorpraten over een toekomstige antichrist en een toekomstige verdrukking, terwijl de werkelijke antichrist nu al regeert, en de verdrukking reeds begonnen is.

Maar prijs God — het einde van Babylon hangt niet af van predikanten of kerken, maar van de levende God. Want Openbaring 17 en 18 zijn gezichten van haar ondergang.

De Tien Horens: Het Einde van de Scharlaken Vrouw

In Openbaring 17 vinden we de beschrijving van het beest met zeven hoofden en tien horens. De vrouw, Babylon de Grote, zit op dit beest. Dit is een beeld dat velen al kennen. Maar wat niet vaak wordt besproken, is wie die tien horens werkelijk zijn, en welke rol zij spelen in de vernietiging van Babylon.

De tien horens worden vaak geïnterpreteerd als koninkrijken, naties of machten. En Openbaring is daar duidelijk over:

Openbaring 17:12–13 - “En de tien horens die gij gezien hebt, zijn tien koningen, die nog geen koninkrijk hebben ontvangen, maar zij zullen macht ontvangen als koningen voor één uur met het beest. Deze hebben één voornemen, en zij zullen hun kracht en macht aan het beest overgeven.”

We zagen eerder dat deze tien koningen slechts voor een korte periode, een profetisch uur, hun macht aan het beest geven. Dat wil zeggen: zij worden in de eindtijd actief, vlak vóór de vernietiging van Babylon. Ze zijn dus geen oude machten uit het verleden, maar eindtijd-krachten.

En dan gebeurt er iets opvallends:

Openbaring 17:16–17 - “En de tien horens die gij gezien hebt op het beest, die zullen de hoer haten, en haar verwoesten en naakt maken, en haar vlees eten, en haar met vuur verbranden. Want God heeft het in hun harten gegeven om Zijn wil uit te voeren, en om in één voornemen hun koninkrijk aan het beest te geven, totdat de woorden van God volbracht zijn.”

Deze tien machten haten de vrouw — Babylon de Grote, die over het beest heerst — en ze vernietigen haar. Met vuur. Ze maken haar naakt, eten haar vlees, en vernietigen haar volledig.

En let goed op wat hier staat: God Zelf heeft deze wil in hun harten gelegd. Hij heeft hen aangestuurd om Zijn oordelen te volbrengen.

Als je nu terugkeert naar Jeremia 51, waarin Babylon wordt aangeklaagd en geoordeeld, dan lees je:

Jeremia 51:24 - “En Ik zal aan Babel en aan alle inwoners van Chaldéa al het kwaad vergelden, dat zij Sion aangedaan hebben voor uw ogen, spreekt de HEERE.”

God zegt dat Hij Babylon zal vergelden voor wat het Sion heeft aangedaan. Wie voert die wraak uit? De tien horens. En wie zijn die horens? Zoals we in de vorige delen hebben gezien — het eigen volk van God, de Israëlitische naties in de eindtijd.

Ook hier zie je dus dat het volk dat onderdrukt werd, het volk dat eeuwenlang onder Babylon heeft geleefd, uiteindelijk opstaat en haar vernietigt. De vervulling van Jeremia's woorden ligt niet in het verleden, maar in de nabije toekomst.

Jeremia 51:5 - “Want Israël en Juda zijn niet weduwe geworden van hun God, van de HEERE der heerscharen, hoewel hun land vol ongerechtigheid is tegen de Heilige van Israël.”

Met andere woorden: God is Zijn volk niet vergeten. Ook al leefden zij in zonde, ook al werden zij onderdrukt door Babylon, Hij is hen trouw gebleven. En Hij zal hen gebruiken om de laatste klap toe te brengen aan dat oude systeem dat zich achter geheimenis en schijn verdekte.

En dat systeem — dat rode beest — heeft zich wereldwijd uitgebreid. Met hamer en sikkel. Met scharlaken vlaggen. Met politiek, economie, religie en propaganda. En het zal worden neergehaald door de tien horens — die, geleid door God, het beest uiteindelijk zullen omkeren tegen zijn eigen berijdsters.

Het Babylon van nu — of het zich nu voordoet als kapitalisme, communisme, globalisme, of internationale religieuze eenheid — zal in één uur verwoest worden.

Openbaring 18:8 - “Daarom zullen haar plagen op één dag komen: dood, rouw en honger; en zij zal met vuur verbrand worden; want sterk is de Heere God, die haar oordeelt.”

Amerika, Israël en het Oordeel van God

We hebben vastgesteld dat de tien horens die de hoer vernietigen in Openbaring 17 Israëlitische naties zijn — en dat zij, geleid door Gods wil, de ondergang van Babylon zullen bewerkstelligen. Maar het is belangrijk te begrijpen hoe dat gebeurt, en wie daarbij betrokken zijn.

In eerdere studies hebben we uitgelegd dat de Angelsaksische, Germaanse en Keltische volken — waaronder Groot-Brittannië en de Verenigde Staten — afstammelingen zijn van de

verloren stammen van Israël. En daarom is het van groot belang dat we begrijpen: wanneer deze naties handelen, vooral in beslissende wereldgebeurtenissen, dan gebeurt dat vaak in vervulling van profetieën, zelfs als de mensen dat zelf niet beseffen.

Jeremia 51:6 - “Vlucht uit het midden van Babel, en redt ieder zijn ziel; wees niet afgesneden in haar ongerechtigheid; want dit is de tijd van de wraak van de HEERE; Hij vergeldt haar wat zij verdiend heeft.”

Jeremia 51:7 - “Babel was een gouden beker in de hand van de HEERE, die de hele aarde dronken heeft gemaakt; de volken hebben van haar wijn gedronken; daarom zijn de volken waanzinnig geworden.”

Dat klinkt bekend, nietwaar? Dit is precies hetzelfde als in Openbaring 17, waar Babylon wordt voorgesteld met een gouden beker vol gruwelen en onreinheid. Het is deze vergiftigde beker die de volkeren geestelijk dronken maakt — verward, misleid, verblind.

De volken geloven de leugen. Ze denken dat wat ze wordt aangeboden — via entertainment, onderwijs, economie, religie — goed is, maar het is in werkelijkheid Babylonisch gif.

Jeremia 51:8 - “Plotseling is Babel gevallen en gebroken; huilt over haar; neemt balsem voor haar wond, misschien wordt zij genezen.”

Jeremia 51:9 - “Wij hebben Babel willen genezen, maar zij is niet genezen; verlaat haar, en laat ons ieder naar zijn land gaan; want haar oordeel reikt tot aan de hemel, en is verheven tot aan de wolken.”

Dit is bijzonder krachtig. Jeremia zegt: we probeerden Babel te genezen, maar het werkte niet. Zij wilde geen genezing. Ze wilde doorgaan in haar zonde, haar afgoderij, haar bloedvergieten en uitbuiting. Dus zegt God: verlaat haar — want het oordeel is onvermijdelijk.

En zo zegt Openbaring 18:4 ook:

Ga uit van haar, Mijn volk...

We horen dezelfde boodschap, in verschillende tijden, via verschillende profeten — maar allemaal gericht aan het volk van Israël in de eindtijd: verlaat het Babylonische systeem.

En laten we niet vergeten dat Babylon in onze tijd grotendeels onzichtbaar is voor het gewone volk. Het is een systeem dat zich vermomt als democratie, als humanisme, als vrijheid — maar dat in werkelijkheid de volkeren knecht en berooft, terwijl het een kleine elite rijker maakt.

Wie is verantwoordelijk voor het verspreiden van dat systeem?

De Verenigde Staten hebben, meer dan enig ander land, het Babylonische systeem wereldwijd geëxporteerd. Met banken, media, popcultuur, militaire interventies, onderwijs, en politieke inmenging zijn Amerikaanse waarden en Babylonische invloed samengesmolten.

En toch is het ook Amerika — en met name de ware Israëlieten in dat land — dat door God geroepen wordt om datzelfde systeem te verlaten en het te vernietigen.

Dat maakt dit conflict zo intens: het speelt zich niet alleen tussen landen af, maar binnen de naties zelf. Het is een intern conflict tussen het ware volk van God en het systeem waarin zij gevangen zitten.

Jeremia 51:11 - “Scherpt de pijlen, maakt de schilden gereed; de HEERE heeft de geest van de koningen van Medië opgewekt; want Zijn voornemen is tegen Babel om haar te verdelgen; want het is de wraak van de HEERE, de wraak voor Zijn tempel.”

In historische context ging dit over het oude Medië, maar profetisch spreekt dit over machten die God nu opwekt om Babylon te vernietigen. En zoals eerder gezegd: het zijn de tien horens, de Israëlitische machten, die de vrouw vernietigen.

God gebruikt Zijn eigen volk, dat eeuwenlang onderdrukt is geweest, als het instrument van oordeel tegen het systeem dat hen geknecht heeft.

Het Moment van Verwoesting

Openbaring 18:9–10 — “En de koningen der aarde, die hoererij met haar bedreven hebben en overluxeus met haar geleefd hebben, zullen over haar wenen en rouw bedrijven, wanneer zij de rook van haar brand zien; van verre staande uit vrees voor haar pijniging, zeggende: Wee, wee, gij grote stad Babylon, gij sterke stad! Want in één uur is uw oordeel gekomen.”

De hele wereld zal geschokt toekijken wanneer Babylon valt. De koningen, de machtigen der aarde, die jarenlang hebben meegeprofiteerd van haar rijkdom, corruptie en handelsmacht, zullen niet rouwen uit berouw, maar uit verlies van hun belangen.

De Bijbel zegt nadrukkelijk dat deze ondergang plotseling komt. Niet geleidelijk. Niet over een eeuw. Maar:

In één uur is haar oordeel gekomen.

We praten dus over een plotselinge ineenstorting — economisch, politiek, religieus, of misschien zelfs letterlijk en fysiek. En dat is volkomen in lijn met het karakter van God, die vaak plotseling ingrijpt wanneer de maat vol is.

En niet alleen de koningen van de aarde zullen wenen. Ook de economische machten zullen diep getroffen zijn:

Openbaring 18:11 — “En de kooplieden der aarde wenen en treuren over haar, omdat niemand hun waren meer koopt.”

Openbaring 18:12–13 — “Waren van goud en zilver, edelgesteente en parels, linnen en purper, zijde en scharlaken, allerlei geurig hout, allerlei ivoren voorwerpen en voorwerpen van zeer kostbaar hout, koper, ijzer en marmer; en kaneel, specerij, reukwerk, mirre en wierook, wijn en olie, fijn meel en tarwe, vee en schapen, paarden en wagens, lichamen en zielen van mensen.”

Let op die laatste regel:

Lichamen en zielen van mensen.

Het Babylonische systeem gaat niet alleen over geld, handel en goederen — het verhandelt ook mensenlevens. Het maakt van mensen slaven. Niet altijd letterlijk met kettingen, maar in het systeem: gebonden aan schulden, aan ideologie, aan verslaving, aan propaganda, aan sociale controle.

Deze lijst van handelswaar laat zien dat Babylon de hele wereld heeft gecorrumpeerd — van religie tot technologie, van luxe tot uitbuiting. Het is een systeem van volledige beheersing, onder het mom van vrijheid.

En wanneer het systeem instort, huilt de wereld — niet vanwege berouw, maar omdat haar handel is stilgevallen.

Openbaring 18:14 — ”En de vruchten waarop uw ziel begeerde, zijn van u geweken; en al wat heerlijk en prachtig was, is van u verdwenen, en gij zult ze nooit meer vinden.”

Babylon verliest alles. Niet alleen macht. Niet alleen invloed. Maar ook de verleiding, de pracht, de glans, de illusie. Ze zal nooit meer opstaan.

Openbaring 18:15–17 — ”De kooplieden van deze waren, die door haar rijk geworden waren, zullen van verre staan uit vrees voor haar pijniging, wenend en rouwend, en zeggen: Wee, wee, die grote stad, die bekleed was met fijn linnen en purper en scharlaken, en versierd met goud en edelgesteente en parels! Want in één uur is al die rijkdom verwoest.”

Het Babylon-systeem had zichzelf bekleed met pracht en praal. Alles zag er indrukwekkend uit — van de buitenkant. Maar het was rot vanbinnen. En God brengt dat rotte systeem in één uur ten val.

De handelaren, de machtigen, de koningen, de reders en kapiteins van schepen — allen zullen van verre toekijken, maar geen vinger uitsteken om haar te helpen. Want het oordeel is van God. Het is onafwendbaar.

Openbaring 18:18–19 — “En zij riepen, ziende de rook van haar brand, zeggende: Welke stad was deze grote stad gelijk? En zij wierpen stof op hun hoofden, en riepen wenend en rouwend: Wee, wee, die grote stad, waarin allen die schepen hadden op zee, rijk geworden zijn van haar kostelijkheid! Want in één uur is zij verwoest.”

Alle rijkdom van de wereld — de hele globale economie — was gebouwd op het Babylonische systeem. En als dat systeem valt, valt alles.

Maar wat zegt de hemel?

Openbaring 18:20 — “Wees verblijd over haar, gij hemel, en gij heiligen, en gij apostelen en profeten, want God heeft uw rechtszaak tegen haar geoordeeld.”

Terwijl de wereld rouwt, roept de hemel tot blijdschap. Want dit is gerechtigheid. Babylon heeft eeuwenlang het bloed van de heiligen vergoten, de waarheid onderdrukt, en het volk van God misleid. Nu komt het oordeel.

Babylon Vergaat, Sion Wordt Hersteld

Openbaring 18:21 — “En een sterke engel hief een steen op, als een grote molensteen, en wierp die in de zee, zeggende: Zo zal Babylon, die grote stad, met geweld neergeworpen worden, en zij zal niet meer gevonden worden.”

Babylon zal niet langzaam verdwijnen. Ze zal plotseling, krachtig en voorgoed vernietigd worden — alsof een enorme steen in zee wordt geworpen. Er zal niets van haar overblijven. Geen herstel, geen wederopbouw, geen herinnering. Ze zal vergeten worden, zoals een droom die vervaagt bij het ontwaken.

Openbaring 18:22–23 — “En de stem van harpzangers en musici en fluitspelers en bazuinblazers zal in u niet meer gehoord worden; en geen enkele ambachtsman van welk beroep dan ook zal meer in u gevonden worden; en het geluid van de molen zal in u niet meer gehoord worden; en het licht van de lamp zal in u niet meer schijnen, en de stem van bruidegom en bruid zal in u niet meer gehoord worden...”

Het leven zelf zal uit Babylon verdwijnen. Muziek, arbeid, voedsel, licht, liefde — alles wat menselijk en levend is, wordt uitgedoofd. God trekt Zijn hand terug. De leegte die overblijft is het oordeel.

En waarom? De tekst vervolgt:

Want uw kooplieden waren de groten der aarde; want door uw toverij zijn alle naties misleid.

Let op dat woord: toverij. In het Grieks: pharmakeia — wat ook wijst op bedwelming, misleiding, geestelijke manipulatie. Babylon misleidde de volkeren niet alleen door geweld, maar door leugen, verwarring, betovering.

Ze hield de naties in slaap, geestelijk verdoofd. En ze werd gesteund door de machtigste mannen op aarde — de kooplieden, de bankiers, de industriëlen, de machthebbers. Zij werden rijk van haar — en zwijgen nu in haar ondergang.

Openbaring 18:24 — “En in haar werd gevonden het bloed van de profeten en van de heiligen, en van allen die op de aarde gedood zijn.”

Babylon draagt de schuld van eeuwenlang bloedvergieten. Niet alleen religieuze vervolging, maar ook oorlogen, revoluties, genocides, politieke moorden — alles wat voortkwam uit het systeem dat zij beheerde. De valse godsdienst, de valse rechtspraak, het valse onderwijs, het valse geld — allemaal kwamen ze voort uit dezelfde bron: Babylon.

En daarom is haar oordeel volledig gerechtvaardigd. Maar terwijl Babylon ondergaat, begint er iets nieuws. Een stem klinkt uit de hemel:

Openbaring 19:1 — “Na deze dingen hoorde ik als een luide stem van een grote schare in de hemel, zeggende: Halleluja! Het heil, en de heerlijkheid, en de eer, en de kracht zij de Heere, onze God.”

Openbaring 19:2 — “Want waarachtig en rechtvaardig zijn Zijn oordelen, omdat Hij het grote hoersysteem geoordeeld heeft, dat de aarde verdierf met haar hoerij, en het bloed van Zijn knechten van haar hand gewroken heeft.”

De hemel viert feest. Niet vanwege wraakzucht, maar omdat het recht is hersteld. De waarheid heeft overwonnen. Het kwaad is ontmaskerd en vernietigd.

En dan komt het hoogtepunt van alle profetie:

Openbaring 19:6–7 — “En ik hoorde als een stem van een grote menigte, en als een geluid van vele wateren, en als een geluid van machtige donderslagen, zeggende: Halleluja! Want de Heere, de Almachtige God, is Koning geworden. Laten wij blij zijn en verheugd, en Hem de eer geven; want de bruiloft van het Lam is gekomen, en Zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt.”

De vrouw van Babylon is vernietigd. Maar de ware Bruid verschijnt: het volk van God, gewassen, gereinigd, verlost — klaar voor de vereniging met de Koning der koningen.

Dit is het moment waar alles naartoe werkte.

Jezus Christus zal regeren, en Zijn volk — de ware Israëlieten, verzameld uit de naties — zal met Hem regeren. Zij die slaven waren in Babylon, zullen nu koningen en priesters zijn in Zijn Koninkrijk.

En Babylon? Zij zal niet meer gevonden worden.